

H.*16283

(Wist. 569) cf. Panzer Annal. Vol. I. pag. 427. n. 214.

Primus hic est liber, qui ex officina Philippi Juntae Florentinae prodit.

Inum. 122.

Inc. 122

kat.komp.

III. C. 64

K. VIII. 86

Flo-

Ham, 16283

Ine. Ga. 122.

AD reuerendū in christo dominū Georgiū Datini
canonicū Florentinū: ac Vicariū epī aretini di-
gnisimū Benedicti Ricardini Florentini epi-
stola.

Veteres, q̄ sapientius philosophati sunt, et ante alios Aristoteles, ut
Synesius testatur, proverbia definiētes esse dixerūt sermonē, q̄
haberet ἀξίωμα aliquod eius philosophiæ, a q̄ emanaret, nec ali-
ud proverbia meo iudicio esse voluerūt, q̄ reliquias veteris ali-
cuius philosophiæ maximis hominū in fragibus amissæ, q̄ inte-
gra adhuc seruaretur, et incolumes ob breuitatē, et elegantiā suā.
Horū cōtētiā ago sæpius admiratus et intelligens philosophiæ partē
proverbia etiā esse, decreui et ipse philosophiā, q̄ nūc passim impri-
sione librorū ad vetere copīā restituitur. Hoc quātulūcūq̄ sit adde-
re, ut facilius, et copiosius oēs philosophetum, præsertimq̄, in litte-
rarū, litteratorū q̄ studiosissimū, amantissimūq̄, ut nepotē mi.
Leonardus abbatē decapoloni cōmendatariū, Tumenis quidē in
litteris cū grecis, nō latinis adeo eruditus, ut nō quædā sup̄ homi-
nē in eū diuinitus videatur infusa, et Nicolaus eius frater, de
quo nō iniuria ea omnia polliceri libet, q̄ de Tassone in Argona-
utis fingit Orpheus, cū illi ceteris heroidū præferebat ita inq̄.
Τοιοὶ δ' ἄρ' ἐν πάντας μετέπρεπε δῖος Ἥρας.
Ἢγε γὰρ παγίαν παν' ἐτίστο, καὶ οἱ ἔδωκε
Κάλλος τε μέγ' εὖδός τε, καὶ προγένε' ὑπεροπλόν. Id est.

Verū inter cunctos praestans excellit Iason.
Huic etenim Iuno diuinū afflarat honore.
Et dederat formā, et procero in corpori robur.
Qua quidē omnia tametsi nō mediocria ad virtutē sunt adminicu-
la, talia in eū, ut simul cū corpori cōdēscant. Quis aut virtutib;
ipse nō pollet? quid ingenio suo ut acutus, ut, secundus, quid memo-
rē temperantiā? quid iuictū ai robur, quid tolerantiā, et cōstantiā
suā in oīg rebus. Facilitate. Mansuetudine. Affabilitate. Beneficiā
tatiē, ut eos ē, quosq; illi uiderūt, miris sui dōdērio afficiat; et
ut cetera praerea, quē illi anponā, habeo neminē. grū studiū, bo-
nas artes, et amor in me maximus, et patrocinū, q̄ cōmpulsi assu-
ras nras, impulerūt, scīam aliquid, qd posset nobis et utilitati esse, et
delectationi, solosq; in uos eligerē, qd et hos, et oēs alios labores meos de-
dicare. Scis egdē nō esse hoc dignū et eruditione, et meritis i me ue-
stris, sed nouitas rei, impia artis. primum. n. hoc opus imprimimus.
fecit, ut imitaremur pictores bonos, q̄ pueros suos erudientes neq; q̄
integrū aliqd animal illis affigendū pponūt, oēs partēs idē i singu-
las partes, aures, naves, oculos, pedes, et manus, felicitē i partib; eos
expiri cogunt, qd i toto i feliciter conaret. Sic nos ex tota libroris
copiā particula hanc elegimus, ut i minorib; his expiramus qn-
tū possumus, q̄ si fuerit huius operis is cūctus, quē et optamus,
et operamus, maiora audibimus indices, dēre uimusq; ex hoc elepidis-
simas Aristophanis fabulas imprimere. Tu uale. Benedicū q̄
mū, perinde ac soles, annos.

ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ
ΤΑΡΡΑΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΔΥΜΟΥ
ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ ΣΥΝΤΕ-
ΘΕΙΣΩΝ ΚΑΤΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Αβυδηνός ἐπιφόρημα· ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τὰ πλείστα
ἢ παροιμία μένεται δ' ἐκ τῆς ἐνδοξοῦ ἐν πα-
βολίμῳ· φασὶ δέ, ὅτι τοῖς ἀβυδηνοῖς ἔθος ἦν με-
τὰ τὸ δέπνεν καὶ τὰς σπονδὰς προσάγειν τοὺς
παῖδας μετὰ τῶν τιτθῶν τοῖς ἐν ἡλικίᾳ μέροισι κε-
κραγόντων· αἱ τῶν παίδων καὶ βορύβου γιγόμενου
διὰ τὰς τιτθὰς ἀνδρία· ἦναι πολλὴν τοῖς παῖ-
δοσιν· ἔφηται δ' ἡ παροιμία, καὶ ἀπὸ τοῦ ὕψους
τῶν συκοφάντων αἰσθάνοντες ξένους· ἔνθεν ἀριστοφάνης
τοὺς συκοφάντας ἀβυδηνόκωμην ἔπειν.

Ἀγαθός ἐστι αὐλῆος· ἡ μαλακία καὶ μήτε πικρὰ
μήτε χαλαρά, ἀλλ' ἐνκρατός καὶ ἡδίστη· ἔφηται δέ
ἀπὸ ἀγαθὸς αὐλῆτος· ὅς ἐστι μαλακία ἐκω-
μωδῆτος.

Ἀγαθὰ κίλικα· λέγεται τὸ ἔχει προδοτικὰ γάρ
γέγονεν· οὗτος δὲ κίλικος, μιλῆσιος τὸ γένος ὅς προ-
δόνες μιλῆτορ ἐν πόρνοισιν.

Ἄβρωμος εἶος· ἐπὶ τῶν πολυτελῶν ἔφηται ἡ παροι-
μία· ἄβρων γάρ τις εἶναι το πλούσιος καὶ ἀβροδί-
αιτος· δύναται δέ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄβρου τὸ ὄνομα
γεγομέναι.

Ἄγορὰ κερκώπων· ἐπὶ τῶν ποιητῶν καὶ κακόνων
λέγεται κερκώπεις γὰρ ἅπαντες ἐγένοντο τῆς
ἐξαπατήσαι τοὺς Δία βουλόμενοι·
Ἀγαμέμνονα φρίατα· ἐπὶ τῶν μεγάλων ἔργων·
ἰσοροῦσιν γὰρ τὸν ἀγαμέμνονα περὶ τὴν αὐλὶδα,
καὶ πολλὰ χεὺς τῆς ἐλλάδος φρίατα ὀρύξαι·
Ἀγέλαστος τέτρα· ἐπὶ τῶν λύτης προξενῶν πρᾶ-
μάτων ἔρηται· ἐστὶ δὲ ἡ τέτρα αὐτὴν τῇ ἀπτική·
ἰφὴς ἐκαθάθη ἡ δὴμήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζητή· ἔρα-
σθης γὰρ περὶ σφῶνος ὁ πλούτων ἥρπασεν αὐτήν·
κρύφα· Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε
καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρ-
χετο· μαθούσα δὲ περὶ μίσην, ὅτι πλούτων αὐ-
τὴν ἥρπασεν, ὀργίζομένη θεοῖς, κατέλιπε νύμφον
καὶ ἔκασθ' ὅσα ἴσασιν, ἢ κερ' ἔς ἐλευσίαν, ἔμβα ἐπὶ
πέτραν ἐκάθισεν τὴν ἀπὸ κῆρας κληθῆσαν ἀγέλαστον·
Ἀγρίου βέβρυκας· οἷον εἰς ζῶν ἀγρίου· ἔμβασι δὲ
οἱ βέβρυκοί τε, χασμάδα·
Ἀγαθὴν βάλανα· ἐπὶ πλῆθους ἀγαθῶν ἔρηται·
Ἀγαθὸν σωρὸς· ἐπὶ πολλῆς εὐδαιμονίας ἔρηται·
Ἀγαθὴν μυρμηκία· ἐπὶ πλῆθους εὐδαιμονίας·
Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτου· ἐπὶ τῶν τὰ δαίτε-
ρα τισὶ δίδωντων·
Ἀγαμέμνονος θυοία· ἐπὶ τῶν θυοπέδων καὶ σκλη-
ρῶν· ἀγαμέμνονος γὰρ θυόντος ἐν ῥοίᾳ, ἔφαγεν ὁ
βοῦς καὶ μόλις ληφθεὶς, ἦχθη·
Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες· ἐπὶ τῶν σφόδρα

πρὸς ἑλίου ῥιτόντων·

Αγρίκον μὴ καταφρόνῃ ῥήτορος· ὅτι μὴ δὲ τῶν
ἑταλῶν χρηκαταφρονεῖν παραινεῖ ἡ παροιμία·
Αγραμπτόπιατος βάτοσ ἄνους· ἐπὶ τοῦ σκληροῦ
καὶ ἐνθάδους τὸν τρόπον·

Αρεμδεῖνος ὁ θεός· παροιμία παρ' ὅσων Διὸς
ἐπιδίδεται ὁ θεός·

Ἀδμήτου μέλος· τὸ ὅς ᾧ Ἀδμήτου μέλος Ἀδόμε-
ρον τίνεθιμον· αὐτός δὲ ὁ Ἀδμήτος βασιλεὺς ἦν τῶν
φερῶν ὧτιρι ἀπόλλων ἐβήτησεν Δία τίαν τῆν Δε-
ἰσκλητίος ὁ ἀπόλλωνος παῖς παρὰ χήρωσος·
Την ἰατρίκην παιδάδας καὶ παρὰ Ἀθωῆας λαβὼν τὸ
ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς γοργόνης ῥνέν ἄιμα Διῶν-
τοῦ πολλοὺς ἐβέραπεν· τῷ μὲν γὰρ ἐκ τῶν ἀριστερῶν
φλεβῶν ῥνέντι πρὸς φθοράν ἀνθρώπων ἐχρήτο· τῷ
Διὲκ τῶν δεξιῶν πρὸς σωτηρίαν ἐβεν καὶ τῆν ἀς Τεβρεῶ-
τας ἀγασθῆσαι μυθολογεῖται διὰ τοῦτο μὴ δόξα τοῦ
τοῦ παρ' ἀνθρώποις ἔχειν θεὸν ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν· ἂν
πολλῶν δὲ ὄργισθῇς κτείνῃ κύκλωπας τοὺς τοῦ κεραυ-
νοῦ κατασκάδασθαι τῷ διὲ Ζεὺς δὲ ἐμέλει ῥίπτειν
αὐτὸν ὅς τάρταρον· ἀλλὰ Διὲ δέσποσιν τοὺς ἐκείλ-
σεν αὐτῷ ἐμιαυτὸν ἀνδρὶ βητεῦσαι· ὁ δὲ παραγεγῶ-
μενος ὅς φεράς ὅς ᾧ Ἀδμήτου τούτῳ λαφύων ἵπτοι
μαίει· καὶ τὰς βελείας βοῦς πάσας Διδυμο-
τόκουσ ἐποίησε φιλοφρονηθῇ δὲ τὰ μέγιστα
παρ' αὐτοῦ ἠτήσατο τὰς μοῖρας ἢ ὅταν ἡ τελευτή·

τῷ αὐτῷ μήτῳ ἐπὶ κλωθῇ ἡ ἑτέρα ὑπὸς αὐτὴν τοῦ τοῦ
βρῆσκειν προσηρμένον τὸν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ θαλά-
μου ἀπολυθῆναι. ὥς δ' ἦλθεν ἡ τοῦ βρῆσκειν ἡμέρα
μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ βρῆσκειν
βελόντων ἀλκῆσις ὑπεραπέβαινε ἡ τοῦ τοῦ γυναι-
κὸς. ἐκ τούτου οὐρ σκολιὰ καὶ περὶ θῆρη πρὸς τὸν αὐτὸν
τοῦ ἡδωτο μέλη μέχρις ἂν ἡ κόρη ἀγέμεται ἄλ-
κῆσιν. ὥς δ' ἐλέγουσιν ἐπιοιήρα κλῆς πρὸς αὐτὸν ἀγε-
κόμισε μαχισάμενος ἄδης. Ε
Ἀδὴν πρὸς μυρρίνην. ἔθος ἦν τὸν μὴ δυνάμενον ἐν
τοῖς σὺν μπροσίοις ἄσαι. Δάφνης κλῶνα ἡ μυρρί-
νης λαβόντα πρὸς τοῦ τοῦ αὐτοῦ.
Διὰ τὸν κάναρος μεδύεται. παροιμία, τὰ γὰρ
ὡς τοῦ αἵτου ἀφαιρίζουσιν οἱ κάναροι κυλίσουσιν
ἐπὶ τοῖς αἵτοι τοὺς κανθάρους ἀμαλόνουσιν.
Ἀθλησόμενον βίου καὶ μεμαλαγμένον βίον ἐπὶ τοῖς
τοίμου καὶ τροχέου καὶ ἀκόπου.
Ἄλλος βίος ἢ κ' Δίατα. ἐπὶ τῷ ἐπὶ ἀμύμονα βίου
μεταβαλλόντων.
Ἀλας ἀγων καλὰ Δις. ἐπὶ τῷ ἐν μεγάλῳ κυ-
δίῳ καθ' ἐνδόντων καὶ ῥασινομένων. ἐμ-
ποῦ γάρ τιμος τὴν γυναικῶν πλιρώσαντος καὶ
καθ' αὐτὸς τὴν ἀντλίαν ἐπαγαβῆναι σωῆσθαι.
καὶ ἐκτῆσαι τοὺς ἄλλους.
Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθει καὶ χώρα. ἔπαισται. ὅ-
τι προσήκει ἑκάστου ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῦ τοῦ
ἐμῶς ἂν καὶ γίνηται τόποις. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ

πολύποδος. Ἀλας καὶ κῦαμον· ἐπὶ τῶν ἑδόμεναι
μὲν τὶ προσποιονμένων οὐκ ἑδόμεναι δέ· ἐπὶ οἱ μάρ
της ἑώρασιν τιθέμεν τὸν ἄλα καὶ κῦαμον πρὸ τῶν
μαρτυρομένων· ὅθεν καὶ τοῖς τῶν ἀπορρήτων κοινο
ροῦσι, κῦαμον εἰσίου· Αἰξούραγία κρατίτος φησὶ
καθάπερ διὸς αἶψα ἀμαλθήει, οὕτω καὶ τῶν δωρο
δοκούντων αἶψα οὐραρίαν· οἱ δὲ τὸν ἑς τὸ ἀρῦρί
ζισθῆναι τὸν ἀφρόνως ἀφορμὰς παρέχοντας· οὕτως
ἑώρασιν λέγειν κωμωδοῦντες ἐπὶ καὶ τῆς ἀμαλθήας
κίρας ἔχων πᾶν ὃ βούλεται ἔχει· Αἰξί τῶν μάχα
ραν· παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς τὶ καθ' ἑαυτῶν ποιούν
των ἀπὸ ἰσορίας τοιαύτης κορινθιοὶ βουσίαν τελευτῶντες
ἦρα ἐνιανυσίου τῆς ὑπὸ μηδένος ἰδρωθῆσθαι καὶ ἀκραί
α καλῶς μὲν αἶψα τῇ θεῷ ἐβουλήθη δὲ τῶν κομίσαν
των μισθῶ τῶν ἐκρυψαν τῶν μάχαρων καὶ σκεπτο
μένων ἔνθα ἀπέθεοντο ἢ αἰξί τοῖς ποσσὶν ἀμασκάασα
σα ἀνέφηκε καὶ τῶν μὲν σκητῶν αὐτῶν δὴν ἐλεγεῖν ἰω
τῇ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία ἐγένετο ὅθεν ἡ παροιμία·
Ἀδακρυν πόλεμος· ἐπὶ τῶν ἔξω κῆρδώς παρτὸς
ῥάστα δὲ καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορ
θύνων· Ἀδύματα βηράς· ἐπὶ τοῦ ἐλχέριωτος μέζο
εἰν ἢ καὶ ἡρώων· Ἀδράσθα γέμεσις· ἀπὸ ἀδράσθ
τάτῃ δὲ ἐπὶ τῶν πρότρου μὲν ἐν δαιμονισάν
των ὑστερον δὲ δυσυχνισάντων ἐπεοκλῆς γὰρ καὶ πο
λωδῆκης μετὰ τῶν ἀπώλεται τοῦ ἰδίου πατρὸς οἰδί
ποδος τῶν βασιλέων βηδῶν παραλαβόμεντες περὶ
ταύτης σωτῆς ἐπιβαίνοντες ἀνέλεος καὶ αὐτοῖς δοκῆτον
ἕτερον παρ' ἐν ἑαυτῶν ἀρχὴν καὶ οὕτως κατ' ἑτος τῶν

Βασίλῳ ἀμείβεται ἄρξατος οὐκ ἔτι κλέδες καὶ
μή βουλομένην τῷ ἀδελφῷ τῷ βασιλεῖ ἀνταρ-
δοῦναι μετὰ τῷ τοῦ χρόνου παρίεσθαι πολυή-
κης ἐφύλαδ' ἄβηκαὶ πρὸς ἄρτος ἀφ' ἰκόμενος τοῖς τοῦ
ἡδραίου βασιλέσσι προσέειπε λέγων καὶ
προστυχὼν ἐκείνῳ τῷ δὲ φάτο· τίς ἐκ καλυδῶνος
Διὶ οὐκ ἔφρασα το φόνον σὺν ἀπὲρ μάχῃ γενομένης
δὲ βοῆς· ἡδραῖος ἐπὶ φάμενος τούτους Διέλυσε·
καὶ λογίον τιρὸς ἀγαμνησθε λέγοντος αὐτῷ κα-
τὰ καὶ λείοντι τὰς θυγατέρας συζύξαι, ἡμφο-
τέρους εἰλετο μυμφίους· ἔχοντα ἑπὶ τῶν ἀσπίδων
ὁ μὲν προτομήν λείοντος ὁ δὲ κατὰ ροῦν ὑψίστην
οὐκ αὐτὸς ἀμφοτέρους ἐστὶς ἰδίας ἀποκαταστήσας
ταῖς ἰδίαις· καὶ πρῶτον ἐπὶ θήσας στρατὰς ἐνθα-
τῶν ἀρίστων ἀργῶν πεισόντων μόρος Διέφυγε ἡ
ἡδραῖος· τοὺς δὲ νεκροὺς αὐτῶν ἀτάφους τῶν ἐκβαλόντων
ρίψαντων καὶ μὴ δίδόντων ταφῇ οἱ τῶν ἀποβαλόντων
παῖδες πρὸς τὸν τοῦ ἐλείου καταφυγόντες βα-
μύρτους νεκροὺς ἐξέτωσαν ἀλκυονίδας δὲ στρατὰς αὐτῶν
οἱ νεκροὶ Διδόμεναι· ὅτε καὶ δὴ ἀδελφὴ τοῦ καπα-
μείας γυνὴ αὐτῷ τῇ θυρᾷ βαλοῖσα τῷ τοῦ ἀν-
δρός σὺν κατεκάνθη νεκρῷ μετὰ δὲ χρόνους οἱ τῶν
ἀπολωμένων ἀργῶν παῖδες ἐπὶ θήσας μίαν νίκην
ἰδίαν ἰσχυρὰν ἀλλ' ἐπὶ μίᾳ οὐκ ἐπὶ ἀλλοῖς ἰσχυρὰν
το· ἀρπαζατὰ κίρμαρον· ταύτης μὲν μέμνηται
καλλίμαχος ἐν ἱάμβοις· τίμαχος δὲ ἐφ' ὅτι κίρ-
μαρος ἐγίμετο πορροδοσκόος ἐλινούσιος πλουσίου
ταύτης γυναικὸς ἐργασίας γερόμενος ζῶν μὲν

ἔπειτα ἔλλετο τὴν οὐσίαν ἱερὰν· τὴν ἄφροδίτην κατὰ
λῆψαι τελευτῶν δὲ τὰ ὄντα πρὸν ἔκρινεν ἄρ' ὅτι
Ἀρχή σκυρία· παροιμία ἐστὶ τῶν ὠτελῶν καὶ μη
δ' ἐν λυσιτελείᾳ χούτων· πειρόσων τῶν ὠδης καὶ λυ
πρᾶ ἱερὴν ἢ σκυρός· Ἀθῆνας τῶν πλοῦς· ἐπὶ τῶν ὑπεκ
καούτων καὶ φερόντων καὶ δ' ἰαβολὰς ποιοῦντων
ἔνριται δὲ πειρόσων ἢ δ' ἰαβόρα τῶν πλοῦς ἔπεμ
ψεν ἡρακλῆς ὑφ' οὗ καυθῆς ἐφθάρη ἡρακλῆς (ἄρ' οὗς
κεν τῶν ὄντων κατὰ πολεμῆσαντος εἰς αὐτῶν γένος
ὀνομαζόμενος δ' ἰαφυγῶν ἢ κεν ἐπὶ ποταμόν ἐνι
γοῦ· ἐν ᾧ καθιζόμενος τὸν παρεπλήοντα δ' ἰαφὸν
μάν· ἀπερχόμενος δὲ ἡρακλῆς πρὸς κήνκα ἄρ'
ῥα χίνα ἢ κεν μεθ' αὐτοῦ καὶ δ' ἰαβόρα· αὐτὸς μὲν
ὡς ἡρακλῆς τὸν ποταμόν δ' ἰαφὸν δ' ἰαβόρα δὲ μίση
ὀρ' αὐτῆς ἐκείλασε γένος δ' ἰακομίζων ὃ δὲ δ' ἰαπο
ρμᾶων ἐπεχθῆς θιάζεσθαι τῆς δὲ ἀνακραίνουσας
αἰοθόμενος· ἡρακλῆς ἐτόξασε γένος ἄρ' ὅτι κατὰ
Δία· οὗτος δὲ μέλλων τελευτῶν προσκαλεσάμε
νος Διᾶν ἔπει· ἄθροισμα φίλτρον πρὸς ἡρακλῆ
αὐτῆς τὸ ῥνὲν ἐκ τοῦ ῥαῦματος τῆς ἀκίδος αἰ
μα ἐκμάξασθαι· ἢ δὲ ποίησασα τοῦτο εἰφύλατ
τε παρ' αὐτῇ· ἀπελθὼν ὡς ἡρακλῆς ἄρ' ὅτι χίνα καὶ
κῆνκα ἀρ' αὐτῆς ἀμέρος ἐστὶ τῶν οἰχαλίων τῶν πόλιν
αὐτῆς· καὶ λήσας τὰ ὑπὸ τῶν ἰόλων αἰχμάλωτον
μέλλων δὲ τῶ Διὶ χαριστήρια θύειν ἔπεμψεν
πρὸς Διᾶν λαμσράν ἰοθήτα ζιγῶν·
μαθούσα δὲ Διᾶν τὰ περὶ τὴν ἰόλιν καὶ

δῶσασα μὴ ἐκ δῶν μάλλον ἀγαπήσῃ κομίσασα
ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ ρέναι αἵματός τοῦτο
τοῦ χιτῶνα ἐχρῖσεν. ἐνδυσάμενος οὖν ἥρακλῆς ἐ-
βνεν. ὥς δὲ θῆμα γένος τοῦ χιτῶνος ὅτις ὕδρας
ἶος τοῦ χρωτός καθήπτετο, τὸν χιτῶνα ἀπέσπαι-
προσσεφυκότα τῷ σώματι σπασσῶντο δὲ καὶ
αἰσάρκεις αὐτοῦ. τοιαύτη συμφορὰ κατὰσχέθη
ἥρακλῆς ὅς τ' ἄχινα πρὸς δῆϊά φραγ κομίζεται.
αὐτὴ μὲν οὖν αἰδομένη τὸ γεγονός ἐατῶν ἀνῆλθον.
ἥρακλῆς δὲ ἐν τῷ λάμειος ὕλλω ὅς ἢ ἐκ δῆϊά φραγ
αὐτῷ παῖς πρὸς βύτερος ἰόλην ἵκηται παρεγέρτο ὅς
οἷ τῷ ὅρος ἐνθαπυρὰν ἀνῆλθεν ἢ ἐπὶ βάς. ὕφα-
σθῆν ἐκέλευσε. μηδ' ἐγὼς δὲ τῶν σὺν ἐκ δῶν τοῦτο
πράττειν ἐβόλοντος. ποίας παριῶν κατὰ ζήτησιν
ποιμνίων τῷ πυρὰν ὕφηνεν. καὶ τούτω τὰ τόξα
ἥρακλῆς ἐδώρησατο. κακομένης δὲ τυρῆας λέγε-
ται μέφος ὑπὸ σάκ μετὰ βρογτῆς αὐτὸν ὅς οὐρα μόν
ἀγαπέμεται. Διματὰ κλαῖει. κατὰ ὑπὸ βολῶν
οὐδ' ἀκρυσὶν ἀλλ' αἰμασί κλαῖει. Διρωῶτες ἤρῃ-
μεθα. ἐπὶ τῶν ἐλπίσάντων κρατεῖν τινῶν ὑπὲρ
κῆρων ἀλόντων.

Διχαρίτες γυναι. ἦτοι ὅτι δι' ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ
φανερώς χαρίζονται. ἢ ὅτι οἱ ἀχαρίστοι τὸν ἐαυτῶν
κόσμον ἀφῆρηται.

Δι' ἰβύκς γέραμοι. ἐπὶ τῶν ἀπροδοκῆτας ἀφῶν
ἡμαρτον κολαοθέντων. ἰβυκος γὰρ ὑπὸ λησῶν ἀ-
ραιούμενος. καὶ γέραμους ὑπερίστανμένους ἰδῶν.
ἡμαρτῦρα τοχρόνς δὲ προῖόντος οἱ λησαῖ ἐν βία.

ῥωβέωμενοι γέραμους ἵπτα μέγας πρὸς ἀνέμους
ἔλεγον· ἰδίῃ κού γέρανοι· ἅπαντες ἐκ τούτου ἀλόγους
ἐκολάσθησαν· Αἰθιαλὼ λαλεῖς· ἐπὶ τῶν ἀνέμων
τῶν· ὁμοία δὲ καὶ τῇ ἀνέμῳ δῖα λέγει· Αἰθέρα γῆνε
μον ἱέρωδην· ἐπὶ τῶν μαλίσσιν ποταμῶν· Αἰθιαλὼ
ἀρχόμενοι μετέμηνετα δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ δρω
μένων ἔθος ἰδὲ τῇ ἐστία τὰς ἀπαρχὰς ποιῆσαι·
Αἰθιαλὼ κενὴ πρὸς τοὺς ἐπὶ κρύπτουσι τὰς ἐαυτοῦ δῖα
τινῶν μηχανημάτων· Τοιαύτη ἰδὲ τῇ τοῦ ἀδου κυ
ρὴν ἡ πρὸς τοὺς χρυσάμενος τῶν γοργόνα ἐδρωτόμη
σην δὲ ἰσορία ἔχοντως· ἀκρίσιον περὶ πᾶσι δρων
γενέσεως ἀρρέων χρηστοτήρια ζομένη ὁ βίος· ἔφη γενέ
σθαι πᾶσι δα ἐκ τῆς θυγατρὸς ὅς αὐτὸν ἀποκτείνῃ·
Δῖος δὲ ὁ ἀκρίσιος ὑπὸ γῆν βάλαμον χάλκεον
κατασκόπας δαγαλῶν τῶν αὐτοῦ θυγατέρα ἐφρονέει
ταύτης ὁ ζῆνς ἐραστὴς καὶ εἰς χρυσὸν μεταμορφω
θεὶς δῖα τῆς ὀροφῆς ἔς τοὺς αὐτῆς κόλπους ἱρύνῃ· αἰ
σθόμενος δὲ ὁ ἀκρίσιος ἐξ αὐτῆς τεγενημένον περσέα
μετὰ τοῦ παιδὸς ἔς τὰ λάρνακα βαλὼν ἔρριψεν αὐ
τῶν εἰς βάλαμον· προσεμειχθήσης δὲ τῆς λάρνακος
ἐν σερίφῳ γῆσιν δῖκτυς ἄρας ἀνέτρεφε περσέα βα
σιλεύων δὲ τῆς σερίφου πολυδέκτης ἀδελφὸς δῖκ
τυος δαγαλὴς ἐραστὴς καὶ ἡδρωμένου περσέως μὴ
δωάμενος τελέσαι τὸν ἔρωτα· σιωπῶν δὲ τοὺς φί
λους μεθ' ὧν καὶ περσέα λέγων· ἐραμον σιωπῶν ἐπὶ
τοὺς ἵπποδამέας τῆς οἰνομάου γάμους· τοῦ δὲ
πρὸς τοὺς ἵππους καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς γοργόνας
ἐν καρτάρῃ παρὰ μὲν τῶν ἡρώων ἦν τῶν ἵππων·
πῆρα δὲ τῶν τοῦ περσέως οὐκ ἔστιν ἵππων·
τοῦ δὲ τῆς οἰνομάου τῆς γοργόνας οὐκ ἔστιν ἵππων·

ὁ Δείρμου καὶ ἀθλωῶς προκάβητον μένων ἐπὶ τὰς
φόρκον παραγίγεται βυσσάτερας· ἔγνων· μεμφίδην
καὶ δφνῶ· ἦσαν δὲ αὐταὶ βράϊαι ἐκ τρετῆς ἔνα τέ οφ
θαλμόν αἰτῆς καὶ ἔνα ὀδόντα ἱΐχον· καὶ ταῦτα
παρὰ μέρος ἀλλήλαις ἤμφον ὦν κυρίᾳ σας ὁ περ
σεύς ὡς ἀπῆκτοιν ἐφῆ δώσφην ἄν ὑφηνόσωνται τῶν
ὀδόν τῶν ἐπὶ τὰς γύμφας φέρονσαν· αὐταὶ δὲ μ
γύμφαι πτηνὰ ἔχον τέδιλα· καὶ τῶν κίβισι ἢ
φασίην ἔφαι πῆραν ἔχον δὲ καὶ τῶν αἰδός κωῆν· ἢ
ὁ ἔχων οὐς μὲν ἠβελε ἔολε περ ὑπ᾽ αἰῶν Δείον χῶρᾳ
τοῦ ἀπὲλθῶν ὡς ὁ περσεύς καὶ ἀραλαδόμιμος ταυ
τα πτηνὸς διὰ τῶν πεδίων πρὸς τὰς γοργόνας
ἐφέρειτο· ἦσαν δὲ αἱ γοργόνας ἀδελφαὶ τῆς ἐνυαλῆ·
οφινῶ· μέδονσα· κεφαλὰς μὲν ἔχουσαι περιεσφ
ραμένας φολίσσι δρακόντων ὀδόντας δὲ μεγάλους
ὡς σὺν· καὶ χῆρας καὶ πτέρυγας δῖων ἐφέροντο·
τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίησιν· μόνη δὲ τῶν τῶν
βηντῆ ἢ ἢ μέδονσα· πρὸς ταύτῃ ὁ πρσεύς ἀπε
σραμμένος καὶ βλέπων ἔς ἀσπίδα χαλκῆν δῖον
τῶν ἔκτορα τῆς γοργόνας ἔολε τειτῶν χῆρα ἔτφην
ἀθλωῶς αὐτῶν κατὰ βινούσης καὶ καρατομῆς ἔσσης
μεδούσης αὐτῆς ἀδελφαὶ ἀμα πτάσαι τὸν
περσεύα ἐδίακον· σὺν δὲ δὲ αὐτὸν μὴ δυνάμεναι
διὰ τῶν κωῆν ὑπ᾽ ἐσρεψα· περσεύς δὲ παραίρ
μενος ἔς σέριφον καὶ καταλαβὼν πολυδέκτῃ
σὺν καλίσαντα τοὺς φίλους αὐτοῦ πρὸς βασιλῆα
πτεσραμμένος τῶν κεφαλῆν τῆς γοργόνας ἔδφξε·
τῶν δὲ ἰδόντων ἔκαπος ἀπὲλθῶν· καὶ καταρῆ

σας τῆς σερῖφου βασιλεία δ' ἰκτῶν τὴν κεφαλὴν τῆς
γοργόμος ἀθλῶα δίδωσιν τὴν δὲ κωκὴν ἱρμῇ. ὡς αὖ-
τως δὲ καὶ τὰ τέδιλλα καὶ τὴν κίβισιν. ὃ δὲ πάλιν
ἀπέδωκε ταῖς γυνῆσιν. ἀγαλαβόμενος οὖν περ-
σὺς τὴν μητέρα. πρὸς ἄρτος ἔσπεδεν. ἵνα τὸν ἄ-
κρίσιον θιάσῃται. ὃ δὲ τοῦτο μαθὼν καὶ δεδοικώς
τοῦ χρησμοῦ ἀπολιπὼν ἄρτος ἔς λαρίσσαν παρα-
γίνεται. τοῦ δὲ τῶν λαρίσσαν βασιλέως γυμνικὸν
ἀγῶνα διατίθειτο ἐπὶ κατοικομένη τῷ πατρὶ
παρέειπετο καὶ ὅτι περσὺς ἀγωνίσασθαι βέλων. ἀγω-
μιζόμενος δὲ τὴν τεθλεν Δίσκορον ἐπὶ τοῦ ἀκρίσιου
πόδα βαλὼν ἀπέκτενεν αὐτόν. καὶ οὕτω πέρας ἔ-
ληφεν ὁ χρησμός.

Διξὺν τῶ τέτοκεν ἱρίφος ἐπὶ δώματος πάρι. ἐ-
πὶ τῶν οὐν τῶ τεχθέντων καὶ ὁμοίων λεγομένων. *
Διὰ τὸς γίλως. ἐπὶ τῶν παραφρόνας γελῶντων
εἰσίας γὰρ παραφροσύνῃ νοσήσας καὶ μαρξὲς δι-
ὰ τὸ τροτὶ μνηστῆραι τὸν ὀδυσσεύς ἔς τὴν τῶν ἀχιλ-
λέως ὄπλων κατοχὴν κατὰ τῶν ἑλλάνων ξιφίηρος
ἔρμῃσι. καὶ κατὰ τῶν βοσκημάτων τρογοῖα θε-
ῶν τραπὲς ὡς ἀχαιὸν ταῦτα φορεύειν δύο δὲ με-
γίστους κριὸν κατὰσχὼν ὡς ἀγαμέμνονα καὶ
μεγέλαον Διὸς μάσας ἐμάστιξε. καὶ κατεγέλα-
τοὺ τῶν μαρτόμενος. ὕστερον Διὸς φρογῆσας ἐαυτὸν
κτείνει.

Ἀχρὶ κόρου. παροιμία ἐν ᾧ ὅτι ἄχρὶ κόρου ἐκ ἤμοσ-
ἀραϊσθητός ἐστὶ καὶ οὐτος ἄχρὶ κόρου ἐφεινάκισιν. *

Ἀφ' οὗ τὰ Τέλλωσος· ἐπὶ τῶν σκώπτικῶν τίθεται ἡ
παροιμία Τέλλω· γὰρ αὐλῆς ἐγέρτο καὶ μελῶν ποι-
ητὴς παύσιγ' αὖτε κατέλιπεν ἐν ρυθμότητι καὶ χά-
ριν ἔχοντα πλήρη καὶ σκώμματα κομψότατα·
Διθίοψα σμήχων· ἐπὶ τῶν μάτῳ ἀνήνυστον ἔρπον
ἐπὶ τελούντων· Ἰδισώτωρ αἶμα· ἐπὶ τῶν δύσα-
πορίῳ τοῖς ὀφθιδεῖσι καὶ κακοῖς σωεχομένων ἐπὶ δὴ
τοῖς ἀδίκωσιν τὸν αἰσῶτον ἀγελοῦσιν ὠρεῖσθαι τὸ
δαμόργιον· καὶ διὰ τοῦτο τῶν τυθίαν φασὶ ἀμνη-
κῆναι αὐτοῖς ἰλάσκεισθαι τὸ ἐπὶ αἰσῶτω μῦθος· οὐ-
τω γὰρ θεοφίλης ἐγέρτο ὁ αἰσῶτος· ὥς μὲν ἄεται
αὐτὸν ἀναβῖναι ὡς τῷ Δάρειον· καὶ ἡρακλῆν καὶ
Γλαῦκον· Διδίξας ὅτε τρίτοι ὅτε τέταρτοι· ἐπὶ
τῶν ἐντελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων· οἱ γὰρ αἰδῶσι οἱ ἐν ἁ-
χαῖα ρῖκήσαντες αὐτῶν· τῶν τυθίαν ἐξ ἡρώτων
τίμης ὅσοι κρήτορες τῶν ἐλλήνων· ἡ δὲ ἄπειρ ὕμνος
Δαδίδας ὅτε τρίτοι ὅτε τέταρτοι· Ἀκαρπότηρος δὲ
ἀδωρίδος κήπων· ἐπὶ τῶν μηδὲν ἱεργαίων τεκνῶν δυ-
ραμίων ὅρηται ἡ παροιμία μέμνηται αὐτῆς πλά-
των ἐν φαίδρῳ γίνονται δὲ οὗτοι οἱ κήποι τοῦ ἀδωρί-
δος ὅς αἰδῶσι καὶ ἄμφοσφρόμενοι· ἀχρὶ χλοῶν
μόρον· ἐκφέρονται δὲ ἅμα τε λατῶν τι τῷ θεῷ καὶ
ῥιπιοῦνται ὅς κελῶς·

Ἀκαιρος ἔννοια· ὅδε ἐν χθροῦ διὰ φέρει τάντῳ· φα-
σὶν ἰππολύτου ὅστις πρὸς φαίδραν φάσκον-
σαν φιλεῖν τε καὶ στέργειν αὐτὸν μάλιστα ὑπὲρ
πάντας ἀνθρώπους·

Ἀκάμθιμος τίτ-
τιξ· ἐπὶ τῶν ἀφώγων καὶ ἀμούσων λέγεται παρόσον

οὐδ' ἀκάρημοι τί τί γινούκ' ἄδουσίην·

Ἀκισίας ἴασατο· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χθρονὶώμενων
ὅλην δ' ἄριστοφάνειον πέδα μέτροις ἐκφέρει· λέγων
ἄκισίας τὸν προκτὸν ἴασατο ἄκισίας γάρ τις εἶπε
τοῖα ἴος ἀφ' ἧς ὅς τὸν πόδα τινὸς ἀλγούμενος
κακῶς ἐβράπτευσεν·

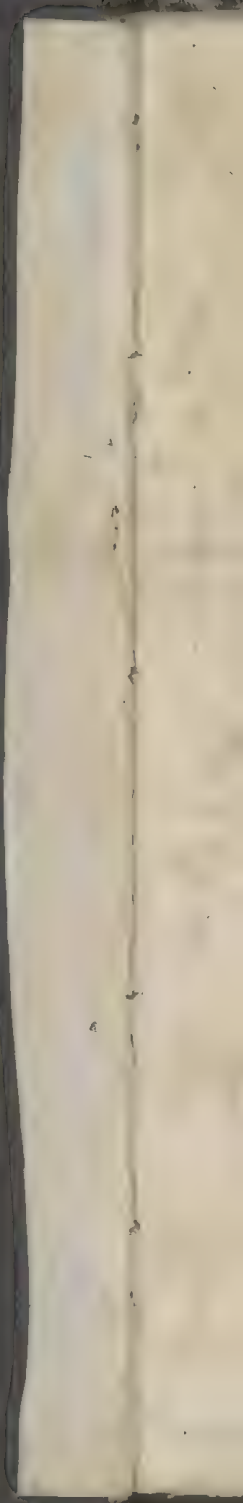
Ἀκκῶ· ἐπὶ τῶν μωραῖοντων· ἢ γὰρ ἀκκῶ γυνὴ
γίγμεν ἐπὶ μωρία διαβεβηκέν ην φασὶν ἐσοπρί-
ζομένην τὴν ἄκοι ὡς ἐτέρω διαλέγεται· ἐνθεν καὶ
τὸ ἀκκίζεσθαι περὶ ταύτην λελέχθαι·

Ἄκουε τοῦ τὰ τίναρα ὦτα· ἔχοντος· ἐπὶ τῶν
ἐν τῷ θούμῳ· χρῆμος γὰρ ἐδόθη ἐν τῷ κρη-
τὶ καὶ ἄρτι φημι τῷ ῥοδίῳ φυλάξασθαι τὸν τέρ-
α· ἢ δ' οὐτος ἀκισίας φοῖριζ· οἱ δὲ τοῦ χρῆμου
ἐκείνησαντες ἀπώλοντο· ἢ ἐπὶ τοῦ πολὺ ἀιδέος
καὶ πολλὰ ἀκούσαντες ὡς ἀριστοφάνης φησὶν· ὅλ-
λοι δὲ τὴν παροιμίαν· παραγέλλει τῶν ἀληθε-
όντων ἀκούειν· οὐδὲς γὰρ ἄψεν δέσποτος τοῦ ἀπό-
λλωμος· ὃν τέρ' ἀχθρα καὶ τέρ' ὠτιοῖς ἀρύνσαντο
λακείδαιμόνιοι· ὡς φησὶ σωσίβιος ὅτι τοιοῦτος
ὤφθη τοῖς περὶ ἀμύκλαν μαχομένοισι·

Ἀκίρητα κινῶν· καθ' ὅσον ἐβόλην ὅτι μὴ δὲ κινῶν
μήτε βωμούς· μήτε τάφους ἢ ἡρώα·

Ἀκισίας καὶ ἐλικῶμος ἔργα· ἐπὶ τῶν θαύματος
ἀξίων ὅτι γὰρ πρῶτοι τὸν τῆς πολιᾶδος ἀν-
ρᾶς πέπλον ἐδημιούργησαν· ὃ μὲν ἀκισίος γίγος
ὃν πατρίαν ἐδίδεκεν καρύσιος·

Ἀκρογλαυτοὶ καὶ μέσσοι ἔφε· ἐπὶ τῶν δυσφράσων
καὶ δυσρόητων οἱ γὰρ τὴν αἵψαν ὑπέκασαντες πολέμῳ
ἐκπεσόντες τῆς πατρίδος ἐχρῆσαντο τῷ θεῷ Δεῖο ἔ-
ρημένον αὐτοῖς ἀνελίκοι δὲ συμβαλόντες τὸν χρῆσ-
μόν· ἀκρωτήριον τὶ κατὰσχόντες κατὰ μέσσοι ὤκη-
σαν ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς αἰτίας ὅταν τι δυσρόητον βέ-
λωμεν ἀντίπλεοι χρώμεθα τῷ προφρημένῳ· Ἀκό-
ρῳσι τί ζῆν· ἐπὶ τῶν ῥοφῇ μὲν πολλῇ χρωμένων μη-
δὲν δὲ ἔφε τὸ σῶμα ἐπιδόντων· Ἀκέφαλος μῦθος·
ἐπὶ τῶν ἀτελῇ λεγόντων πλάτυναν μῦθον ἀκέφα-
λον ἢ πῶς καταλίπομι· Ἀκαρπώτες ἀρίππες
ἐπὶ τῶν πάντων πεπομένων ἔρηται· λαχόντες γὰρ τῶν
ἀρίων ἐλάαν ἀρίππου καλοῦσιν· Ἀκρωάτα
οὔτω δακτύλῳ· ἐπὶ τῶν ὅκ' ἀκριδῶς ἡσκημέ-
νων ὅδε κατὰ τὴν παροιμίαν· ἀκρωτῷ δακτύλῳ
ἀταμίον· Ἀλας καὶ ῥά τι ζῆν μὴ παραβαίμεν
ἐπὶ τοῖς κοινοῦν ἡσασί τούτων φίλοις χρῆσθαι δεῖ·
Ἀλμυρὸς ἔρεσ' αὐτῷ· ἐπὶ τοῦ ἀλμυροῦ καὶ ἀνδρὸς
κατ' ἄφραγαν ἔρηται· Ἀλλώπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ζε-
ρίσασσι βούλομαι· ἐπὶ τούτων ἔρηται οἱ τοῖς αὐτῶν ἔρ-
γοις ἢ τέχναις χρώμενοι τὸν φίλον ἐνεργετοῦσι τα-
ρῆς οἱ ἥρως τὸ παλαιὸν ἔμπολοι ὄντες ἐξέρχοντο·
Ἄλλοι κάμοι ἄλλοι ὤραγον· ἐπὶ τῶν παρέλπιδα
κληρονομήσαντων τὰ ἄγνοια· Ἀλλ' ὅδε δὲ τα-
ρῆς τὸν βασιλῆα σέβουλεύει· ὅτι μὴ χρὴ γὰρ τοῖς τοῖς
ἔργοις βουλευσθαι ἄλλ' ἀπὸ τῶν πρᾶγματων τὰ ῥό-
σον καὶ οἱ τὰ ἔρῃα προσάγουτες· πρὸ τοῦ καλλι-
ῤῆσαι βουλεύονται·

Ἄλλοι δὲ ἀνέρις ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι· λέγει
παρόσον ἅπαζ Διαφυγοῦσα τὰ σώματα, δά τινος
ὄνκ ἐμπισθεται· ἔρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πο-
νηρῶν συγκοφάπτω ἐκφάγόντων·

Ἀλεξάνδρου μὲν φησὶ κοιλίαν ἐπὶ τῶν περὶ τὴν
τοῦ βίου πολυτελῶν καὶ ὑβροδαιατῶν·

Ἄλλοι δὲ ἀνέρις ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι· λέγει
τὸς ἐν ἐκείνῳ τῶν ἀνέρις ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι·
λέγει τὸς ἐν ἐκείνῳ τῶν ἀνέρις ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι·
λέγει τὸς ἐν ἐκείνῳ τῶν ἀνέρις ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι·

Ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι· λέγει τὸς ἐν ἐκείνῳ τῶν ἀνέρις
ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι· λέγει τὸς ἐν ἐκείνῳ τῶν ἀνέρις
ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι· λέγει τὸς ἐν ἐκείνῳ τῶν ἀνέρις
ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι· λέγει τὸς ἐν ἐκείνῳ τῶν ἀνέρις

Ἄλλος δὲ ἀνέρις· ἐπὶ τῶν μάλιστα πογόντων·

Ἄλλοι δὲ ἀνέρις· ἐπὶ τῶν μάλιστα πογόντων·
λέγει τὸς ἐν ἐκείνῳ τῶν ἀνέρις ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι·
λέγει τὸς ἐν ἐκείνῳ τῶν ἀνέρις ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι·
λέγει τὸς ἐν ἐκείνῳ τῶν ἀνέρις ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι·
λέγει τὸς ἐν ἐκείνῳ τῶν ἀνέρις ἀλώσῃ τὰ σώματα ἀλώσι τὰι·

Ἄλλα μὲν λεύκων λέγει· ἄλλα δὲ λεύκωνος ὄνομα φέ-
ρει· λέγειται μὲν ἐπὶ τῶν ἀσυνφώνως τοῖς ἔργοις τοὺς
λόγους παρεχόμενων λεύκων γὰρ τῆς γεωργίας μέλι
τοῦ ἀσκήνους ἐκφορμὸν ἐμβαλὼν ἐκόμενι ζῆν ἀνέρις
κρίθας οὐκ ἐπὶ τοῖς φορμοῖς ἐμβαλὼν ὡς ὑπὲρ κρίθων
ὀλίγον· ἐκπραχνηζόμενος τέλος ἐκόμενι ζῆν ἀνέρις
πιστότος οἱ τελεῶμαι βοηθῆσαι βουλόμενοι ἑμαυτοὺς ὅ-
τι μέλι ἐστὶ καὶ ἀπὸ κηρύων τοῦ ὡς ἀτελέσμενον·

Ἄλλω μὲν ἐξήντητον μὲν ἢ δὲ σφοδρὸν· ἐπὶ τῶν πο-
γόντων καὶ οὐδὲν πλείον ἀνυόντων ἐκφάγόντων γὰρ τῆς
βιῶς ρεούσης ἐξαγτλῶσι τὸ ἐν τῇ ἀγτλία ὑδαρ καὶ
πλείον ἐισρεῖν μάλιστα παρὰ τοὺς αὐτοὺς δοκούντων·

Διμρόων οιοῦν Τυχῶν· ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν ὄσ' ἀγα-
θὰ μεταβαλόντων·

Διμ' ὅσα ἄμ' ἔργον· ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως
ἀννομενῶν· Διελούσ' γωρία· ἐπὶ τῶν ἀργῶς καὶ
ῥαβύμως καθήμενων· ἐπὶ δὲ καὶ χωρίων λιθύνσ' ἀμε-
λῆσ' γωρία καλούμενον·

Διμουσότητος λεθνήριον· ἐπὶ τῶν ἀμουσῶν καὶ ἀ-
παιδευτῶν λεθνήριοι γὰρ ἔσσι· πρὶν γὰρ ἐπὶ οὐ
τε μέλους ἀπλῶς οὔτε ποικίματος ἔγνωσαν· διὰ μ-
βάρον· λέγονται δ' ἀμουσότατοι ἔσσι· ἐπεὶ δὴ πα-
ρ' αὐτοῖς ὁ τοῦ ὀρφέως ἐγένετο θάνατος·

Διμου μέδον· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνεφίκτων
Διμ' ἡλέκται καὶ τίβηκεν ἡ χάρις· ἐπὶ τῶν ἐνεργε-
τῶν μένων καὶ παραχρήμα τῆς χάριτος ἐπιλαμ-
βαρομένων·

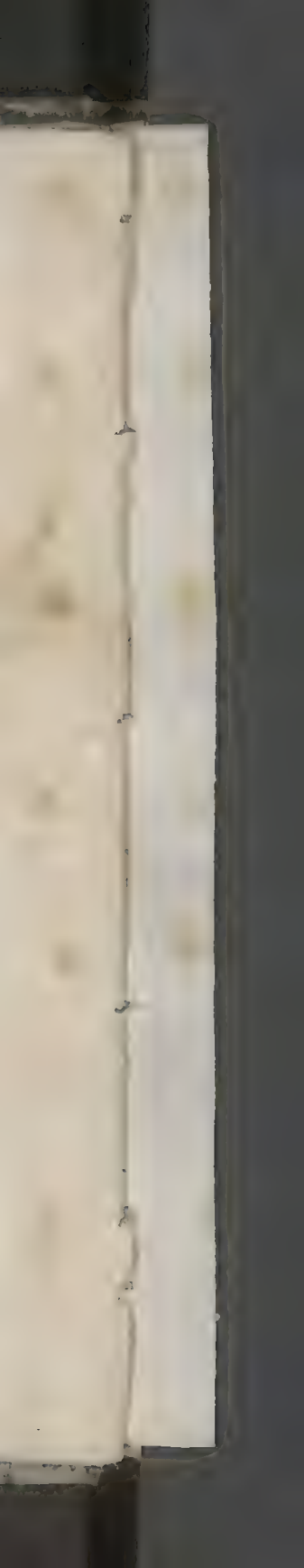
Διμ' ἐσθ' ἡμῖς· λακωνικὴ ἢ παροιμία· οἱ γὰρ
πρὸς βύτιοι ἐν λακὲ δαίμονι χορεύοντες· τοῦ
τοῦ ἐλέγον ἡμῖς ἐσθ' ἡμῖς· ἀγτί τοῦ ἡμ' ἐσθ' ἡμ'·
ἐπὶ δὲ ἡμ'·

Διμ' ἀπ' ἡμῶν· διὰ τὴν οὐκ ἐστὶν ἀπ' ἡμῶν· ἐπὶ
τῶν ἡμῶν μὴ ἀπ' αὐτοῦ μένων· ἡμῶν δ' ἐχθρ' ἀρρουν-
μένων·

Διμ' ἡμῶν κρίας τὰ ῥιχον σερκτίον· παρ' ἐλνᾶ
ὅτι διὰ τοῖς παροῦσιν ἀρχοῦνται·

Διμ' ἡμῶν δὲ θεοὶ μάχονται·

Διμ' ἡμῶν δὲ φεύγων ὁ μὴ λύρας κτύπον· ἐπὶ τῶν
ταχέως καὶ ὀξέως ὀφθλόντων ἕκαστα πρὸς τῶν·

Diol. J.

Ἄνδρ' ἰνδὼ πρᾶγμα τὸν κῆρ ἄλλ' αὐτὸς ἐξελθὼν
ἔσπριε το. ἐπὶ τῶν κακῶν ἑαυτοῖς ἐπίσσω μένων
παρόσον κροῖσος πολέμιον ἑαυτοῦ ἐπ' ἐσπείσατο
κύρον.

Diol. Jag

Ἀντὶ πέρκης σκορπίου. ἐπὶ τῶν τὰ χέρῳ ἄρου
μένων ἀντὶ βελτιόρων.

Ἀνελγόμεναι μιν σὺν βύρραι. ἐπὶ τῶν ἐξ ἰοίμου λαμ
βαρόντων τὰ κάλλιπα τῶν ἐν σταδίῳ.

Ἀνδρὸς κακῶς πράσαντος ἐκ ποδῶν φίλοι ἐπὶ
τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδὲ μίαν ἐνρίσκόντων βοήθ
αν φάγοντες τῶν φίλων.

Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον. ἐπὶ τῶν ἀπροσ
δοκῆτως ὑπὸ ἀνθρώπου σωζομένων καὶ διὰ τὴν
δαιμονιότην.

Ἀνδρὶν ἀπὸ τῆς κύνων ἀλῆς δίδου. ἐπὶ τῶν δεινῶν
μὲν λαμβανόντων ἀγαθὰ δὲ αἰτιουμένων. ἢ δαίμο
νι ἀπὸ τοῦ κύκλωτος παρόσον αἰτήσας οἶνον
τὸν ὀδυνεῖα τῶν ὀφθαλμῶν ἐσθῆν ὀδυνεῖα γὰρ ἐν
τῷ σπηλαίῳ κατασχὼν ὁ κύκλωτ. καὶ τοὺς ἐταί
ρους αὐτοῦ ἀρχάμενος κατεσθίειν οἶνον παρ' αὐτοῦ λα
βὼν ἐπιε. καὶ ταύτῃ αὐτῷ τὴν χάριν δίδωσιν ὅ
σα τὸν αὐτὸν καταφαγόν. μεθυομένης δὲ μετὰ τὸ
πίνειν καὶ ὑπνώττων παρ' ἐκείνου ἐξενυφλώθη.

Ἀνὴρ ἰοῦν μὴ ἐξίκηται τὴν ἀλωπεκίαν πρόσαιτον.

Ἀν μὴ φανερώς δύνη βλάττει. πανουργία χρῆσαι.

Ἀν μὴ κατὰ ῥῶμην τὸ προκείμενον ἐξαμύοιτο μη
χαρὴ καὶ τέχνη πραινέσθω το ληπόμενον. τί τίεται

ἢ παροίμια ἐφ' ὧν σοφία μάλλον ἢ τὴν δυνάμει προ-
σῆκε χρησθαι ὡς ὁ ποιητής φησὶ· ἢ δίκη ἢ εὐνοία
ἢ ἀμφοδ' ἢ κρυφιδ'.

Ἀντίπελαργόν· ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀνταποδιδόντων λέγεται· ἅρ' οἱ πελαργοὶ γεγρακότας τοὺς
γοῦρας ῥέφει καὶ μὴ δωαμέων ἱππασθαι· φέρει ἐ-
πὶ τῶν ὤμων.

Ἀντίπλοισι προσὶν ἀναβαίμων ἐπὶ τὸ σῆρος· ἐπὶ τῶν ἀ-
μαθῶς ἐπίτινα ἔρτα καὶ πράξει ἀφικόμενων.

Ἀνδρὸς γέροντος ἀσαφὶς τὸ κρανίον· ἐπὶ τῶν ἔς-
μηνδ' χρυσὶ μάλόντων παρόσον ἅπαν τὸ σῶμα
τῶν γέροντων ἀσθενές.

Ἀνδρὸς γέροντος μή ποτ' εἴς τε γῆν ὄραν· ἐπὶ τῶν
πρὸς ἑνὶ μὴ χρυσίμων.

Ἀντλὴν ἀμφοτέρως· λέγει τὸ χρυσίον· ἐπὶ τῶν αὐτοῦ
δὴ τί ποιοῦντων· ὁμοίαν τὴν πάντα κάλως εἶναι.

Ἀνέμους ἰωρβεῖς πρὸς τοὺς ποιοῦντας καὶ μηδ' ἐρὸς
μπαλαγχαμῶντας· ἐπεὶ δὴ ὁ ἀνέμος πάντα μέ-
φει καὶ ἀνέξει· οὐδ' ἐρὸς δὲ τυγχάνει· ἢ μόνον ἀχ-
ρὴν ἀποφέρειται.

Ἀντίκακον κωδὸς σῶν ἀπατιῆς· ἐπὶ τῶν καλὰ ἀν-
τί τῶν κακῶν ἀπατιῶντων.

Ἀνθρακίς ὁ βησσαυρὸς τέφνης· ἐπὶ τῶν ἰφοῖς ἢ λυ-
σας διατλάειν των· μέμνηται αὐτῆς λονκίαρὸς
τὸ γ' οὐ τοῦ λόγου ἐκείνου· ἀνθρακίς ἡ μὴ ὁ βησσαυρὸς
τέφνης· καὶ πάλιν ἀνθρακίαν καὶ τὸν βησσαυρὸν
ἀπέφηνες.

ἅγιος τοῦ παντός· ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων·
ἅγιος ἡ τῆς ἐν ἁγῇ ἀσπίδος· ἐπὶ τῶν αἰδημό-
ρων καὶ ὠκυμένων· παρόσον οἱ ἐν ἁγῇ ἀνύβριστοι πα-
ιδες καὶ καθαροὶ κατὰ τὴν νόμιμον καὶ παλαῶν
γέρας τὰς ἀσπίδας φορεῶν τις πομπῶν οὖσι·
ἅγιοι τρίχες· ἐπὶ τῶν ὠκυμένων καὶ μηδενός ἁγί-
ων· παρόσον ἡ θρίξ οὐδενός ἀξία·
ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄγων ἴστος ὠρουσιν· ἐπὶ τῶν
ἀπὸ ὠκυμένων ἐπὶ τὰ μέζω μεταστεινῶντων·
ἀπληστος σίβος· ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθίων
των καὶ γαστριμαργούτων· μετήνεκται δὲ ἀπὸ
τοῦ μύθου τοῦ περὶ τὰς δαμαίδας καὶ τοῦ πῖ-
βου ὅς ἐστιν ἀνιμῶσαι ὕδωρ βάλλονσι· λέγεται·
γὰρ οὗτος ὁ σίβος ἐν ἁλὸς ἔσται οὐδὲ ποτὶ πληροῦ
μερος πᾶσιν οὖσι δὲ περὶ αὐτὸν αὐτῶν ἀμνήτων
φυκαὶ καὶ κόραι ἅς δαμαίδας λέγουσιν· αἱ-
πληροῦσαι ἐν κατεργασίᾳ ἀγγείοις ὕδωρ πρὸς
αὐτὸν φέρουσι τετρημένον· δυνάται δὲ ἡ παροι-
μία καὶ ἐπὶ αὐτοῦ λέγεται τοῦ ἁλὸς ὅτι πολ-
λὴν πάντοτε θησκορῶν οὐδέποτε πληροῦ-
ται· ἡ δὲ αἰτία αὐτῆς αἱ δαμαίδες κατεκρίθη
σαν τῷ τιμωρίᾳ ταύτῃ ὄντως ἔχον· αἰγυ-
πτος καὶ δαμαῦς ἀδελφοὶ ὄντες τῆς τῶν μελαμ-
πόδων ἐκράτου γῆς ἡ τῆς μετὰ αἰγυπτος καλεῖ-
ται· σκόρπος δὲ δαμαῦς θυγατέρα πενήνηκος τα-

καὶ αἰγυπίου ἰόνες περτῆκομτα Δαμαῶς τούσ
παῖδας τοῦ αἰγυπίου Δεδοικῶς σαστιάσαντας
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἀγαλαβόμενος τὰς θυγατέρας ἔς
ἄργος ἀφίκετο καὶ καὶ καταώκισεν· ὕστερον δὲ οἱ
τοῦ αἰγυπίου παῖδες πρὸς Δαμαῶν ἰλθόντες
τῆς τε ἔχθρας πάντοσα ἀπαρεκάλουν καὶ τὰς
θυγατέρας πρὸς γάμον λαβεῖν ἤξιον· ὃ δὲ μνη-
στικῶς αὐτοῦ περὶ τῆς φυγῆς ὁμολόγητους γά-
μους καὶ Διὸς κλήρου τὰς κόρας ὥς δὲ ἐκλήρωσατο
τοὺς γάμους ἐστίασας ἐγχέρι δία δίδωσίντα ἰσ-
θυγάρῃσιν· αἱ δὲ κοιμώμενοι τοὺς νυμφίους ἀ-
πέκτεψαν πλὴν ὑπερμνήσας· αὐτὴ γὰρ λυγρία
Διέσωσε παρβέρον αὐτῶν φυλάξαντα· λέγεται
οὖν διὰ τοῦτο τὰς Δαμαίδας ἀνὰ ὑπερμνή-
σας ἐν ἅδου κατακρίθηναι ἔς τε ἥμενον πῖθον
ὑδωρ ἄντλιν.

Ἀπὸ βαλβίδος οὖρον ἀρχῆς χρὴ ἀγαθὸν εἶναι· ἢ τε
χρίτῳ ἢ κοινῶς ἐπὶ πάντων.

Ἀπὸ ἡλίου κεράμιον βολὴ πρὸς ὑπέρβια τοῦ ἀτόλμου
ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὦν ἔδρασεν.

Ἀπὸ αὐτὰ τοῖς σοφοῖσιν ἐνκόλα· ἐπὶ τῶν δὲ ἀ-
φροσύνης καὶ τῶν δυσκόλων περιγίγνομαι.

Ἀπὸ τῆς ἑλπίδος· ἢ παροιμία ἐστὶ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς
λίμειν τῶν ἀνδράων ἐπὶ δεικνυμένων· οἱ γὰρ ἀπὸ
κοιρανταὶ ὅσοι καταπλέουσιν οἶκα Δε· προ-
θυμότερον ἢ λανθόν τοῖς οἰκείοις ἐπὶ δεικνυμένοι.

Ἀπὸ τῆς ἐλπίδος ἀγαμέμνονα δῆσαν ἄχαιοι· αὐτὴ

κατὰ τῶν ἀχαρίστων λέγεται· φασὶ δὲ αὐτῶν ὕπο
μίσωτος τοῦ μετὰ τὸν πεποιῆσθαι· Ἀλκίνοον
ἀνδράποδον ἴσον τῷ βάρβαρον καὶ ὁ τελεὺς ἔστιν
μεσόγονος ἀρὰν ἀνὰ τὰς οἰκίας ἐκείνας· οἱ ἔμποροι κομίζονται
λασὰν ἀνὰ τὸν οἶκον ἐκείνας ἐλάμβανον· ὅθεν καὶ ὁ κο
μικός φησὶ βράξιν ἐκείνας ἔχειν πρὸς ἄλλας κίθαρας μένος·
Αἰχάρητος ὑποσχέσθαι· ἐπὶ τῶν προχέως ἐπαγγελ
λομένων πολλὰ χάρις ἀνὰ τὸν στρατηγὸς ἀνι
στὰς προθύμως ἐπαγγέλλομενος·

Ἀλκίνοος πληγὴς γούνοισι· αὐτὴν παρὰ πλῆστον τῇ
λέγει τὸν ῥέχθιν δὲ τεμνίπιος ἐγώ· Ἀλκίνοος γὰρ ἔσ
φησι τοὺς ἀλίσκομένους ἐν τῷ λίγῳ ἰχθύος μετεχέρι
ζετο καὶ πληγὴς ὑπὸ σκορπίου· ἐφὶ πληγὴς γού
νοισι καὶ τὰς χερσὶν οὐκέτι τῶν γεοθιρέντων ἰχθύ
ων ἠπείετο μέμνηται αὐτὴν σοφοκλῆς·

Ἀφ' οὗ τὰ τέλλωτος οὗτος ὁ τέλλω ἐγείρετο αὐλητὴς
καὶ μελῶν ἀνὰ ποταμῶν ποικίτης μέμνηται αὐτοῦ
Διάρχος ὁ μεσσηνίος· Ἀτῶλειςας τὸν οἶνον
ἐπὶ χέας ὕδωρ· ἐν κύκλῳ πιδράματι πολύφη
μος οὕτως πρὸς ὀδοναγία λέγει ὅθεν ἔστι παροιμία
περίεστι·

Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ σάγρα·
ταύτης μέμνηται μέγα ἄνθρωπος καὶ σώφρων καὶ ἀλε
ξίς· λέγουσι δὲ ὅτι οἱ λοκροὶ οἱ ἐπὶ ζεφύριοι πόλε
μον ἔσχον πρὸς κροτωνιάτας καὶ ἐπεμψαν ἔς
λακεδαίμονα συμμαχίας δεόμενοι οἱ δὲ ἄπει
κρίναντο αὐτοῖς ὅτι δύνανται μὲν οὐδ' ὅσοι τοὺς
δὲ δῖος κούρους αὐτοῖς ἐπὶ πέμψουσιν· ἀγαθὴν ἔχον
τες δὲ οἱ λοκροὶ μάχης γινομένης ἐνίκησαν τοὺς

κροτῶν ἰάτας· τῶν Διὸς κούρων συλλαβομένων
τῶν δὲ ῥίγκωϊκ τοῦ αὐτομάτου φήμη τις ἤνεγκεν
ἔς τῶν λακεδαίμονα μηδενὸς ἀφίμμενον ἀγγέλῳ
μετὰ δὲ ταῦτα ἰλθόντες τῖγες ἀπὸ Πύργου τῆς αὐτῆς
ἡμέρας γέμῃσθαι τὴν μάχην καὶ τὴν ῥίγκωϊκ ἐπὶ Διὶ οὐ
τὰ παρὰ τῆς φήμης ἀγέλθεντα ὑπὲρ χον ἀληθῆ ἢ
παροιμία εἶρηται ἐπὶ τῶν πάντων ἀληθῶν· σάφρα δ' ἐ
στὶ τόπος ἐν ᾧ τὴν μάχην ῥίγκωϊσαν οἱ λοκροί·

Δίξσκυρία· χρῆσις τοῦ φησὶν ἐπὶ τῶν τὰς ὤψε
σιος ἀναρετόρων τετέλεχθαι τὴν παροιμίαν·
ἐπὶ δὲ πολλὰς τὰ ἀγῆα ἀναρετὰ ἄιζ· ἄλλοι
δὲ φασὶν ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι διὰ τὸ το
λὴ γάλα φέρειν τὰς σκυρίας αἰγας μίμνηται
τὴν δαίμονος καὶ ἀλκῆς·

Αὐτόματοι

Δαίμονοι ἀγαθὴν ἐπὶ δαίτας ἵκνται· οὕτως ἡρὰ
κλῆτος ἐχρησάτο τῆς παροιμίας ὡς ἡρακλῆας ἐ
πὶ φοιτήσαντος ἐπὶ τῶν οἰκίαν κήτους τοῦ τρα
χυνίου καὶ οὕτως ἐφ' ὅπως· ἐν πολέσιν δ' ἐν χρυσῷ
γένει· ἐτέρως φησὶν ἔχειν τὴν παροιμίαν αὐτόμα
τοι δαίμονοι δ' αὖτ' ἐπὶ δαίτας ἵκνται καὶ ὁ πλά
των ἐν τῷ συμποσίῳ οὕτως αὐτὸν ἐχρησάτο·

Ἄλῳ δ' ἐφόρτος ὅθεν ἦλθεν ἐν τῷ ἐόν· ἐπὶ δὲ τῆς
ὡς φατὶν ἐμπορος ἐπλεῖ τῶν παλαιῶν πληρώ
σας· ἀποκαθάδισάντων διὰ τῶν γυναικῶν ἐπει
σελθούσα ἠβαλάσα τὸν τεύχεος ἐξέτηξε· καὶ
τῶν παλαιῶν κατεπότισεν·

Ἀρετὰ ῥίασαν· ἐπὶ τῶν μεταγινώσκοντων καὶ

μεταρρετομένων ἔρηται ἡ παροιμία ἐπὶ δὲ οἱ πα-
ριοι πολέμοι μὲν οὖν ὑπὸ θηδαιῶν καὶ ἀρχαῶν παρῶν
τῶν αἰήσαντες καὶ τυχόντες ἐπὶ ὑποσχέσει τοῦ
προδῶσαν τῷ πόλει. ἔτα προσδοκῆσαι τὴν
συνμαχίαν ἢ εἰν ποδὲν ἔλυσαν τὰ ἔμολοβόμενα
Δητ' ἐρμῖος. ἔρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σαζόν-
των τοὺς οἰκέτας ἐπειδὴ ἐρμῖον τῆς πελοπο-
νήσου ἐξοὺν ἢ κέρης καὶ δὴ μῆρος ἀσφάλειαν τα-
ρίχον τοῖς καταφάγουσιν. μέμνηται τὰν τισι
ἀριστοφάνους ἐν βαρυλαγίοις.

Δηρίσιος δ'. γὰρ τίται ἡ παροιμία παρίρμιττα
ἐν στρατιώταις φασὶ δὲ ἐστὶν ἱερῶν τῆς ὀλυνθιφό-
ρου ἐν τῷ καρτῷ. φέται ἐν ῥία ἂν προσαγορά-
ουσιν ἔκρας. τούτων οἱ γεωργοὶ λαβόντες ἀφά-
πνουσιν τῶν κλάδων ταῖς συνκαῖς ὅπως ὠτῶν ὁ
καρτῶς μὴ ἀπορρένῃν δυνόμεναι βάρ' ἐς τοὺς σφῆ-
ρας τὸ θηρίδιον. σπείρει τὸν τόνους καὶ πετᾷται. Διό
περὶ ἐπὶ τῶν ἀπὲρ ἂν λαβῶσι μὴ διακρατοῦν-
των ἔρηται τῇ παροιμίᾳ.

Δφιλοχρηματία σάρταρ ἔλοι' ἄλλο Δεῖον Δεῖν.
ἀντιλέλεκται ἐπὶ τῶν ἐξ ἁπαντος κερδαίνειν
προαιρουμένων μετεμνήκτα Δεῖον χρησμοῦ Δο-
βέντος λακεδαίμοσις. ἐν ᾧ ἔχρησε τότε ὁ θεὸς
ἀπολείπει τοὺς λακεδαίμονους ὅταν ἀργύρι-
ον καὶ χρυσίον τιμῶσι μέμνηται τοῦ χρησμοῦ
ἀριστοτέλους ἐν τῇ λακεδαίμονιων πολιτείᾳ.

Ἀθωᾷ τὸν ἀγλῶρον· ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρίνοντων
τὰ κρῆτιστα τοῖς ἡττοσὶ διὰ σμικρὰν ὁμοιότητα ἢ
παροιμία· ἔρηται ὡς ἔστις διὰ βλακότητα τὸν ἀγ-
λῶρον τῇ ἀβωγῇ συγκρίνει· Ἀπτικοὶ τὰ ἐλασί-
νια· ἐλλείπει τὸ καθ' αὐτὸ λέγει δὲ δούρις ὅτι ὕταν
καθ' αὐτὸν συλλεγίη τις τῆς πρᾶξις τί ἐπιλέ-
γουσιν αὐτοῖς ἀπτικοὶ τὰ ἐλενοσίγια· αὐτῷ μελ-
ητιὸν ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον· μέμνηται αὐτῆς ἀριστοφά-
νης ἐν ἑωργοῖς καὶ πλάτων ὁ κυμικός ἐν δὲ αὐτῶς
ὁ οἶκος μέγας ὅς ἐν ποδοχῶν μῖθου μένων· Ἀπτι-
κὸς πάροικος δούρις καὶ περὶ αὐτοῖς λέγει· ὅτι ἐπὶ
δὴ ἀθηναῖοι τὸν περὶ οἰκωῦντας αὐτοῖς καὶ ἐν τῶν
τας ἐξέταλον ἢ παροιμία ἐκράτησε· κρατερός δὲ
αὐτὸ τῶν ὅς ἀμὸν πεμφθέντων ἀθλῶνθεν ἐποιδίῳ
παροιμία γ' ἔρηται ἀπτικοὶ ἱερμεταπεμφθέντες
ὅς ἀμὸν καὶ κῆ κατοικήσαντες τοὺς ἰσχυρίους
ξέωσαν· αὐτοὶ χελώνας ἰωδίεσι ὅτι σὺ ἔιλετε· ἀ-
λίθως ποτὶ χελώνας ἀγαπάσαντες διὰ τῶν δικτύ-
ων διείρημον τοῖς παρόυσιν· οἱ δὲ μὴ βουλόμενοι
λαμβάνειν ἔτι τοῖς ἀλιεύσιν· αὐτοὶ κελώνας ἰωδί-
εσι ὅτι σὺ ἔιλε· ὅθεν ὅς παροιμίαν ὁ λόγος περὶ
αὐτῶν· Ἀπτεν Δίος κίθαρις· ζήνων ἐμῷ Δίος
ἐπὶ τῶν φιλοχρημάτων φησὶ τεύχεσθαι τὴν παροι-
μίαν λέγων καθάπερ οἱ ἀστένδιοι τῶν κίθαρις
οὐδεμίαν φορὰν ἐξωφέρουσι· πάσας δὲ ἐν τῷ ὄρ-
γανῷ ὅπως καὶ ὁ φιλοχρήματος οὐδ' ἐν τῶν πύλας
ἔρεκα οἰκορομῇ· ἔλκει δὲ ἑφ' αὐτὸν πάντα·
αὐτῷ κατὰ· ἀντικτὰ τίεται κατὰ τῶν ἄρδης

ὅτι ὡς λυμὰ ῥόμιον φησὶ τὰ ῥόδοις ὅτι τὰ
Διδυμα ἐπὶ καὶ ῥόδοις ἐκδίδεται. καὶ ἀπὸ κρυ-
φίοις λέγεται τὰ λυμὰ ἀνὴρ τὰ καὶ ἀπαξά παρὰ
αὐτῷ κατὰ. Ἀφύας τὴν. ἐπὶ τῶν τῶν τέλειος

ὅξυ λαμβανόντων ἡ παροιμία παρόσον καὶ τὴν ἄ-
φύας τὰ χίσα ἐφίεται σύμβαιμόνον ἰδούσαν
τὸ πῦρ. Ἀφίεσθαι ἐπὶ ὄνους. τὴν παροιμί-
αν τὰν τὴν ἐρουν ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν ἐπὶ τὰ ἄ-

σεμνα ἡ κόρτων οὐκ ἀπὸ γραμματικῶν ἐπὶ τῶν
ματικῶν. ἡ δὲ ὅτι τῶν ἀλμοτάτων.

Διτρεως ὁμματα οὐκ ἀτρεπτα καὶ σκληρά.

ἔφηνται ἀπὸ τῆς ἀφίεως παραγομένης ὅς
ἡτοροήσας ἐκ Διὰ βολῆς τὸν ἀδελφὸν θυίην μοι-
χά φη ἀερόπῳ τὴν γυναικα αὐτοῦ τὰ τέκνα τοῦ
βνέσου συνκόψας καὶ ἐφίησας Διδυμοῦ τὴν παρὲν
καὶ τὴν παρὶ αἰαθνοῦν παρασχὴν τῆς συμφορᾶς
ἐκ τοῦ τελευταῖα τὰ ἄκρα παραβῆναι.

Διδυμοί ἰσπαρχίον. κατὰ τοὺς προπάτορας
ἡμῶν δύο κοίβαρωδοὶ διάσημοι ἐγένοντο ἰσπαρχί-
ων καὶ ῥονφίος καὶ Διδυμοί ἐν σάντος τῶν παρὲν
ῥίκου ἀβόμηνον ἐν ἡλίον πόλει κατὰ τὸ ἔθος ἰσ-
παρχίον ἀχαρῆς ἐστὶν ἀραχὴ τῇ περὶ το βέαρον.

Διδυμοί παρούσης ἰχνη μὲν ζῆται. ἐπὶ τῶν Διδυμῶν
κωνητῶν ἔφηνται ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ αὐτῆς
Σακχυλίδης ἐν τῶν αἰσῶν. Ἀδεις ὡς περ

ἔφην δὴ λουγ πλείων. ἐπὶ τοῦ ἀφρογτίσθ καὶ φιληδο-
ροῦντες. ἐν χῆρς ἐπὶ ὅς τὸς τὴν δὴ λουγ πλείων καὶ
οἱ ἐκείσε κατὰ τοῦ τῶν ἀφρογτίσθως πλείων τῶν δὴ λουγ.

Δε τοῦ γῆρας κερύδ' ὕμνους· παρόσον καὶ γῆρας -
καὶ αἰτὸς ἀμῆνων ἐστὶν ῥαζέτος ὄρνιθος· λείπει Δε
τοῦ βίου αἰτὸς κατασφίγγει αὐτῆς καμπῆς τοῦ
ἄνω χέλους πρὸς τὸ κάτω συγκαμψάσκει.

Δρακὸς αὐλκῆς· φασὶ τοὺς ἀβίδας ἐν ταῖς κυ-
κτερίαις φυλακῆς κεχρηθῆαι αὐλῶ ἐπὶ μήκῃ τοῦ
δὲ αὐλοῦ τοῦτου διαδέχεται ἄνθρωποι ἀπὸ ἡνὶ καὶ αὐ-
λῆς πύραγα καίοντας ἄχρις ἀγγέλλεται ἡμέρα.

Αἷς δρυὸς· ἐπὶ τῶν ἰκθυωλοτέρων διατῆς ἐρχό-
μενων ἐπὶ βελτίονα φησὶται ἡ παροιμία ἐπὶ δὲ
τὸ ἀρχαῖον οἱ ἄνθρωποι βαλάνοις δρυὸς φερόμενοι
ὑστρον ὠρεθῶσι τῆς δὲ μήσης καρποὺς ἐχρήσαντο.

Ἄλλω δρῶν βαλάνιζε· ἐπὶ τῶν σιωπῶν αὐτοῦ
ἡ παρὰ τῶν αὐτῶν λατρεῖς μερῶν· φησὶται ἡ πα-
ροιμία ἐπὶ βαλάνοις ἔξω τὸ πρῶτον οἱ ἄνθρωποι·
καὶ βαλανίσας ἐκάλουν τοὺς μισθῶ τὸν καρπὸν
τοῦτου συλλέγοντας πρὸς τοῖμω τοὺς τῆς σι-
λογῆς ἡδὲ κτερωμένης περισκοποῦντας ἄν-
θρωποις φησὶν τῇ δρυὶ βαλάνοι οἱ τὰρίοντες ἔλεγον
σκώπτουτες· ἡνὶ δρῶν βαλάνιζε.

Ἄς τις ἐν κύνδατος· ἐπὶ τῶν φιλοξένων καὶ πρὸς ὑ-
ποδοχῇ ἐτοίμων· παρόσον ὁ κορίνθιος κύνδατος
φιλοξενότατας ἐγένετο.

Ἄς γ' ὠρὸς φερώτα πλόνσιος· ἐπὶ τῶν ἐπὶ λῶν
δι' ἡμῶν αἰετῶν ἀπαλλάττεσθαι τῶν δεινῶν·
τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν πρὶν τὴν πόρτον.

Δεῖ τὰρ ἐν πύρρῳ οἱ δὲ κύνδοι ἐπὶ τῶν φεπάρτα
καὶ αὐτοῦ τῶν οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τῶν μόνων.

Ἀγὼν τροφῆσιν οὐκ ἐπιδέχεται ὅτι φίλια. ὁ μὲν
λαβὼν παροιμιόγραφος ἰβν κφορ τῷ παροιμία
ταύτῃ φησιν. ὡς πρῶτον χρῆσάμενος τοῦ ἰβν κ
Ἀκλιτὶ κομάζοις ἐφίλων φίλοι. παροιμία ὁ
μοία τῇ αὐτομάτῃ Δάγαθοι ἀγαθὴν ἐπὶ δαίτασ
ἴασι. Ἰβν κολοῖος παρ κολοῖω ἰβν κ
ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλοῦντων ἐπὶ δὲ ὁμο
μοίᾳ τὸ ζῶον φιλάλληλον καὶ σωδὺναστικόν καὶ
ἀγελῆδον πέτομερον. ἀγὰ καὶ ἀλίσκειται διὰ τὴν
αὐτοῦ σκίαν προσρρόμερον αὐτὴν καὶ καθ' ὅσον
ὁραθῆσθαι. Ἀμαλθῆας κέρας. ἡ παροι
μία αὐτῇ ὁμοία ἐστὶ τῇ αἰξόουρα. φησὶ Δεῖν
τινὲν, ἡ ῥέα τοῦ Δία τεκονοῦσα ἐγκρίτη Διδωσί
πρῶτον βρεφιδουταῖς μελιτώως τασὶν ὕμφοις ἀ
δράσθαι. καὶ ἔπειτα αὐταὶ μὲν ὡς τὸν παῖδα
τρέφον τὸ τῆς ἀμαλθῆας ἀγός γάλακτι. ὡ
ς ἡμεῖς Δεῖν ζῆν τὴν μὲν αἶγα κατησέρειν. ὅθεν
αἰξόουρα λέγεται. βῆτερον Δε τῶν ταύτησ
κεράτων τῶν ὕμφοις Διδωσί Δεδοκὼς αὐτῷ
χάριν ἵπ' ὅτι ἄν ὕμφοι βελῶσιν αὐταῖς ἀμβλύ
ζῆν πού τινος ἑρὸν ἀχελῶος λαβὼν ἡρακλῆς Δεδο
κεν ἀντίλυτρον περιέξαυτι βῆτερον πᾶν κερά
των αὐτῆς. ὅτι περὶ τοῦ γαμου τῆς Διὸς ἀφῆσ
τὸν ὁμήλῳς ἐμάχοτο. φησὶ αὖ ἡ παροιμία
ἐπὶ τῶν ἀφθόως τίσιν ἀρεχόμενον τὰς τοῦ
πλοῦτος ἀφθόως. καὶ ὁ τὸ κεράς τῆς ἀμαλ
θῆας ἐχούσας ὁ ἰβν κ

λεῖο ἀφ' ὁρῶν ἐλάμβανεν. Δι' ἐτὶ ἵππας αἰ
 διδάσκεις. ἐπὶ τῶν ἐχειρὸν ἔχοντων διδάσκειν τι.
 γὰρ ἂν ἐπίστανται μᾶλλον τῶν βελόντων διδάσκειν.
 Δι' ἐτὶ ἐν ρεφίλαις. ἐστὶ μὲν οὖν χρῆσμός ἐφ' ἣνται Δι'
 ἐπὶ τῶν δυνασάτων παρόσον ὅτι ἐπὶ ἐν ρεφίλαις ὡς
 ὁ χαλίσκειται. Ἀφ' ἐφ' ἣν τι λυκίη κακὸν. ἐπὶ τῶν
 κακῶν βλάπτων καὶ ἀφ' ὧν προσεξευρίσκοντων μᾶλλον
 τὴν κακὸν. Ἀλλ' ἐπεὶ τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν. ἐπὶ
 τῶν ἀνὰ δρῶν καὶ μηδ' ἐπὶ ἀξίῳ. Δι' ἐπὶ βρίπας ὁ
 ρῶν ἐπὶ τοῖς ἀφροῖσι τοῖς καὶ καταφροῖσι τοῖς
 τῶν μικρῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν κακοῖς προ
 σπαλαίνοντων ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἁρτόποδος ἐπὶ τῆς ἀρκαδίας
 λεπτὸς ὡς σκληρὸς καὶ ἀκαρπὸς περὶ ἐν τοιοῦ
 τες οὐ γοργοὶ ὁ δ' ἐν κομίζονται. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν κίτρων. ἐστὶ
 ὁ ἀνὰ γυρὸς Δι' ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνθα Δι' ἐπὶ τῶν
 φύται ἐν τῷ καλούμενον ἀνὰ γυρὸς ἐφ' ἣνται οὖν ἡ πα
 ροιμία ἐν τεύθει ἐπὶ τῶν κίτρων τῶν ἐπὶ κακῶ
 αὐτῶν. Τῶν δ' ἐλέγξοντι ὅτι ἀνθρώπος ἥρως γίγνεται.
 ὅς τις τοὺς οἰκιστὰς τῶν γηλοῦσιν αὐτῶ ἐκ βαθρῶν
 μέσσειεν. ἐπ' ὅτι ἡ τὸ ἥρως αὐτοῦ νῆρις ἐπεχάρη
 σεν. μέμνηται ταύτης ἀριστοφάνης ἐν λυσίστρατι.
 Ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἡρώων χωρίου τῆς γαί. παροιμία ἐ
 πὶ τῶν ἡρώων τῶν λεγόμενων ἐν τῶν ἡρώων οἷον ἡ ὁ πό
 ρος τοῦ σῶφρος ἐλὶς πόρμον. ἐπ' ὅτι ἡ οὐ πῆλα μοῖα
 ἡρώων κατὰ τῶν ἡρώων ἐκ τῶν ἡρώων. Ἀπὸ ὅν κατὰ
 τῶν ἡρώων. ἡ παροιμία τίταται ἐπὶ τῶν ἡρώων καὶ
 ἀδωμάτων. ὡς ἀριστοφάνης ἀπὸ τῶν ἡρώων. καὶ
 ἐν πολλοῖς ὡς ἐπὶ τῶν ἡρώων. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἡρώων.

παροιμία· πρὸς τὸ ἀράβιος αὐλῆς παραλαμβα-
ρομένη ἐπὶ τῶν ἀπάνσως διαλεγόμενων· ἔρηται
Δὲ ἐπὶ τοῦ ἀραβίου αὐλῆς· ὡς ἡλθ' μὲν Δραχμ-
ης· ἐπ' αὐτὸ δ' ἑτετάρων· Ἀρκάδα μίμου με-
ρας· παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλως πογούντων καὶ μοχ-
βοῦντων οἱ ἄρ' ἀρκάδες πολλά· πολεμήσαντες οὐ-
δ' ὅσον οἱ λακεδαμόνιοι τοὺς κατὰ φευγόντας ἔς
ταύραρον τοῦ φλώτων ἀπαγαγόντες ἀπὲκ τήναι·

Β

Βόχχωρίς· οὐτὸς αἰγυπῆος ὡς ἐπὶ Δίκαιος ὕ-
μη καὶ ἐπὶ τοῖα κρίσεων ἀπομνημονεύεται· ἔ-
ρηται δ' ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων καὶ πα-
ράρηκτων κρίνόντων·

Βάλλ' εἰς μακαρίαν· οἱ μὲν κατὰ ἐνφρημισμόν ἐδέ-
ξατο λέγεσθαι· ἄρτι τοῦ βάλλε' εἰς δ' ἐλαϊότητα μα-
καρίαν ἰαρεῖν ἄδου χωρίον διὰ τὴν ποῦσιν· οἱ δ' ἐτὶ
μακαρίαν βυσσίδα φασὶν ἡρακλείους καὶ κατὰ
χρησμόν εἰς ἐκόνσιον εἰσάγοντες αὐτὴν ἐπὶ Δουῶναι
κατὰ τὴν Ὀρναθίας· ἐπὶ τὰς ἀθῆνας στρατὸν
μετὰ θάνατον ἰαρεῖν ἡρακλείους· Διὸς οὐτος Ὀρναθ-
ίας τὸν ἐκ ἄνδ'· παῖδας καὶ πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου βω-
μόν τῶν ἡρακλῆδων προσπεφάσιν ὅτι ἀβληγαῖοι μὴ
ἐκδοῖν ὄφθεις αὐτοὺς πρὸς Ὀρναθίαν πόλεμον ὑπεση-
σαν· χρησμοῦ δ' οὐθέντος ἀπαλλαγῆσθαι τῆς Ὀρ-
ναθίας κατὰδρομῆς· ἔστις τῶν ἡρακλῆδων πρὸς θά-
νατον ἐκόνσιον ἐκ δ' ὧν αὐτῶν· ἡ μακαρία πρὸς θά-
νατον αὐτῶν ἐξέδοτο καὶ συμβαλόντες ἀβληγαῖοι γῆ

κῶσιν Ὀρναθία· καὶ πολλῶν πεισόντων· Ὀρν-
θία ὕλλος ἀπέκτεψε πᾶσι ἡρακλέους καὶ αὐτοῦ
τῷ κεφαλῷ πρὸς ἀλκμήνην ἐκόμεισιν· ἡ δὲ κερ-
κίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρνετο αὐτοῦ· τὸν οὖν τὰ
φορτῆς μακαρίας ἀνθισὶ καὶ σφαίροις τιμῶν-
τες οἱ ἀθληταῖοι ἐπέλεγον· βάλλ' εἰς μακαρίαν· τὰ
μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ τῶν κατὰρετῶν διδόντων
ἰαυτοὺς εἰς βαλάντου· ἡ παροιμία ἐλέγχετο· ὕπερον
δὲ ἐπὶ πᾶσις ἀφοσιώσις.

Βάκχιος δ' ἐπὶ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀγάνδρων· βά-
κχιος δὲ κύριος λέγεται ὁ ἀπρόκοπος.

Βυζίνη παρρησία· ἐπὶ τῶν σφόδρα πεσαρρησ-
ασμένων ἀπὸ βυζίνου τοῦ ποσάδωτος· μετὰ παρ-
ρησίας ἀδ' διαλεγόμενον.

Βίος ἐξηυλημένος ἐπὶ τῶν ἀχρίων ἐκ μεταφορᾶς
τῶν ἀχρίων αὐλῶν.

Βοιώτιος νόμος· ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἡρεμώτων
ὑπερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπὶ τῶν νόμων ὡς φησὶ σοφ-
φοκλῆς ὅταν τις ἄδῃ τὸν βοιώτιον νόμον· φη-
ται δὲ ἡ παροιμία παρ' οὗ βοιωτοῦ πρῶτον
βίον ἀλυτον καὶ ἡρεμον· ἐχόντες μετὰ τιλὰ τῶν
λαῖδ' πολλοὺς κακοὺς περιέπεισον.

Βούβος περιφοιτᾷ ταύτης μέμνηται κρατῆρος
ἐν χερσὶ τίτακται· δὲ ἐπὶ τῶν βούβων καὶ τὰ
χυφρόων ἀπότινος πυθιγίκου βούβου μετ' ἐ-
χθρῶν· Βούβας δὲ καὶ ζῆ· αὐτὴ λέγεται ἐπὶ

τῶν τὰς κρίσεις ἀναβαλλομένων ἀδ' καὶ ὑπερτίθε-
μαι βούρας γὰρ ἀβελῶσις ἐγένετο ὡς ἐφ' ἡσθεῖα
τούτῳ δὲ ἡλείοι πρὸς καλὸν ὠρίονος δι' αὐτῶν
ἐπὶ τρεῖς αὖ τὴν δίκην· γομίσαντες ἀγαμέμνων ἔως
ἀν' ἀποφηνῆται γόνος δὲ βούρας τούτο ἠέσσε μὲν
ἀμφοτέρων ἀμεβάλλετο δὲ μέχρι τελευτῆς τὴν ἀ-
πόφαυσιν·

Βοιωτῖα ἀνίγματα· ἐπὶ τῶν ἀσώεταρ ἐκ μετα-
φορᾶς τῆς σφίγγος παρόσον θηβαίσις ἡ σφίγξ ἀνί-
γματα πρὸν θηκεν τέτρατους· δύνουσι καὶ τὰ
λίγριτους ὅτι ἐφ' αὐτῶν οἱ Δίπουν τῶ τοῦ πατρὸς
βασιλέα ἀφ' ἧκε· καὶ τῶν ἰδία ἀμ' μήτερα ἔγνηται
μοῦν· λαῖα γὰρ τῶ θηδῶν βασιλεῖ χρησιμὴ ζομένη
περὶ γενέσεως ἀρρέων παίδων ἀρεῖλεν ὁ θεός· λαῖε
λαβδακίδα μὴ σφρε τέκμων ἀλοκα δαμόμων
βίη· κτερεῖ γὰρ σφύς ἐπὶ λαβόμενος Δι' τοῦ χρησ-
μὲν λαῖος σσηλβε τὴν γυναικὶ καὶ τοῦ ἰοκάστη· ὡς Δι'
ἠόδι τοῦ πατρὸς ἀρρεν ἐξ αὐτῆς γεννηθῆναι τὸν χρησ-
μὸν ἐν νόσας τὰ τούτου σφίρα Δι' ἐτρῆσι καὶ ἄσ-
θρος ἐξέβητο βουκόλος Δι' τις παρῶν καὶ τὸ βρέ-
φος ἀφ' ἧκε τὴν ἰδία γυναικὶ ἀπ' ἐκόμεσιν ἡ Δι'
τὰ σφύρα τοῦ πατρὸς βρατάσασα οἱ δίδιτουν αὐ-
τὸν καλῇ· τούτο θεμέρι τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοῦ
πύδας ἀροῖαν τὴν τελευτῆς δὲ οἱ δίδιτους καὶ τῶν
ἡλικῶν ἐπὶ ῥώμῃ διαφέρων κατὰ φθόρον ὥρει
Δι' ζῆτο ὑπόκλητος ἔφη· ἀφ' ἧκε ὅν ἔσσι

Δι' φέρεται τὴν τὴν Διων

ἐπισημαίμετο γονέων καὶ χρῆσαντος τοῦ θεοῦ πρὸς
τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν γὰρ πατέρα
φονάσκει τὴν δὲ μητέρα μιγῆσθαι νομίσας ἐξ ὧν ἔ-
λπει βίβην θάνατος πρὸς βήβας ἡσυχάσκει καὶ σωτηριῶν
λαῶν ἐφάρμακος ὁ χονμὲν κελυφόρος τοῦ κήρυ-
κος κοιράνοιο ἐκ ποδῶν μεβίσαται. μὴ πρὸς μέ-
ρος παρὰ τοῦ ἡνιοχοῦτος τῷ πατρὶ ἐτύφθη ὀργῇ
αὐτὸς δὲ καὶ τὸν ἡνιοχόν καὶ τὸν λαῖον ὑπερμαχοῦν
τα τοῦ ἡνιοχὸς ἀπὲκ τῆς ἐλθὼν δὲ ἔς θήβας καὶ
τὴν βασίλιδαν ἐφάρων λαῖον γέρας προκήμενην
σὺν τῇ γυναικὶ ἰοκάστη τῷ λύσσοι τὸ αἰνίγμα τῆς
σφίγγος τοῦτο λύσας τῇ τοῦ πατρὸς βασίλιδαν παρα-
λαμβάνει καὶ τὴν μητέρα προσομιλεῖ ἀγνοῶν ἐξ ἧς ἔτεο
κλέα καὶ πολλὰ κηρὲς ἐγέννησεν ὕστερον δὲ παρὰ τῆς
μητρός ἀγαγὰριοις εἰς αὐτὸν ἐτύφλωσεν. ἰοκάστη δὲ
τῶν τέχων τῆς πόλεως ἐαυτὴν ἀνῆρτησεν.
Βοῦς ἐφ' αὐτῷ κομιεῖται. ἐπὶ τῶν ὤχερως ἐπὶ κα-
κῶσφωρ ἐπομένων. οἱ γὰρ βοῆς πρᾶοι ὄντες ῥαδί-
ως τοῖς δεισμοῖς ὑπακούουσιν. τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν
ἔς πρὸν ἥτον κήρυκον ἰκνῶν τοὺς ἐμβαλόντων.
Βοῦς ἐπὶ γλώττης. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμέ-
νων παρρησιάζεσθαι ἢ τοῖς διὰ τὸ ἄφωρον τοῦ ζώ-
ου διὰ τὸ τῶν ἀθλῶν ἀνρόμισμα ἔχον βουῆ γκε-
χαραγμένον. ὅπερ ἐκ τῆς ἐλθὼν τοὺς πατέρα τοῦ
δεόντος παρρησιάζομένους.
Βάλλων φένεσθαι οἷς. πρὸς τοὺς κακὸν τί δρά-
σαντας καὶ οἰομένους φνυγεῖν.

Βάλλ' εἰς ὕδωρ· ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων· οἷον κατὰ
τὸν τῖσον.

Βύβλου δὲ καρπὸν οὐ κρατῇ σάχυν· ἐπὶ τῶν οὐ
δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς παρόσθου
ἀδελφῆς ἢ βύβλος πρὸς τὸ φέρειν σίτον, σάχυν αὖ
γὰρ ἀνατίλλουσα οὐκ ἐν ῥέει.

Βῶλος ἄρουραν· ἐπὶ τῶν μεγάλοις τὰ μικρὰ φι-
λοτιμούντων· ὁμοίον ἐστὶν, ὅτις θάλαττῃ ἐκ χαρά-
δρας ὕδωρ ἐπιφάσκει καὶ χαρίζεται δοκῇ.

Βοὺς ἐπὶ σωρῷ· ἐπὶ τῶν ἡδυνπαθόντων.

Βορβόρῳ ὕδωρ λαμβρὸν μίανων, ὅπου δ' ἐνρήσκει πο-
τὸν· ἐπὶ τῶν καλλίστα μίγνυντων τοῖς αἰσχύσις.

Βάλλ' εἰς ὀλίβρον· ἢ

Βάλλ' εἰς κόρα καὶ ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.

Βαῖράχοις οἶνοχοῦς πρὸς τοὺς ταῦτα παρέχον-
τας, ὧν οὐ χρῆζοντο οἱ λαμβάνοντες.

Βαῖράχῳ ὕδωρ· ὡς γαλῆς ἑαρ· ἐπὶ τῶν ταῦτα
διδομένων· οἱ χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες· ἔρηται
δὲ καὶ βοὺς εἰς ἀμνησὶν ἐπὶ τῶν μέγα ὠφελδμένων.

Βομβύλιος ἀνθρώπος· ἐπὶ τοῦ ἀκάρπου, παρόσθου
ὁ βομβύλιος καρπὸν οὐ φέρει· ἐστὶ δὲ μελίτης ἑ-
δος ἐκ πηλοῦ τὰ κηρία πλάττουσιν.

Βοὺς ἀλλότριος τὰ πολλὰ ἐξωβλέπει· ἐπὶ τῶν ἀ-
μελουμένων παρ' ἀλλοτρίων, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς
τοὺς ἰδίους διαπτότας ὥς ἐπὶ μελουμένου ἀφο-
ρύτων.

γῆ

Βούς ἄμνητον ἐπὶ ἱερῶν τις· ἐπὶ τῶν μετὰ ὠφίλδας
καμρότων·

Βούς ἐμολοτῶν· αὐτὴ λείπεται ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ δὲ
αιρυνμένων πράγματα καὶ κατακοπόμενων· οἱ
γὰρ μολοτοὶ ἐν τοῖς ὀρκωμοτοῖς κατακόπουν·
τις ἔς μικρὰ τοὺς βούς τὰς σωθῆκας ἐποιοῦντο· ὁ
βοιωτὸς μαγτάσας· αὐτὴ καταρατὴκὴ ἐστὶν· ἡ
ρακλῆδ' ἔς γὰρ φησὶ μαρτύροισι τοῖς θηβαίοις
περὶ τοῦ πολέμου ἀπεκρίνατο ἡ προφητὴς ἡ ἐν δα
δῶν ῥίγκη αὐτοῖς ἀσέβησασιν ἴσθαι ἔς δὲ τῶν θε
ωρῶν ἀρπάσας μυρτῆλα τῶν προφητῶν ἐβάλεν
ἔς θρόνον παρακόμενον λέβητα· αἱ οἱ δὲ φασὶν ὅ
τι θηβαίοις πολέμοισι βόμβος μαρτύρις πλήθους ἔφη
ῥίγκησεν ἢ προθήσασιν τῶν ἡγεμόνων ἔνα· οἱ δὲ ἀπο
κτῆσαντες τὸν βόμβον ῥίγκησαν·

Βέλιχ' ἀχιλλεύς δ' ὕψω κύβω καὶ τέταρα· τοῦτο
ὠρετὶ δονεῖσιν καὶ ἀριστότερος Δέφωσιν ὅτι ὠρυ
τίνδε Διορῶν τὸν τέλεφον ἐξῆλε τῶν πετῆσαν
Βουλῆας Δικάζῃ· ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεως ὑπερτίθε
μένων Δικαστῶν ἀπὸ βουλίου τῆρος ἀβυσσίου· ὅς ἐ
πὶ τοσοῦτον ἀνεδάλλετο τῶν Δίκων ὥστε φέσσαι
τελῶσθαι πρότερον ἢ τῶν Δίκων ἀποφύνασθαι·
Βελλεροφόντιος τὰ γράμματα· Βελλεροφόντιος
ἀγέων βέλλερον ἢ ὥς τῆρες φασὶ τῆρην· ἔς τῆρην
βαφυγὰς ἐξ ἄργους παραγίνεται πρὸς τὸν προ
τον τούτον ἔρωτα ἰσχυρὰν τῆς ἡ τοῦ προίτου
γυνῆ τὸν Δία παρῶν μόνον λέγει πρὸς τὸν προί

τοῦ ὅτι βελλεροφόντης ἐρωτῆκός αὐτῇ προσέ-
τεμετατολόγους προΐτος δὲ πῖσενσας ἔδω-
κεν αὐτῷ ἐπιστολὰς πρὸς ἰοδαίῳ κομίσαι· ἐν αὐτῇ
ἀρεγέγραπτο βελλεροφόντῳ ἀποκτεῖναι· ὁ δὲ
ἀγροῶν τὰ γεγραμμένα καθ' αὐτοῦ κομίζων ἰο-
δαίτης δὲ ἀγαθὸν ἐπὶ ταξὶν αὐτῷ κτεῖναι τὴν πυ-
ρίπρην χίμαιραν κομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου
διαφθαρήσεται· ἦτον γὰρ ζῶν ἔχε φύσιν σώζε-
τον προτομῇ μὲν λείοντος, οὐρανὸν δὲ δράκοντος·
καὶ τρίτῃ κεφαλῇ μέσῃ αἶγος· δῖης τὴν ἀρί-
στην ἀραβὰς οὖν ὁ βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν πῆγασον
ὅν ἔχει ἵππον πῆλρον κατετόξασε τὴν χίμαι-
ραν· μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀμαζόνισσιν ἐπέ-
ταξεν ἀφώρισαντα· ὥς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεψε
τὸν τότε ῥώμηνότιος διαφέροντας ἐπὶ λέξας ἐπέ-
ταξεν ἀποκτεῖναι λοχίσαντας· ὥς δὲ καὶ τοῦ
τοῦ ἐνίκησεν ἀγῶνα θαυμάσας τὴν δυνάμιν αὐτοῦ
ὁ ἰοδαίτης τότε γράμμα ἔδωκε καὶ παρ' αὐτῷ
μένειν ἠξίωσε· δούς δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα καὶ
τὴν βασιλίσσαν τελευτῶν κατέλιπεν·

ἡγῆαιος δὲ κ βαλαυτίου· ἐπὶ τῶν Διὰ τὸν
πλοῦτον γενναίων ἄνθρωποι δοκούντων·

Γλαυξ ἵππεται· ἡ πῆλοισι τῆς γλαυκὸς ρίχης σὺ
μβολον τοῖς ἀθληταῖσι ἐνομιζέτο·

Γέρον ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται· ἐπὶ τῶν Διὰ χρό
νου πλήθος οὐχ ἁμαρτανόων·

Γλαυκὸν τέχνη· ἡ ἐπὶ τῶν ῥαδίων κατεργαζο
μένων ἢ ἐπὶ τῶν πᾶν ἐπιμελῶς καὶ ἐν τέχνῳ δρ
γασμένων· ἴσασσις γάρ τις κατεσκεύασε χαλ
κούς τε πᾶρας δίσκους ὄντας τὰς μὲν Διαμέ
τρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχῃ· τὸ δὲ τοῦ πρώτου
δίσκου πᾶχος ἐπὶ τρίτου μὲν τοῦ δεύτερου· ἡ
μιόλιον δὲ τοῦ τρίτου διπλασίον δὲ τοῦ τέταρτου
καὶ κρονομένους ἐπὶ τελεῇ συμφωνίαν ἵνα καὶ λέ
γεται γλαυκὸν ἰδεῖν τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγ
γους πρώτον·

Γλυκὺς ἀργῶν· τὴν παροιμίαν φησὶ δρῆσθαι ἀπὸ
τοῦ λεγομένου μακροῦ ἀργῶνος· ἐν τῷ ἱλλῷ κατὰ
ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ δυσχερὸς·

Γαλήχι τῶν ἰοῦ ὁμία ἡ παροιμία αὕτη τῇ οὐ πρέ
πει γαλήνη κροκωτὸν· ἐπεὶ δὲ γαλήνη κατὰ πρῶτην
ἀφροδίτης γυνή γενομένη ἐν χιτῶνι κροκωτῶ οὔσα
ἐπὶ δραμὲ μὲν μέμνηται ταύτης σφραγίς·

Γράνς ἐρίφος· ἀπολλόδωρος φησὶ ὅτι ἐστὶ τὰ
ροιμιώδης λεγομένη ἐρίφια γραῦς ἢ παρθενία γε
γηρακῆα· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀκρίδος τὴν γὰρ ἀρχ
ραὶ ἀκρίδα ὑπὸ τῆν μάστιγιν λεγομένην κατὰ

οἰκελίαν γράνῃ ἐρίφον καλεῖσθαι ἢ γρῆν ἐρίφῳ
λέγουσι Δεῖ ὅτι ἐν τῇ ἐμβλέτῃ ζῶ κακόν τι ὁ
κῆρως γίνεται

Γυμνότερος λεβηρίδος . ἀριστοφάνης φησὶ τυφλό
τερος λεβηρίδος . λεβηρίς Δεῖται τὸ σύφαρ καὶ ἐκ
δυνα τοῦ ὄφους καὶ τοῦ τέττιγος κυρίως Δέλε
βηρίς ὡς περιέχεται τὸ ἔμβρυον τοῦ βοῦς τελέως
ἐστὶ καὶ τοῦ τυφλοῦ . τὰς γὰρ ὅσας μόνας
ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν . τὰ πλουτοῖ Δεῖ τὴν λέξιν καὶ
ἐπὶ τέττιγος . καὶ σωλὺς ἐπὶ τῶν ἀποδυνάμε
ων τὸ γῆρας τριχὴ Δεῖ ἀναγράφουσι τὴν παροι
μίαν καὶ οἱ μὲν τυφλότερος λεβηρίδος οἱ δὲ μίστε
ρος οἱ δὲ ἰσχυρότερος .

Γράνυς βαχάδ . ἐπὶ τῶν παρῶραν τὴν διαπραχθῆ
μένων τῶν γὰρ ῥέας πρέσβη τοῦ χορεύειν .

Γέρον βοῦς ἀπένθητος Δόμοισι ἐπὶ τῶν κατ' ὥ
ραν τελευτῶντων .

Γυμνὰ φυλακὴ ἐπὶ τῶν . παροιμία ἐπὶ τῶν
μὴ δυνάμενων τὰ προσάγματα πληροῦν διὰ τὸ
ἀναγκάσιον αὐτοῦ γίνεσθαι .

Γλῶσσα ποὶ πορένη πόλιν ὀρβώσασα καὶ πάλιν
καταστέφασα ἐπὶ τῶν διὰ λόγον ἢ ὀφελούντων
ἢ βλαπτόντων .

Γέλως συγκρούσις .

ἄκοσμος καὶ ἄτακτος παρόσον τινὲς γελῶντες
τὰς χεῖρας ἢ τοὺς πόδας συγκρούουσιν .

Γερόδρυον μεταφύλαξ . ἐπὶ τοῦ ἀδυνατῆ πα
ριγνῆ Δεῖ ὅτι μὴ δὲ τοὺς παρεβηκότας προάγει

ἔς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα.

Γόρυ κήκης ἑγγίον· ἐπὶ τῶν ἐαυτοῦς μᾶλλον τῶν
ἐταίρων ἀγαθῶντων· φασὶ γάρ οἱ ἐμῶτοί κατὰ
χρῆμα πολέμῳ ἰδόντες τινὰ ἀρετῆον καὶ ἀδελφόν
κατὰ ποιοῦν μένους ὑπερασπίσαι τὸν ἀδελφόν ἢ
πῶντα τὸ προκείμεον.

Γελλῶσαι δοφιλοτέρα· ἐπὶ τῶν ἀώρων τελευτῇ
σάντων ἥτοι ἐπὶ τῶν φιλοτέκνων μὲν τρυφῇ δὲ
διαφθορῶντων αὐτὰ· γελλῶσαι τῆς ἡμετέρας καὶ ἐ
πεφθῆναι ἀώρων ἐτελεύτησε φασὶν οἱ λίσσῃσι αὐτοῖς
τὸ φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παῖδια καὶ
τοὺς τῶν ἀώρων θαμνάτους αὐτῇ ἀνατίθειν αἰμί
νηται ταύτης καταπῶ.

Γηράσκω δὲ ἂν πολλὰ διδασκόμενος· ἐπὶ τῶν
διδάσκοντων γήρας ἐμπεφροτέρων ἔλκεται μέντοι ἐκ
τῶν σόλωνος ἐλεγῶν.

Γραῶν ὕβλος· ἐπὶ τῶν μάτην ληρώωντων.

Γλαυξ ἔς ἀβύσσον· ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπορίας
ἀγόντων ἐπεφθῆναι τὸ ζῶον πάντων ἐπιχωρίᾳ τῶν
ἀβυσσίων.

Δ

Δαίδαλοι ποίηματα· οἱ μὲν ἐπὶ τῶν πα
ραδόξων ἔργων οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀκριβοῦντων
ταύτων τέχνης φασὶν ἐκρηθαι τῶν παροιμιῶν ἐπεφθῆναι
τῶν παλαιῶν διμίσθρων πλατύνωνται ζῶον
φλαῖ δαίδαλος καὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῖς ἀνέπτε

τασιν· ὥς καὶ Δόξαν κατασχῶν ὅτι καὶ ἐμφυ-
χὰ ἐστὶ καὶ κίρουται καὶ φθίγονται· φασὶ γοῶν τι
γαί τῶν διαδαιλουργῶν ἀνδρῶν αἰῶν Δεδείσθαι τοῦ
ποδοῦ ὥς μὴ ἀποδράσοι·

Διομήδεος ἀνάγκη· ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκη τι
πραττόντων μέμνηται αὐτῆς ἀριστοφάνης ἐν βαρυ-
χοις ὅτε γὰρ λαβόντες τὸ παλλὰδιον Διομή-
δης καὶ Ὀδυσσεύς ἐκόμιζον ἐπὶ τὰς ραῖς· τότε βου-
λόμενος Ὀδυσσεύς αὐτοῦ μόνον τὴν φιλοτιμίαν γινέ-
σθαι ἐπεχέρησε φορεῖν τὸν Διομήδεω μετὰ τοῦ
παλλὰδιον προηγούμενον προῖδων δὲ ἐκείνος ὥς
ἐν κατόπῳ ἄρτι σίλβον τὸ ξίφος καὶ συλλαβὴν αὐ-
τὸν καὶ δῆσας τὰς χεῖρας πλάτῃ τοῦ ξίφους ἀ-
κολουθῶν ἐτυπῆν·

Δηρὴς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον· ἀνάγκη δ' ἀρκά-
θει οὐς βιάζεται· καὶ πλάτων φησὶν· ἀνάγκη δὲ
οὐδὲ θεοὺς ἐστὶ δυνάτοους βιάζεσθαι·

Δατύλου ἡμέρα· ἐπὶ τῶν ἐκμεροῦντων δα-
τύλος γὰρ τις ἀμὴρ γέγομεν ἀβελῆαιος μεγίστων λα-
χῶν τιμῶν·

Δάτος ἀγαθῶν· πόλεως ὄνομα ἐν ἀπώκισσιν βα-
σῖοι· ἐφ' ἧν καὶ παροιμία ἐλέχθη Δάτος ἀγαθῶν
ὥς ὄνους καλλίστη· ἐστὶ δὲ καὶ χρύσεια μέταλ-
λα καὶ ἐστὶν ἐκ δαίμων·

Δαφνίην φορεῖ βακτηρίαν τοῦτο λέγεται ὅτι θά-
σσειν οἱ ὑπὸ τῆς ἐπὶ βουλόμενοι παρόσον ἀλεξί-
φάρμακον ἢ Δάφνη·

Διώξει Δραμῆν· ἐπὶ τῶν Διακίην Δωλόγτων ὁ
Ζῆαυ γὰρ λέγουσι τὸν λόγον·

Δαυλίαυ κορώμην· ἀντὶ τοῦ ἀνδρόγα· δαυλία Δε
ἐλέχθη Διὰ τὸ τὰ περὶ τὸν τηρία ἐν δαυλίδι τῆς
Φωκίδος συσῆμαι οἱ Δε ὅτι περὶ τῷ δαυλίαυ κα-
ταλαμβαρόμεναι αὐτὴν περὶ τῷ πρόκην μετέβαλον
ἔς ὄρνιθας· ἐνιοὶ δὲ τῷ δασεῖαυ ἀκούουσι· δαυλόυ
γάρ ἐστι τὸ δασύ· τὰ δὲ περὶ τὸν τηρία καὶ τῷ
πρόκην ὄντως ἔχθ· παυΔίωυ βυγατίρας ἐσχῆ
κὼς δύο πρόκην καὶ φιλομήλαυ ἠγάγετο μυμφί-
ον ἐπὶ τῇ πρόκην τὸν τηρία· ὁ δὲ τῆς φιλομήλας ἐ-
ραοῦθς καὶ βιασάμενος αὐτῷ ἵνα μὴ τῇ τὸ βρο-
μός ἐξήτη τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέτεμεν· ἐκῆν δὲ πέ-
τλῳ ὑφάγασα γράμματα Διὰ τούτων ἐμήνυσε
πρόκην τὰς Δίας συμφοράς· μαβούσα τοίγῃ ἢ
πρόκην τὰ συμβαῖντα τῇ φιλομήλῃ· ἴτῳ ἀπέκ-
τηνεν ἔν ᾧχε παῖδα ἐκ τηρέως καὶ αὐτῷ παρατίβη
σι τὰ τοῦ παδὸς μέλη ἔς βρωσίμ· γρούς δὲ τὸ βρο-
μός ὁ τηρένς πρόκην καὶ φιλομήλαυ ἀπ' αὐτοῦ φά-
γούσας εἰδύκεν· αὐτὴ δὲ καταλαμβαρόμεναι ἠνῆσαν
τοῖς ἀφανεῖς γίγνεσθαι καὶ μετεβλήθησαν πρόκην μὲν
ἔς ἀνδρόγα· φιλομήλα Δε ἔς χελιδόγα· ὅθεν ἐπὶ
καὶ μῶν αὐτῶν χελιδόνες τετμημένας τὰς γλῶσσας ἔ-
χουσι· τηρένς δὲ ἔς ἔσοπα μεταβληθῆς ἴτῳ ἔς
Δεῦρο βρηνεῖ·

Δατέρωυ ἀμφοτέρωυ· παροιμία ἐστὶ τῶν δύο μείων ἐκ
δάτερῳ ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερον ἱερὰ μὴ καυ

Θῆ καὶ ἐπὶ Δαίτερα Τραπώσιν.

Δικαιότερον σαχάρης· ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγα-
πώντων σαχάρῳ γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν ῥυπαρίην κα-
λοῦσιν ἴσως παρὰ τὴν σάσιν.

Δικτύνω ἄρεμον θηρᾶς· ἐπὶ τῶν μάτῳ καὶ ἄροῳ
τὰς τὶ ποιοῦντων.

Διὰ δακτυλίσδε εἴσειδε κλυομένην· ἐπὶ τῶν διὰ
ῥόσον ἐλύντω λειπῶν καὶ ἰσχυρῶν γινομένων.

Διὰ μαχαίρῳ καὶ τυρὸς ῥίπτειν δεῖ· ἐπὶ τῶν πα-
ραβαλλομένων καὶ ῥιψοκίρῳ ποιοῦντων.

Δίκη νύφες καὶ ὄρος δάκη κῶα· ἐπὶ τῶν ἐπὶ μὶ
κράσιν κοφαρτῶν μένων.

Διὸς κόρινθος· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λε-
γόντων καὶ πράττοντων.

Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης· ἐπὶ τῶν πάντα πρὸς
τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων· ἀλήτῳ γὰρ φασὶ φά-
γοντα κατελβεῖν βουλόμενον ὅς κ' ὀρίμβον καὶ βου-
κόλου τῖνός αὐαγνῆσαι τὸς αἰτῆσαι τροφῶν· οὐχ
ἔχον δὲ φάσκειν τὸς ἐκείνου ἄραγτος Δέβωλον
Δοῶν αὐτῷ· τὸν Δέ λαβόντα φάγει Δέχεται
καὶ βῶλον ἀλήτης.

Διπλοῦς ἄνδρας· τὰ Διούλλα βαῖν ἄνδρῳ ὀνό-
ματα· ὅθεν ἐπὶ γράμμα· ἡῖσ' αὖ τὸν ἄνδρα τὸν
διπλοῦν τιφνυότα· Χρησὸν λόγοισι· πολέμιον
Δέ τοις ἐφ' ὅτοις.

Δις ἐπὶ τὴν γαίαν πολύτους πῖλον μένος· ἐπὶ
τῶν κολάσεως ἐξίῳν· παρόσον ὅ πολύτους θηρᾶν

θῆς τύπεται πολλάκις πρὸς τὸ πῖον γενέσθαι.
Δίχολοι γινώμει. παρὰ τὸ διχὴ ἰδίῳ τροποικατὰ
μετάληψιν χόλος ἱερὴ ὀρὴ ὀργὴ δὲ ῥόπος. βακχυν
λίδης ὀρᾷ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμένοι μύρια.
Δόρυ καὶ κηρύκιον. παροιμία ἢ ἔργοι. τινα γὰρ
λέγουσιν ἔφηται δὲ ἐπὶ τῶν ἁμα παρακολουθῶν
τῶν ἀπὸ τοῦ Δόρυ καὶ πέχη καὶ κηρύκιον.
Δραχμὴ χαλαζῶσα. ἐπὶ τῶν Διοφάρτου τὸ βε
ωρικὸν ἐγένετο Δαρχμὴ. ἐπεὶ δὲ ἔτισσε χαλαζὴ
τότε ἀπὸ τοῦ αἰέρος χαλαζῶσαν αὐτῇ ἐπίσ
κωπτον.

Δίκη δίκη ἐτίκτε καὶ βλάβη βλάβη. ἐπὶ τῶν
φιλοδίκων καὶ σωφρόνων δίκας δίκας.
Δίς πρὸς τὸν αὐτὸν ἀσχρόν προσκρούει λίθον. ἐ
πὶ τῶν Δάτερον τοῖς αὐτοῖς περιπίπτων.
Δελφίνα ἰχθυεῖν διδάσκει. ἐπὶ τῶν ἐκέλευσιν
τῶν παιδοῖς βοῶντων ἐν οἷς ἡσκηται.
Δέδοται καὶ κακοῖς ἀγῶνα. ἐπὶ τῶν παρὰ ζῆλον
εὐπραπίων.

Διφλότερος δὲ τοῦ παρακύνειος. ἐπὶ τῶν σφό
δρα διφλῶν ἀμὴρ γάρ τις οὕτως ἐγένετο διφλῶς
ὥς τε διὰ φόβον ἡρακλείους κατέδυνε σπῆλαι
ον καὶ διὰ διφλίαν ἀπέθανε παρακύνειος γὰρ
ἐκ τοῦ σπηλαίου καὶ διὰ τὸν ἡρακλῆα ἀπελίσθη
θη καὶ διέμεγεν ἐπὶ καὶ μὴν ὀλίθος ἀνθρώπου Διὸς
τῶν κεφαλῶν ὑπὲρ ἑχων τοῦ σπηλαίου.

Δίς καὶ τρίς τὸ καλόν· ὅντω χρηστὲρὶ τῶν κα-
λῶν πολλάκις λέγειν.

Διωλύγιον κακόν· ἐπὶ τῶν μέγα καὶ δεινόν ὑφί-
σταμένων· διωλύγιον γάρ ἐστι τὸ μέγα καὶ πολὺ
δίκον· ὅντωσ' οὐ μακρὰ καὶ διωλύγιος φλνα-
ρία πλάτων.

Δηλὸς ὁ πλούτος· παρόσοι τοῖσι τοῖσι τὰς οἰ-
κίας ἀσφαλίζονται καὶ κώας τρέφουσι καὶ πολ-
λὰς ἐκ τῶν ποιοῦνται φυλακὰς.

Δεξιὸν ἔστιν ὑπόδημα· ἀριστερὸν ἔστι
ποδὸς ἡ πρὸς· ἐπὶ τῶν ἀρμοδίως τοῖς
πράγμασι κεχρημένων.

Δεινοὶ πλέκοι τὸ μηχανὰς ἀγύπτιοι·
ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργοτάτων
ταιοῦντο γὰρ οἱ ἀγύπτιοι.

Δελφίνα πρὸς τὸν ῥαῖον ἀφ'· ἐπὶ τοῦ ἀδωαύτου
διὰ τὸ ἐκίνητον εἶναι πρὸς τοὺς οὐδ' ὠαμένους
τηρεῖν τὰ δίδόμενα ἢ ἔχειν.

Δουλότερος μεσσηνίας· ἐπὶ δὲ πολλὰκις
ἀποσάμτασ' τοὺς μεσσηνίους
ἐδουλώσαντο οἱ λακεδαμόνιοι καὶ
ἐχρῶντο αὐτοῖς χαλεπώτερον
ἢ τοῖς ἄλλοις δούλοις.

Δοῖ δυνεῖ ὥς· ἐπὶ τῶν μὴ αὐξανόμενων φισίμ' ὁ χρύ-
σιππος· ἀλλὰ καὶ μικρὸν μερόντων, ἔρηται ἡ τα-
ροιμία ὁ γὰρ δοῖ δυνεῖ μικρὸς ἐστὶ καὶ σφοδρὺλος.

Δῖος ἐγκέφαλος· ἐπὶ τῶν ἡδυνάτωτα τῶν ἡρώ-
ροιμία τίτακται κλέαρχος δ' ἐν τῷ πῶ πῶ πε-
ρίβιον φησὶ τὰ πολυτελή δρώματα παρὰ τοῖς
πέροισι· διὸ καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος καλεῖται·
Δύρου δ' ὅτι Δότῃς ἐπαιγεί· αἰτῆ κόμμα ἐστὶ χρῆς
μοῦ τοῦ Δοθέντος μόνσκελλω τῷ ῥυτῇ· καθ' οὗ
Δη χρόνον κρόταρα ὄνκ ἐβούλετο οἰκίεζεν σύβα-
ρις ὡς φησὶν ἱπποῦς ἐν τῷ περὶ χρόνων φησὶ Δέ οὐ
τῶς ἔχεν τὸν χρῆσμον· μόνσκελλε βραχύνωτε
παρὲν θεοῦ ἄλλα μαρτάρων ὄνκ ἤγαθρὰ σφῆν δὲ
ρον τὸ δὴ Δότῃς ἐπαιγεί·

Ε

γὰρ δὲ καὶ σὺ τὸν αἰὶ ὄν ἐλκόμεν ζυγόν· ἐπὶ
τῶν ὅμοια καὶ παρὰ πλῆσι τασχότων·
Εγίμετο καὶ μάγδρων σὺν κίρηνας· ἐπὶ τῶν πα-
ρὰ ἐλπίδα καὶ ἀγαξίως ὡς παρὰ γησάρτων ἔτα-
θρυνήσονται ἐπὶ τοῖς παρὲν σὶ· γὰρ ἀρχος γὰρ ὁ
μάγδρων ἔχεν τοῦ ἡρώ τὸς τὰ ἐν ἑλλήνων ὄντῳ ἀ-
γαξίως ὡν· φασὶ Δέ σὺν κίρης ἀρχὴν γνὸς τουτέστι
ἐντελεσθῆς τὰ ἑρσὺν κίρη ξύλα ἐντελεθῆ καὶ ἀχρησ-
θῆν φρέατι κωὶ μάχεσθαι· ἐπὶ τῶν μοχληρῶς τῆν
προσταλασμάτων καὶ ἀποφυγεῖν Δωάμενον·
Εἰς ὄρανον τοξένδε· ἐπὶ τῶν διὰ κερῆς πομένων·
Εκ τῆς κρέμαται· ἐπὶ τῶν σφόδρα κίρη δωονόν-
των· Εκ λύνειν σόματος·
ἐπὶ τῶν ἀρελπίσως τὶ λαμβανόντων·

Εἰς θεῶν ὦτα ἦλθον· ἐπὶ τῶν οὐρανῶν ἀνόντων ἐφ'
οἷς ἔτραξαν·

Εἰς ἀρχαίας φάτρας ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεως τῆς
ἐκτεσσόντων ἔτα· πάλιν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἐλθόν-
των Δίαται·

Εἰς ἀνθρώπων δὲ ἀνὴρ· παρόσον ὑπὸ ἐμός οὐδὲν
κατορθοῦται·

Εἰς πάγας ὀλύκος· ἀντὶ τοῦ ἔς ἡκοιμήμας μα-
χαίρας· ἐπὶ τῶν δὲ κινδυνῶν προῦπτον ἡκόντων·
Εἰς μελίπας ἐκόμισας· ἐπὶ τῶν παρὰ Δόξαν
κακονμέων ἀβροάς·

Εἰ μὴ Διώναι βοῶν ἔλαυνε ὄγον· ἐπὶ τῶν ὁ κατὰ δυν-
άμιν ἔχουσι πράττειν παρεγινώμεων·

Εἰς ὕδωρ ἀφ' ἧς· ἐπὶ τῶν μάτῳ ποιοῦντων·

Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθον· ἐπὶ τῶν ὁμοίᾳ
καὶ παραπλήσια πασχόντων·

Εἰ μοι τὰ μεταξὺ κορίμβου καὶ σῆκνῶρος· ἐπὶ τῶν
καλλίστα καὶ λυσίτελέστατα ἑαυτοῖς βλάχοντων· ἐ-
πὶ γὰρ εἰς τὰ μεταξὺ τούτων τῶν πόλεων βέβο-
ρῶτατα χωρία·

Εἰ μὲν τῷ βαλαράσσῳ παροιμία διογέμεν τῷ Δία
κορήσω· λέγεται δὲ ὅταν ὁ βαλαρεὺς μετράῃται καὶ
ἑαυτῷ τις λαμβάνῃ τῶν ἀντάμων καὶ διακομή-
ῃ ἀπὸ τῶν τὰς βαλαρεὺς ἐκρυβούτων ἔς πύρ·

Εἰ καὶ τὸν κινδυνῶν· ἐπὶ τῶν βουτιέσι τὰς πῆ-
ρας ποιοιμένων καὶ εἰς ἐμὴν ὁφείδωσαν τῶν
τοῖ· ἄλλοι τῷ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν καταφρονήτων

φασί· τὰρ τὸν κάραι· τῶν δ' ἀνθρώπων μίσην
σπείνεται. τὸν δ' αὖ τὸ ἀργύριον διδόντας προ-
τάττει τοὺς κάραι· αὐτῶν ὡς μέλλοντας ἀποθνή-
σκειν ὑπὲρ τῶν μίσην μένων· ἔρηται δ' αὖ διὰ τοῦτο ἡ
παροιμία· ἐν κοτύλῃ φέρι· παιδία δ' ἔδος ὁ γὰρ
φέρων τῆρα ἐν κοτύλῃ ποιεῖ ὅπισθ' αὖ χθρὰς καὶ ὁ
αἰρόμενος ἐν τῇ θύλῃ· τὰ γόνατα καὶ οὐ τὰς ἑσθῆρας·
εἰς ῥοφανὶς μεμάντευμαι· ἐπὶ τῶν ἀεὶ λαθῶν καὶ
συνωφρυνέων φασί· τὰρ τὸν ἐν ῥοφανίς καταβαί-
νοντα σφαιρεῖται τὸν γέλωτα· ἐκ τὸς πηλοῦ πό-
δας ἔχας· ἐπὶ τῶν ἐξωκινδύνος καθεστώτων οἶον·
ἦ καὶ τὸ ἐξωβείδης· ἐν ὀλμῶν γάσω· οἱ μὲν ὀλμον
μάντιν φασί· εἰ δέ τοι ἐν ὀλμῶ κοιμῆντας μαρ-
τίκους γίγνεται ὡς καὶ παροιμία γίγνεται· καὶ ἄρ' ἔ-
σοφ' αὖτε ὁ βραμμάτικος φησὶν ὡς οἱ ἐν ὀλμῶ κοιμῆ-
θέντες μαρτίκοι· καὶ τὸν ῥ' ἵπποδας τοῦ ἀπὸ λω-
γὸς ὀλμῶς καλεῖσθαι καὶ ἀπὸ πολλῶν ὑπόσοφοκλέ-
δης ἡραμῶς· ἐν πέντε κριθῶν βουλάσιν κητὰ παροι-
μίδες οἶον ἐν ἀγορίᾳ ἐξοσία· φθὶν'· ἔρηται δ' ἡ πα-
ροιμία παρόσον πέντε κριτὰ τοὺς κωμικούς· ἐκρί-
νοντες φησὶν· πῆχ' αὖτος· ὁ δ' ἔκστασιν παρὰ τὸ ὁ-
μιρῆν ὁρθεῖν βούλεται· καὶ πάλιν περὶ δὴ οἱ κριτὰ ἐν τοῖς
γόμασιν· ἔχοντα γὰρ τὰς βραμμάτιας· βραμμάτια·
ἐν τῇ θύλῃ κεραμίδων μαρβάνω· παροιμία ἐπὶ
πάντας τῶν πρώτας μαθησέμεν ὑποβαρύνων· ἂν
τε μένων δὲ ὀφείλειται μείζονος ὡς ἔτις μαρβάνων
κεραμίδων κερὶν μαθεῖν· τῶν αὖ καὶ ἄλλο τι
τῶν μικρῶν πλάττειν τῇ θύλῃ· ἐν χειροῖν· Δικαίαντος

δ' ἔφασκεν ἑτερόν τι δηλοῦν τῶν παροιμιῶν διορθῶν
μελέτῃ ἐν τοῖς ὁμοίοις ποιῆσαι. ὡς κυβερνήτης
ἐπὶ τῆς κῆρας καὶ ἡνίοχος ἐπὶ τῶν ἵππων.
ἐλάφρος ἀνὴρ. ἐπὶ τοῦ δ' ἄλλου ἐκ μεταφοράς τοῦ
ζώου δ' ἄλλου γὰρ ἢ ἐλάφος.
ἐλέφας μὴ οὐχ ἀλίσκος. ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ
φαῖλα ὑπερορώντων. ἐλέφαντα ἐκ μῦθας ποι
ῶν. ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαρόρων τῷ λόγῳ καὶ με
γαλοποιοῦντων. λῶκίανος μῦθας ἐγκωμιάζει καὶ
δοῦν κατὰ τὴν παροιμίαν ἐλέφαντας ἐκ μῦθας ποι
ῶν. ἐλένθαι αἰεὶς ἀρόρων. ἐπὶ τῶν βάρους τινός ἢ
κακῶν ἀπὸ πηλῶν. ἐν τῇ καὶ μύμηκτι χολῇ
παρεῖναι μὴ δὲ τῶν μικρῶν καταφρονῶν. ἐν σκό
τῳ ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἀμαρτύνων μοχθῶντων ὡς τὸ ἐρ
γοῦ ἀφαιεῖ. ἐν τῇ τὴν χλαίναν κατατρίβει. ἐπὶ
τῶν μη καθ' ὅραμ τοῖς ἀναβαίοις χρώμενων. ἐν τῇ
ἐν δ' ἄλλοις καὶ ἀνὰ δροὶ λόγοι εἰσὶ φησὶ καὶ οἱ λόγοι ταῖς
ψυχαῖς συσχηματίζονται καὶ τυπῶνται. ἐν ἄλλῳ
δρακὰ ζῆς. ἀγτὶ τοῦ ἐν ἄλλῳ κρύπτεσθαι ἐπὶ τῶν μὴ δυ
νάμενων λαθεῖν παρόσον περισπῶς ἐστὶν ἢ ἄλλω
ἐν δυνάμει μοι τὴν λειοφάνειαν ἐπὶ τῶν μέγαλοις ἐχθροῦν
τῶν πραγμάτων ἐκ μεταφοράς τὴν ἡρακλῆος. ἐν
δυνάμει ὅσον ὑπὸν. ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμώμενων ἐν δυ
νάμει ἢ ἀρκαλλῇ δι' ἐν γὰρ οἱ τὸς ἡράδης ἐλπίσιν καὶ
ζῆλον τῷ δ' ὁδοῦ τὴν αὐτῆς αἰτησιὰ μέρη οὐ βούλει τὰ
ἐλπίσιν οὐδ' ἐπὶ τῇ κοιμᾶσθαι διαπαντός ἀβάρη
τες καὶ αἰρωσμέων ἐκ τούτου τὴν παροιμίαν γρηγό
ρει φασί.

Εν δὲ Δίκῃ σασίν καὶ ἀνδρακλήδης πολεμάρ-
χῃ· ἐπὶ τῶν ἐτελῶν τῶν διὰ τριτέτταρ τιμὰ
τίμης ἀξιουμένων· τοιαύτη δὲ ἐστὶ καὶ ἡ λέγουσα
ἐν γὰρ ἀμνηχαρὶ καὶ καρκίῳ ἐμμορε τίμης· ἐν
δὲ δὶχοσασίν καὶ ὁ παγκρατος ἐμμορε τίμης καὶ
γὰρ ἐν ἀμνοσίαις καὶ κορυδαὸς φρέγεται·

Εν τριόδῳ δὲ· ἐπὶ τῶν ἀδελῶν πραγμάτων·
ἐπὶ δὲ γὰρ ὅ ἐν τριόδῳ γεόμενος οὐκοῖδε τοία
χρήσιμα ὀδῶ·

Εν τὸς ἐβδόμης· ἀπὸ τῆς ἀθηνῆσιν στρατῶν ἐξάβη
πρὸ τῆς τοῦ μὲν ἐβδόμης·

Εὐσταχίος ὄρκος· οὐκ ἐγχώριος ἀλλὰ πρὸ ξένης ἐπιγ-
μένος· ἢ ὅν ἕτερος ἐστὰς οὐκ αὐθαίρετος·

Εὐδοὺς ἀδλότιρος· οὕτως εἰλεγετο κρατῆρος ὁ κα-
μῖκος· ἴσως διὰ τὸ ταξίανχεσθαι τῆς οἰνοῖδος φυ-
λῆς καὶ ἀδλότῃος φανῆναι· καὶ γὰρ ὁ εὐδοὺς ἀδ-
λός ἦν·

Εὐπὶ τὰ μαγδραβόλου· αὐτὴ τίτακται κατὰ
τῶν ἐπὶ τὸ χῆρον τροκοπλόντων ἀδ· ὁ γὰρ μαγ-
δραβόλος οὗτος ἐν ῥῶν ποτὲ θησαυρὸν ἐν σάμῳ πρὸ
βατοῦ χρυσοῦν ἀνέβηκε τῇ ἡρᾷ· τῷ δὲ δευτέρῳ ἦδ' ἀρ-
γυροῦν καὶ τῷ τρίτῳ χαλκοῦν·

Εὐριβίβδος ἀνόμνος· παροιμία ἐπὶ τῶν μηδε-
ρὸς ἀξίμων καὶ βουτῶν τῶν ἀνόμων·

Εὐρίμη Δίκη· ὅταν μὴ ἀπαρτήσας ὁ Διὸς κόμ-
μος ἐπὶ τῶν κρίσιν καταδικασθῇ·

Εὐμῶφος χάρις· τελασγοὶ τῆς τῶν λῆμνονοῖ

κοῦντες ἦλθον ἐν γαστρὶ ἐς βαίβρωα τῆς ἀπὶ κῆσ
καὶ τὰς γυναικας ἐκείθεν ἤρπασαν· λοιμὴ δὲ πε
ρὶ πεισόντες προστάχθησαν Δίκας δίδόναι τοῖς
ἀθηναίοις καὶ οὕτως ἀπαλλαγῆσθαι τοῦ λοιμοῦ·
κελεύοντων δὲ τῶν ἀθηναίων ἐκλίπῃ τῷ λῆμ
μοι ἥ τω οἱ πελασγοί· ὅτις ἀνήμερον ἀθηνηγενέ
σια χρυσάμενος καταπλάσσει ἥς τῷ λῆμμοι ἐκ
σῆσονται τῆς χώρας αὐτῶν· ὕστερον δὲ Δαρφίου τοῦ
πύρρον περὶ βράχῳ ὄντος καὶ πάντα χθρονόμενον
τὰ περὶ ζμίλτιά Δις ἀθηναῖος ἐκ τῆς χερσησίου
ἀφῆς ἐς τὸ πέλαγος καταλαμβάνει τῷ λῆμμοι·
καὶ πρὸς τοὺς πελασγούς· ἐφὶ βορέα χρυσάμενος
ἀνήμερον ἤκει· ἔρμων δὲ βασιλῶν τῶν πελα
γῶν ἔξισεν τῆς χώρας· τῇ μὲν ἀληθέα τοῦ Δαρφίου
τῷ Δύρα μιν φοβηθείς· προαποισνάμενος δὲ ἐκὼν
δίδοναι τοῖς ἀθηναίοις τῷ χάριν· φηταὶ οὖν ἡ πα
ροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκη τισὶ τροποιοιμέ
νων χαρίζεσθαι.

Εἰς μακάρων γήσους· ὅ ἡ δίοδος φησὶ μακάρων γή
σους εἶναι περὶ τοῦ ὠκεανοῦ· καὶ ἐκ τούτων Κῆδαι
μορσάοι καὶ ὑπὸ κρόνου βασιλευμένους· ὅθεν ἐπὶ
τῶν μακαρίων φησὶ τῷ παροιμίαν·

Εσκόρικας· ἐν θεσσαλία τόπος ἐστὶ κόρακις ὅ
που τοὺς κακουργοὺς ἐβαλλον· ὅθεν ἡ παροιμία
μέμνηται δὲ ταύτης μέγα ἄνδρος σιωχῶς· λέγουσι
δὲ ὅτι βοιωτοῖς ἀρμην ποτὲ Διοικούντι προήρητο

ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκτεσεῖσθαι τῆς χάρας ἀκῶν κορά-
κων φανέντων ρεαγίσκοι Δίωπτε μεθυσμέντοι
καὶ συλλαβόντες κόρακας γυφώσαντες ἀφῆκαν
πέτεσθαι ἰδόντες δὲ οἱ βοιωτοὶ ἵταράχνησαν ὡς
τῆς μαγντίας λαβούσης τὸ τέλος· καὶ φοῶνθῆν-
τες οἱ ρεαγίσκοι τὸν θόρυβον φηγόντες ὤκησαν· τί
γὰρ τόπον ὅν ἐκάλεσαν κόρακας· μετὰ δὲ ταῦ-
τα ἐκβαλόντες τοὺς βοιωτοὺς οἱ αἰολεῖς ἴσχυον
τὴν ἀργυροκίαν οὔσαν καὶ τοὺς ἀμαρτάνοιτας με-
θιστᾶσιν ἔς τοὺς κόρακας καλῶ μέρους·
Ετερομόλιος· Δίκη ἔς ἡν ἀντίΔικοι
οὐκ ἦλθον·

Εξω βελῶν καθαῖται· παροιμία παραγούσα μα-
κράν ἑαυτοῦ τῶν βελῶν τῶν ἐναντίων ποιεῖν·

Ἑκκῆτι συλοσῶντος Ὀρυχωρία· συλοσῶν
σάμιος φίλος ἐγένετο Δαρφῶ

τῷ περσῶν βασιλεῖ· καὶ Δίαυτοῦ

τῷ ἐν σάμῳ Δωαστῆρι παρέλαβε τιλὰ

τῆσαντος πολυκράτους ἐπὶ Δεῖ

πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἤρχεν ἐκ λιπῶντες

τῷ μῆσος οἱ πλῆθους μετώκησαν·

Ὅθι ἡ παροιμία·

Εἰς τὸ Δεῖον· περικλῆς ὡς φασὶν ἰδοκεῖ

χρήματα τῷ βασιλεῖ τῶν λακεδαιμονίων ἀνα-

μάχτη καὶ σωίτῃσιν αὐτοῦ ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς ἀτ-

τικῆς ἐπὶ πολέμῳ προαχθῆναι· διδόνς οὖν λόγον

τῶν χρημάτων μετὰ ταῦτα τοῖς ἀθηναίοις καὶ μὴ
βελήσας φανερώς λογίσασθαι ἦσαν· ἥς Διὸς ἀνή-
λυσά τοσάδε τέλαμνα·

Εἰς ἀφάγναι· σὺ δ' αὖρ, ταίρι κλῶ τὸν βίον ἠτοῶντο
κατὰ κροτῶνιαιτῶν παρόντων ἐκείνων ἐμὸς δὲ τῶν
κροτῶνιαιτῶν χλιδάσαςτος καὶ ἔσθοντος ὅτι τὴν
ξιοθεταύτης ἐν ἀφάγναις τῶν παρόντων τοῦ θεοῦ
ἐθαύμασαν· λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δο-
κοῦντων ἀνυποστάτων ἦναι·

Εὐμπαβολώτερος κοβόρμον· κόβορμος ἔστιν ὑπο-
δήματος ἥδος ἐφαρμόζοντος καὶ δεξιῶ καὶ ἀρι-
στερῶ ποδὶ ἔβη καὶ βικαμένην τὸν ἐπὶ τῶν· λ·
κόβορμον ἐκάλουν οἱ ἀθηναῖοι· ἐπὶ τῶν συναφεμέ-
νων ὡς συνεχῶς ἡ παροιμία ἔρηται·

Εὐγυνος ὁ σφάκτης· αὕτη ἡ παροιμία
τροχὴν ἐχθρὰν τοῦ ὀρέσσοντος καὶ Ὀμηρος ἐδήλωσεν
ἂποκτέφνας γὰρ τῶν μικτέρων· περὶ Διὸς τὸν ἐπὶ
παιδὸς ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ ἀντιγόνοῦ τοῦ βασιλέως ἔς
σεμέλῳ φονάσας τὰ ὅσα αὐτῆς μετὰ
πολλῆς φροντίδος ἔπειμ' ἐτὶ μὴρ'· ἐτὶ
Δὲ μάλλον αὐτὸν Πτολεμαῖον τοῦ φιλοπάτορος·
τῶν γὰρ μικτέρων βερσενίκῳ καθάρξας ἐν μείαροις
καὶ παραδόντας σωσίβιον
φυλάσσεν· ἡρῖκα ἐκείνην οὐ φέρονσα τῶν

κόλασιν ἔπι βαράσιμον βοτάνῳ· καὶ τὸ φάρ-
μακον πίνουσα ἀπέβαλε διὰ τὰς ἐπ' αὐτῶν τῶν
ὀφθῶν ταραχὰς ἐν μέσῃ τῇ πόλει μῆμα οἰκοδο-
μήσας ὀρῶσῃμα ἑκαλῆται· πάντας ἐκείτους
προπάτορας σὺ αὐτὴ κατέθετο· καὶ ἀλέξαν-
δρον τὸν μακεδόνα· καὶ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν δει-
ρὸν αὐτῇ ἰδρύσαντο ὁ ἐκάλουν βερσενίκην
σωζούσκη·

Ἐξάμτης λάσσω τὸν μὲν κακὸν ἄλλον ἔχορτα·
τὸ ἑξάμτης τὸν ὑγίην διηλοῖ· καὶ τὸν ἑξ' αὐτῆς ὅς
ἐπὶ βλάβης ὡς πλάτων φησὶ·

Εὐδαίμων ὁ κορίμβιος ἐγὼ δ' ἄνθρωπος τεμνάτης· κόμην
ἐπὶ πλοσίων τῆς κορίμβου· τέμνα· κατὰ φύτος·
ὡς οὖν ἐν τῇ κόμῃ ὁμολογουμένων μὲν κορίμβου ἔ-
χει εὐδαίμονα αἰρουμένων δ' ἡπτονα κόμῳ ἔχει
όντως ἔφηται·

Ερμυκτὶ βουλὴ· ἡ παροιμία ὄντως ἔφηται ἐπὶ
δὴ ἡσυχίαν ἔχει ἡ νύξ καὶ διδάσκει κατὰ σχολὴν
λογισμούς τοις περὶ τῶν ἀμαγκάων
βυλομένοις·

Εφυγον κακὸν εἶρον ἀμεινον· αὐτὴν τάπτεται ἐπὶ
τῶν μεταβολῶν ἑαυτοῖς κερδέσθονα οἰωνίζομένων·
ἀθῆνησιν γὰρ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἦν ἀμφιβαλὴν πᾶσι
δαδὰ κάρβας μετὰ δρυῖνων καρπῶν
σέφιαθαι· καὶ λίπον ἄρτων πλῆρες περιφέροντα
λέγειν· ἐφυγον κακὸν εἶρον ἀμεινον· ἐσημαρνον δὲ

ὥς ἀπώσαντο μὲν τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δι-
αιτὰν ἐνρήκασιν· δὲ τὴν ἡμερὸν τροφῶν.

Ἐκείνοισι δὲ μουσικὴν φασὶν ὅτι τῶν παλαιῶν
ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητῶν χρημείων·
οἱ ὑστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ κιθαρίστας καὶ
ὀρχηστράς ἐπισήγαγον.

Εἰποὺς τὰ τρία παρὰ τῆς αὐλῆς.

τοῖς ἐπὶ θάματα ὑπαγομένοις τὴν παρρησίαν
ταύτην· ὅτι δὲ οὐκ ἔστι τροφῆς καὶ οἶνου πληρωθεῖσι
τρεῖς λέγουσιν· βούλονται· μετὰ φημι
βέντες ἀπὴν γοῦτο πρὸς τὴν κόλασιν· τὸ

Δέ μιν ἀρχὸν λεγόμενον αὐλῆς

ἐκαλεῖτο ὅπου ἀπὴν γοῦτο καὶ
τοὺς ἐν αὐτῷ διατρεφόμενους αὐλικούς
ὠνόμαζον· ὥς ἐκ τούτου

φαγεὶν τὴν παροιμίαν εἶναι.

Ἐπὶ σὺν τῷ τὴν σελήνῃ καθελεῖται· αἱ

τὴν σελήνῃ καθελεῖται ἐτερίδες λέγονται τῶν ὀφ-
θαλμῶν καὶ τῶν πάλιν ἀποστρέφονται.

ἔφασκεν οὖν ἐπὶ τῶν αὐτοῖς τὰ κακὰ ἐπιπρωμέ-
νῃ παροιμίᾳ.

Εἰπὶ κακὴν δὲ τυρὰν· φασὶν ὅτι οἱ τυρραῖοι
πρὸς τοὺς ὁμόρους πάντας

ἀπειχθῶς ἔχον· ἐκεῖνοι δὲ τὰ συμβαίοντα αὐτοῖς
κακὰ ἀποτροπάζοντες καὶ ἐκβάλλοντες

ἔφασκεν τὴν τυρραῖαν χώραν ἐπιφύγουσαν· ἔφασκεν κακὸν

ἔς τιν' αὖ·

Εὐγενέστερος Κόδρος· ὁ Κόδρος μελάνθου υἱὸς ἦν·
μελάνθος δ' ἐκ τοῦ ἀπὸ ρηλίας· οὐ καὶ μέσθου
τοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τῆς μεσσηνίας ἦλθεν ἔς τὰς ἀθήνας
καὶ μορομαχίσας πρὸς ξάνθου τοῦ βοιωτοῦ βα-
σιλεύοντα τῶν ἀθηναίων ῥήκισας ἐβασίλευσε τῶν
ἀθηναίων· καὶ Κόδρω τῷ υἱῷ τελευτήσας τῷ βα-
σιλεὺς κατατίλιπε· ὁ δὲ Κόδρος οὗτος ἐν τῷ
πρὸς Δωρίεας πολέμῳ ἐκὼν ὑπὲρ τῆς χώρας ἀ-
ποθνήσκει· προφῆτης γάρ

ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀθηναίοις ῥήκισθαι

ἔφητε λούτῃσθαι ὑπὸ τῶν Δωριέων ὁ βασιλεὺς
αὐτῶν· ἀποθανὼν δ' ἔγκατέλιπε

παῖδας δ' ὅς μιν ποταμὸν καὶ ρηλίας· ὁ μὲν οὖν μέν-
τωρ ἀντ' αὐτοῦ ἐβασίλευσε·

ὁ δὲ ρηλίας ἡγεμὼν τῆς ἔς τὴν Ἀσίαν ἀποικίαν ἐ-
γένετο·

Εὐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κύνεον ὀϊνός· μέμνηται
τῆς παροιμίας ταύτης

σοφοκλῆς ἐν αἰάντῃ μαστῖγοφόρος· λέγει

Δε καὶ εὐρύπιδος ἐν τῇ μενέχμοι κακοῦ ἀνδρὸς
Δῶρον ὀϊνὸν οὐκ ἔχει·

Εὐοῖμα ἀλήθεια· παροιμία παρ' ὁδοῖος

τοῦ ἐμτὶ πλάμενον αὐτῶν ὑποοῖσι ταρα-
δφκρῖουσιν·

Εὐπαρτίθυμῳ καὶ τὸ Δεδάλου μῖσος· μέγας

θυοίας τῷ ποσὶ δῶρι ἐπὶ τελευτῇ ἡύξατο αὐθιμέρον
ἄρα δοθῆναι τὶ αὐτῷ ἐκ τῆς βαλαάσης· καὶ τοῦτο
καταθύσαι παλὴν ὑπὲρ χροῦ ὃ ἀρκαὶ ἔη· τοῦ
δὲ ποσὶ δῶρος ταῦρον ἄρα δότος περικαλλῆ
ἔπι μίμνος ἔς τὰ βουφόρμια· ὀργισθῆς οὖν
ποσὶ δῶρ ἐρέβαλεν ἔρωτα τοῦ ταύρου πασιφανῆ
τῇ τοῦ μίμνος γυναικί· ἡ δὲ πῦθ δαίδαλον
ξύλινον βούρκατα σκῆδασα γὰρ ἔς αὐτὴν ἐβόηεν
ἢ ἐπὶ βῆλινον ὁ ταῦρος ὡς βούρ ἐγκυον ἐποίησεν·
ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ μίμνος ταῦρος· μίμνος δὲ ὀργίζομενον
ἀθηναίοις διὰ τὸν τοῦ ἀνδρόγεω φόρον
ὅς ἐστι τῶν ἐν ἀθηνῶν γένων διὰ φόρον
ἀμνησθῆναι τοῖς παρὰ ἀθηναίοις γινέσας πένταθλον
ἔστι τὰ παρθένοι καὶ ἴσοι γένοι ἀκμαῖοι
ἐξ ἀνδρῶν ἐδασμολογούντο κατ' ἐγκλήσιον
αὐτοῦ· καὶ παρεβάλλοντο τῷ
θηρίῳ· ὡς οὖν τὸν δαίδαλον ἀρχηγὸν τούτων
τῶν κακῶν γεόμενον διὰ τε
τὸ κατασκάδα κέραι τῷ ξυλίνῳ
βούρ καὶ διὰ τὸ αἰτίον τῆς τοῦ θηρίου
γενέσεως γεγενῆσθαι ἐμνοσάχθησαν·
ἐκ τούτου ξύλον κίων ἀμνησθῆναι· αὐτὴν τὰ τέ
τα ἐπὶ τῶν κατὰ μὲν τὸ ἔδος ἔκατα
φρονήτων· ἔς δὲ χρήσας ἀναγκαίας πῖπλόντων·
μὲνεται δὲ αὐτῆς ἐπὶ χαρμός ἐν πρώτῃ·

Ευδοῖ τῶν ἀλιάντικῶν κύρτων· ἔρηται ἡ πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν ἀνὰ πόμον κατεργαζομένων ἐφ' ἃ
ἀγὸρμήσωσιν· ἐπὶ δὲ κοιμωμένων τῶν ἀλίων ὃ
ἰχθὺς τῷ κύρτῳ ἔς θάνεται·

Σ

Ζωπύρου τάλαρτα· ζωπυρος ὁ πέρσος βα-
σιλεὺς χαρίζομενος μασιγώσας ἑαυτὸν καὶ
τῆς ῥίμης καὶ τῶν ὅτων ἀφελόμενος ἔσειθ' ἔς
βαθυλῶρα καὶ τίς αὐτῆς τὰ περὶ τὸ σῶμα πρὸν
δωκε πῶν πόλιν· ἐκ μεταφορᾶς οὖν ἔστι τάλαρ-
τα καὶ ζυγὰ οἰοῦν ἔργα καὶ πρᾶξις·

Σαλεύκου νόμος· ἐπὶ τῶν ἀποτόμων· ζάλακος
γὰρ λοκροῖς τοῖς ἐπὶ ζεφυρίοις ὠμότερον ἐνομοθέ-
τησεν·

Ζεὺς κατὰ Δείχρονος ἔς τὰς διφθέρας· ὅτι οὐκ
ἀποροήτα καὶ βραδείας ἢ Δίῃ τοὺς ποταμούς
μέτρεσι· φασὶ γὰρ τὸν Δία ἔς διφθέρας τίνας
ἀπογράφειν τὰ πρᾶττόμενα τοῖς ἀνθρώποις·
Σὺ χυτρα ζῆφιλία· ἐπὶ τῶν Διὰ τοῦ Διφτρὸν
σωφισιόντων ἔς φιλίαν·

Ζητῶν γὰρ ὅτ' οὐ βοιμάτιον ἀπώλιστα· ἐπὶ τῶν
ἀτυχεστάτων·

ζῶν τίθου· ἐπὶ τῶν ἐσιθῆκως καὶ μετρίως ζῶν-
των ἀπὸ Διογέρονος τοῦ φιλοσόφου ὡς τίθεται ἢ
Δίση καταγωγὴ καὶ διαρῖβη.

ζῶος γενήσκη κομμύνου μόρου λαδῶν· πρὸς τοὺς
ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλῃ δόξαν καρπουνέ-
ρους.

ζῶμεν γὰρ οὐχ ὥς θέλομεν ἀλλ' ὥς δυνάμεθα· ἐπὶ
τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζῶντων κίχρηται αὐτῇ πλά-
των ἐν ἱπποκράτει.

Η

τοῖς τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα· τῶν
μετὰ ρηκίου στρατάσασκεν ἢ σιτικελίαν
οἱ μὲν ἀπόλονται· οἱ δὲ ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι
καὶ τοὺς σιτικελιωτῶν παῖδας ἐδίδασκον γράμ-
ματα· οἱ οὖν διαφάγοντες ἢ ἀθήνας καὶ ἐρωτώ-
μενοι περὶ τῶν ἐρσιτικελία ἐλεγον· ἢ τέθνηκεν ἢ δι-
δάσκει γράμματα· καὶ οὕτως ὁ λόγος παροι-
μιῶδες ἐγένετο· φησὶται δὲ ἐπὶ τῶν ἀμφιβολίας
λαλοῦντων.

Ἡ κίχρη ἐν κολκιδίῳ· τὸ τῆς κολκιδίτης ἀρβυ-

καλῆται κρίνον· ἄδηλον δὲ ὅτι καὶ καρπὸν· ἔτατ-
τον ὁμῶς τὸ μὴ κρίνον οἱ ἀρχαῖοι
ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος τῷ Δέκωλον κῶτῳ ἐπὶ τοῦ
ὑγίους· μέμνηται ταύτης Δίφιλος λέγων ἐν
ἡμέραισιν αὐτὸς ἐπ' ἅσοι γέρον θέλω παρασχῆναι
κολοκύντῳ ἢ κρίνον·

Ἡ Δεὶ χελώνης κρέα φαγῶν μὴ φαγεῖν·
τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα
εὐρόφους ποιεῖ πολλά Δέκαβαῖρ· ὅθεν ἡ παροι-
μία· ἕτεροι Δέ ἐπὶ τῶν ἀρχομένων
ὀρμαρ ἐπὶ τῇ πράγμα στρατόμενών Δέ· φασὶ
Δέ αὐτῷ τερψίμορος εἶναι·

Ἡ ἀμία τῷ ἀζνοίαν μετῆλθεν· ἰσορῶ
Δίδυμος ὅτι ἀμία μὴ ἡ Δημήτηρ παρὰ
τροιζήσις πρὸς αγοράεται· ἀζνοία δὲ ἡ κόρη,
ἀπὸ γού τῆς ἰσορίας ἡ παροιμία προήχθη·
λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πολυχρόνιων ζῴων χρό-
νων πλούτους γὰρ τερσεφόνῳ
ἀρσάσαντος ἡ Δημήτηρ ἀγὰρ πᾶσαν τῷ γῆν
περίδ' αὐτῷ ζητοῦσα·

Ἡ λιθιώτερος τοῦ τραξιλλίς ἀδωρίδος·
τραξιλλὰ στικυρία μέλοισις ἐγέρτο· ὡς
φασὶ πολλῶν αὐτῇ τραξιλλὰ τὸν ἀδωρίν
ἐν τοῖς μέλεσιν ὅσα γέρωτόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ
τὴν καλλιῶν καταλιπὼν ἦκε· ἀπὸ
κρίανος· ἡλίου καὶ σελήνης καὶ στικύους· καὶ μὴ

λα ὅθεν ἔς παροιμίαν προήχθη ὁ λόγος ἡλίθιον γὰρ
τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σίκκους.

Ἡρακλῆα λίθος· ταύτῃ ἐπιοι μαγνήτιμ λέγουσι
τῷ ἐπίσσωμένῳ τὸν σίδηρον· ἡ δὲ ἑτέρα παρα-
πλήσιος ἀργύρῳ· κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ ἡρα-
κλῆας τῆς ἐν λυδία πόλεως.

Ἡ τρεῖς ἐξ ἡ τρεῖς κύβοι· ἡ παροιμία παρὰ φερε-
κράτῃ τοῖς μυρμηκαγθρώποις· κεῖται δὲ ἐπὶ
τῷ ἀποκινδυνάοντων· τὸ μὲν

γὰρ τρεῖς ἐξ τῆς παρτεληνίκῃ δηλοῖ· τὸ δὲ
τρεῖς κύβοι τῷ ἡΐται· πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶν-
το πρὸς τὰς παλαιὰς κύβοις· καὶ οὐχ ὡς

οἱ νῦν δύο· ἐστὶ δὲ ἑμμεμία· κύβου
γὰρ ἑλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτόμενον ὅτε
πλήρης ἐστὶ καὶ μὴ· τοὺς δὲ κύβους τοὺς

τοιούτους οἱ ἴωες καλοῦσιν
οἰνοῖς καὶ τῷ παροιμίᾳ οὕτως ἐκφέρουσιν
ἐν τρεῖς ἐξ ἡ τρεῖς ἔχει.

Ἡ φαρίου θύρα· ὁ φάνιος ὡς

φασὶν εἶναι τοῦ ὁδοῦ ὁλοσάτης ἄλλοι

δὲ τυφλός· ἡ παροιμία γινώσκου τοῦ παιδὸς αὐ-
τοῦ τὰ ταμεῖα καὶ τὴν θύραν

ἢ ἐκείνος ἰσχυρὰν ἐνόμιζε

ἔχει τὴν παροιμίαν ἄρῃσθαι ἐπὶ τῷ μηδὲν ἄρ-
όντων ἐν τῷ φυλάττειν·

Ἡ ἀφῆς πύρ· ἐπὶ τῶν ὀξὺ λαμβανόντων τέλει
ἡ παροιμία φηται· παρόσον ἡ ἀφῆς ἐστὶ δειχθῆς
ἰδούσα τὸ πύρ μόνον ἔφηται· ὅπως οὕτως ῥυφερά·
Ἡράκλειος γόσος· Δικαίαντος φησὶ τὴν ἱεράν γό-
σον ἡράκλειον ὀνομάζεσθαι· φησὶ ταύτῃ ἱερέῃ τῶν
μακρῶν πόρων πρυπιστῶν φασὶ τὸν ἡρακλῆα·

Θ

(—) ἀμύρις μάλιστα ἐπὶ τῶν κατὰ σώσεις τὰ
φαλόγα δοκούντων πρᾶττεται· φηται ἡ
παροιμία ὅτι ἀμύρις πολλοὺς ἐπὶ κάλλει διεργ-
κῶν ἤρξατο πρῶτον ἱεράν ἀρρένων· ἀσκήσας δὲ
κιθαρωδίας τὰς μούσας ἤρισε· σωθέμενος πρό-
τερον ἐμὲ κρήτῳ ἐνρεθίστην ἰαοῖσιν ἰατροῖς· φη-
σὶ τὴν θῆσιν ἐκτελεῖσθαι ὡς ἀνέκδοτοι βέλῳσιν· ὑπέρ-
τερον δὲ αἱ μούσαι γεόμεναι καὶ τῶν ὀμμάτων αὐ-
τῶν καὶ τῆς κιθαρωδίας ἐσέρησαν·
Θάπρον ἐβούτης· τῶν ἐπὶ τῇ σοῇ μαχομένων
τῆς ἡγῶν ἐπὶ γέγραπτο βούτης
ὅν ἐφαίμετο τὸ κράτος καὶ ὁ ὀφθαλ-
μός· τὰ δέλοι τὰ μέρη ἐδόκῃ ὑπὸ τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ·

ἐφ' οὗ ἐβρίκη κρύπτειν αἰ· διὰ τὸ προκῆσθαι αὐ-
τοῦ τάσσειν ὡς ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ραδίων σιω-
τελουμένων· καὶ γὰρ ὁ βούτης ραδίως κατεσκεύα-
στο ἅτε οὐχ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος ἱεραμμένον·
θετὰ λὼν σοφίσμα· παροιμία ἐπὶ τῶν σοφίζο-
μένων λεγομένη· διὰ τὸ τῷ θετῷ λόγιον ἐκπε-
σθῆναι· φυλάττειν μὴ ἔλυσιν αὐτὸν οἱ ἐξηγητῆες
ῥῆσιν ἡμῶν καὶ λαμπροτέρα κατὰ τοῦ χρῆσ-
ται· ρήσας ὡς τὸ λόγιον καὶ πρὸς ὑπερβολὴν
ῥα πόμενος ἐκατέμειν ἄνδρῶν ἡνίατο θυσίαν ἅ-
πῳ πολλῶν κατὰ βασιῶν· κατελθὼν ὡς ἐκείναι καὶ δια-
ταξάμενος ἐφ' ἧς ὤρμησε· τὸ περὶ τῆς θυσίας καὶ
τῆς ῥῆσιν οὐτε ἱεροπρεπὲς εἶναι νομίσας ὅτε ἅλ-
λος ὡς ἐδὲς ὑπερέβητο· καὶ μέχρι γὰρ θετὰ λοιπὴν
θυσίαν ἅπῳ πολλῶν ὑπὸ σὺν χροῶνται δι' ἐτὸς·
θεῶν ἂν γοῦν· παροιμία ἐπὶ τῶν τολμῶντων τὴν
γὰρ ἐπὶ τοῖς τοσοῦτον ὑπερέχουσιν ὅσον οἱ θεοὶ
τῶν ἀνθρώπων· καὶ τόπος ἀβήνησιν
ἀπὸ τοῦ σπινθηρῆναι προσαγορεύεται·
Θολερῶς προβαίνει· μὴ καλίστα
μῆνιν καὶ ἀσφελὴν πορφύραν ἔχων·
ἀλλ' ἀσάτως καὶ τεταραγμένως πορεύων·
Θράκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται· ταῦ-
της μέμνηται μέγαλρος
ἐν τῇ πρώτῃ· λέγει γὰρ ὅτι
ἐν ταύτῃ τῇ γῇ ὁ πρεσβύτερος
ἀκοῦντι οὗτος διὰ τοῦ σῆθους ἀπώλτου· καὶ ἐν τῇ

θεν ἰωσὶ καὶ αἰολεύσῃ ἀντίμα γέγονε· θράκες ὄρ
κία οὐκ ἐπίσταται·
θύραζε κάρεις οὐκ ἐταρβηήρια· οἱ μὲν δὲ πλῆ
θος οἰκτῶν καρικῶν φηῖνται φασὶν ὡς
ἐν τοῖς ἀνθηρήοις βωχονμένοις αὐτοῖς καὶ
οὐκ ἐργαζομένοις· τῆς οὖν ἑορτῆς τελεωθῆσας λέγει
ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτοὺς· θύραζε κάρ
εις οὐκ ἐταρβηήρια ἢ τίς ἐς Δεῦντα
τῷ παροιμία φασὶν ὅτι οἱ κάρεις ποτὲ
μέρος τῆς ἀπικῆς κατέσχοι καὶ ὅποτε
τῷ ἑορτῷ τῶν ἀνθηρήων ἦγον· οἱ
ἀβηναῖοι σπονδῶν αὐτοῖς
μετεδίδοσαν· καὶ
ἐδέχοντο τῷ ἄσφ καὶ ταῖς οἰκίαις·
μετὰ δὲ τῷ ἑορτῇ τινῶν ὑποβεβλημένων ἐν ταῖς
ἀθήναις οἱ ἀπαυτῶντες πρὸς τοὺς
κάρεις πάζοντες
ἔλεγον· θύραζε κάρεις οὐκ ἐταρβηήρια·
φηῖται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ἐπὶ ζῆ
τωμάτων πάντοτε λαμβάνειν·
θάσος ἀγαθῶν· ἐπὶ τῶν βλάμωνα
καὶ λαμπρὸν ἀποδοῖναι τινα ἐπαγγελλο
μένων ἡ παροιμία ἐστὶ καλλίστρατος γὰρ ὁ ῥήτωρ ἐκ
παισῶν ἀβήνηθεν ἐπέσει τοὺς ἀβηναίους τὴν ἀντίπερα
γὴν οἰκῆσαι λέγων ἵτι καὶ χρυσὰ μετὰλλα ἔχου καὶ
γὴν ἀφθονοῦ καὶ ἄλλω ἀρίστῳ καὶ ὅλως βάσαν ἀβῶν
τοῦ τόπου ἐκάλει ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν·

Θάητον ὁ τόκος ἥρα κλέτω περὶ γένω γέχθ· ἥρα κλέ-
τος Δρομῖνος ἐγένετο βαυμασθῆς ἐπὶ τάχθ· ἔφη-
ται παροιμία ἐπὶ τῶν Δαρδζομένων ὡς τοῦ τό-
κου βα·ητον τρέχοντος ἢ ἥρα κλέτος ὁ Δρομῖνος·
ἐξήλλακται μὲν τοι δωρικῶς ἥρα κλέτω περὶ γένω·
αὐτὶ τοῦ περὶ γένου·

Θεός ἢ ἀγαθήα· αὐτὴ τίτακται· ἐπὶ τῶν Δίαγα-
σχωτῶν τιτὰ ὠφελουμένων· φησὶ βεόφρατος ἐν
τῷ περὶ νόμων· ὕβρεως καὶ ἀγαθῆς περὶ τοῖς
ἀθηναίοις ἔφη βαμόνας·

Θράκία παρὰ ρεῖς· φασὶ τοὺς θράκας ἢ τῆθι-
τας ὑπὸ βοιωτῶν καὶ σαρδασμένους σπορδάς περ
βημέρους βεῖσθαι· γνκτὸς δὲ ἐπὶ γενομένους τοῖς βόι-
ωτοῖς τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι· τοὺς δὲ ζαγρῆσαι·
ἀγαπακτοῦ τῶν δὲ τῶν βοιωτῶν ἔφθην τοὺς θρά-
κας ὅτι τὰς ἡμέρας οὐτὰς γνκτας ἐσφῆσαντα·

I

τ ροῖς ἀχι· Ἰγὼ ἢ κάδμου σωελθοῦσα ἀβὰ-
μαρτὶ δ' υἱὸς ἐγέννησε παῖδας λέαρχον καὶ με-
λίκερτον καὶ θυβιτέρα θυρύνκλεα· οὗτοι ὑπὸ ἀ-
βὰμαρτος μαγέρτος κατετοξάθησαν· μετὰ δὲ με-
λίκερτον ἢ Ἰγὼ ἐρρίψεν ἑαυτῷ ἔς τιν ὑπὸ τῷ μο-
λουρίῳ θάλα·ηα· καὶ τῷ μὲν ἔς μέγαρεα
προσβρεθεῖσαν μεγαρεῖς ἀμελόμενοι καὶ πολυ-
τελῶς κηδάσαντες ἐκάλισαν λευκοθέαν· τὸν δὲ

ἦς κόρινθον κορίνθιοι βάψαντες μελίκερτῳ καὶ ἄ-
γουσι γένωται ἄγωνα τὰ ἰσθμια. Διὰ δὲ ταῦ-
τα ἔρηται ἰγούς ἄχνη. ἄχος γὰρ ἡλύπησεν ἀχαρῆς
ποιοῦσα τοὺς κακῶς παβόντας. τὰντὰ δὲ διηλώ-
σθη καὶ μενεκράτης ὁ τυρῖος πέποιθε δὲ οὕτως ἰ-
γὼ δὲ ἰαυτία γινώσκων δὲ ἀβάμας πρότερον γυναικαῖς
χρηκῶς μεφείλῳ δὲ οὐκ αἰδασέταί τινος ἑλλῶ καὶ
φρίξον ἐγγυρῶν. ἀποβαλόντες δὲ τῆς μεφείλης δευτέ-
ραν ἡγάγετο γυναικαῖς ἰγὼ. ἥ τις ἐπὶ δούλῳ σάσσατοῖς
τῆς μεφείλης πασι παρέσθῃσε τὰς τῶν ἐγχωρίων γυ-
ναικῶν φρύγδα τὰ σπέρματα. ἡ γὰρ δὲ πεφρυγμέ-
νον τὸν πόρον δεχομένη καρπὸν ἐτῆσι οὐκ ἐ-
μεδίδου. πέμψας οὖν ἦς ὁ ελφόνος ὑδάμας πε-
ρὶ τῆς ἀφορίας ἐπὶ πᾶσι. Δώροισι δὲ ἐσθῆσιν
ἰγὼ τοὺς πεμφθέντας ὑπὲρ τοῦ αὐτοῖς ἐπὶ τῶν ὑποσφί-
ψασιν. ὡς ἀνδρῶν ὁ βίος ἑλλῶ καὶ φρίξον σφαγῖα
ἐπὶ τῆς ἀβελόιαν ἀπαλλαγῇ τῆς ἀφορίας ἐσθῆσι.
πρὸς ἦς οὖν ὁ ἀβάμας ἑλλῶ καὶ φρίξον τῷ βωμῷ
παρίστηεν ἄλλῃ κήρυον καὶ τοὶ κτήρα γινώσκοντες
οἱ δὲ τῶν χρυσομάλου κριῶν ἐμαρῖον ἐπὶ φήρτα-
σαν. ὅθεν ἑλλῶ καὶ ἀντέχον μὴ δαμάμεν ἦς τὸν
ἀπὸ κήρυος κληθέντα ἐλῆσσαν τοὺς κατὰ πῆλιν. φρί-
ξος δὲ ἦς τῶν κολχικῶν διασώζεται γὰρ ἀβάμα
τι δὲ μαρία ἐμβαλόντες τῶν ἰγὼ τοιαῦτα πα-
ρὰ τὰ παρὶς κένεσαν.

Ἰαλέμου ψυχρότερος. παροιμία ὡς ἔστις ἔσται
γυνώτερος τοῦ κακοδαίμονος ἢ ὅτι οἱ βρηνοῦται

τῷ ἰαλέμῳ χρῶνται ἐπιλέγοντες αὐτὸ . ἔνθεν καὶ
τὸ θρηνητὴν ἰαλεμίξην λέγουσιν . λέγουσιν δὲ τινές τῶν
ἰαλεμον ὕμν καλλιόπης καὶ ὑπερβολῶν ψυχρὸν
γεγονότα .

Ἰερὸν ἢ συνβουλήεσιν . παροιμία ἐστὶ τῶν δεινῶν
καβαρῶς συμβουλεύειν . μέμνηται ταύτης ἐπὶ χαρ
μος .

Ἰππῶ γηράσκοντι τὰ μέγιστα κέκελ' ἐτίβαλε .
ταύτης μέμνηται κράτης ὁ κωμικὸς σαμῖοις . τὰ
τεταται δὲ ἐπὶ τῶν διάκρας ρασώνης Διομήδωντι
μὸς καὶ ἀραπαύλης . ἔρηται δὲ ἀπὸ στρατιωτικῶν
ἵππων οἷς γηράσκουσι ἐτίβαλλον τὸ καλούμε
νον τρισίππιον . ἐστὶ δὲ τοῦτο σίδηρον ῥοχίσ
κος . οἷον δὲ Δημόσιος ὡς χαρακτὴρ ῥοχίσκος . ὅν
ἐκ τυρωῶτες ἐπέβαλλον ταῖς σῖα γόσι τῶν ἵππων .
Ἰππάρχων τιναξ . ἐστὶ παρὰ συρρακονσίοις οἱ
ἵππάρχοι ἐν τιναξί τὰ ὀνόματα γράφοντες τῶν
ἀτακτοῦντων παρσημφοῦντο .

Ἰλίας κακῶν . ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο
ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν . παρόσον ἐν ἰλίῳ μυρία
κακὰ σωέθην γένεσθαι .

Ἰσθα θύξ . ἢ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μηδε
ρὶ ῥαδίως μεταδιδόντων . δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς
παλαίοις ὁπότε ἔθνον ἴσθα μηδὲρὶ μεταδιδό
ναι τῆς θυξίας . μέμνηται ταύτης θεόπομπος
ἐν κατήλοισιν .

Καὶ ἀμφαρίκη· ἐπὶ ταύτης τῆς παροιμίας
 ἄλλοι ἄλλως λέγουσιν· ἀποδιδοῦσιν δὲ ταύ-
 τῃ ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς ρίκης· οἱ μὲν ὅτι ἐπὶ
 ἑτεοκλῆς καὶ πολυφῆκης μορομαχοῦντες ἀμφο-
 τεροὶ ἀπώλοντο· οἱ δὲ ὅτι καὶ ἀμφαρίκησιν αὐ-
 τοὺς ἀργήσαντες τοὺς μετὰ ἀδράστου στρατάρχας
 δίκην ἔδοσαν· ἵκανον τοῖς ἀπογόμοις αὐτῶν· ἄλλοι
 ὅτι τὸ σφιγγὸς αἰνίγμα σωφὸς οἱ Δίππων· καὶ ρίκη
 σας αὐτῷ ἀγροῶν ἐγίμε· τῷ αὐτοῦ μητέρα ἔτα-
 ῖξε τυφλωσεν αὐτὸν· ὥστε μὴ λυσιτελῆσαι τῷ ρίκῳ
 αὐτῷ· ἄλλοι δὲ τινες ὅτι τὰ ἐκφοινίκης γράμμα-
 τα βουλόμενος διαδοθῆναι τῆς ἑλλήσιν κἀδμος
 ἀνδρὲς λίγον καὶ αὐτὸν ἰδὶα γράμματα ἐτιδὲκ
 ρύμενον ὅρᾳ πεδίωξαν οἱ πολῖται· διὰ τὸ μὴ λυ-
 σίτελῆσαι τοῖς αὐτῷ τῷ ρίκῳ λέγεσθαι τῷ τοι-
 αύτῃ παροιμίᾳ·

Καβαμμάλως· παροιμία ἐπὶ τῶν δύσλυτόν
 τι λύειν ἐπὶ χερσίωντων λόγιον γὰρ τοῖς φρυξίῳ ἐπε-
 πλώκει περὶ τῆς κομίσσεως τοῦ μίθραγμάξης·
 ἔτις ἐπιλύσει τὸν Δεσμὸν τοῦτο τῆς ἀσίας
 ἄρξιν ἀλέξανδρος δὲ ἔλνει·

Κάμπιος Δρόμος. Δρόμοι τινές ἦσαν κάμπι-
οὶ οὐκ ὠθεῖς καὶ ἀπλοὶ ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.
Καρπάθιος τὸν λαγῶν. παροιμία καρπάθιος
τὸν λαγῶν. Διὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχει λαγῶς ἐν τῇ χώ-
ρᾳ ἐπὶ γὰρ γοῦτο αὐτοὶ. καὶ τοσούτοι ἐγένοντο ὥστε
τοὺς τοῦ καὶ τὰς ἀμπελὺς αὐτῶν ὑπ' αὐτῶν βλαβῆναι
ὁ γοῶν ἀρχιλόχος τῷ τῶν παροιμίαν ἔφη.

Κερκυρία μάστιξ. περὶ τῆς τινα κατασκάνης ἥ-
χομαι κερκυραία μάστιγες. Διὸ καὶ ἔς παροιμί-
αν παρήλθον. οἱ δὲ καὶ διπλὰς αὐτὰς ἔφασαν
ἔχειν ἔχον δὲ καὶ ἐλεφαντίνας κώπας. καὶ τῷ
μεγέθει περὶ τῶς ἦσαν. ὑπερφάνους γὰρ ὥστε
γοῶντας τοὺς κερκυραίους φησὶν ἀριστοτέλης
γενέσθαι.

Κερκαυτίζη. ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν προσαυγῶν
τῶν τῶν κέρκων ζῶν μ. γεμῆκεται. ἀμφοῖν δὲ ἀ-
πὸ τῶν κερκῶν ὄντας περὶ τῶν λυδίων ἰσοροῦσιν
ἀπὸ ἀπλοῦς σφόδρα καὶ ἀνδρείς γενέσθαι. παρὸ
καὶ ἀπολιθῶναι αὐτοὺς. καὶ ἡρακλεῖ δέ ἐνοχλή-
σαντας ὅτε παρὸ μφάλην κολαοῦνται.

Κέσκος οἰκίς. πόλις πρυμνίας ἀρόντων. ὅθεν
καὶ παροιμία γέγορε. πόλις κέσκος βοῶν οὐκ ἔχου-
σα ἐπὶ τῶν βοῶν μὴ ἔχόντων.

Κεφρένς ἡσάφ. παροιμία ἐπὶ τῶν πάντων λαμάρ-
γων. τοιοῦτον γὰρ ἔστιν ἂν
πλησὺν ὃ κεφρένς ὡς ἐκ τούτου τοὺς κεχημῶτας καὶ

τίμωρτας κερῆς ἔλειον· ὡς λαμάργους· ἄλλοι δὲ
φασὶ τῷ παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν Δικαιοπραγούν-
των μὲν οὐδὲν Δέ πλεονέκτης δίκαιοσύνης ὑπο-
φερομένων· ὃ γὰρ κερὲς τῶν ἄλλων ἰχθύων ἄλλη-
λοφαγοῦντων μόμος ἀπέχεται τῆς σαρκοφαγί-
ας μέμεται Δέ τῷ ἰλίῳ ταλαιπωρῶν ὡς φησὶν ἄρι-
στοτέλης περὶ ζώων.

Κιλίκιος ὀλεθρος· οἱ κίλικες ληστές χρώμενοί ἐπὶ
ὠμότητι διέβέβλωτο· καὶ οἱ ἀττικοὶ Δέ τὰς πῆ-
κρας τίμωρίας κιλίκις καλοῦσιν.

Καλλικυρίων πλῆθος· οὕτως ἐν συρρακόναις ἐκλή-
θισαν οἱ ὑπὸ φελλοῦντες γεώμοροι καλλικύριοι ἐνθεν
παροιμιῶδες ἔλειον εἰποῖε πλῆθος ἠβελον ἐμφῆμαι
ὅτι πλῆθος ἦσαν τῶν καλλικυρίων· Δούλοι Δέ ἦ-
σαν οὗτοι καὶ τοὺς κυρίους ἐξέβαλον ἢ Δέ αὐτίκα
τῆς κλήσεως αὐτῶν διὰ τὸ παρτοδαπὸν εἶ-
πε τοῦτο σιωπῶν ὥστε τοὺς κυρίους ἐγκρίσθαι.

Κινδυνος ἢ ἐν πῶρα σελίς, παροιμία κόν· οἱ γὰρ
πολέμιοι τῷ πῶρα ἐλθέως ἐφάλλοντες κατέ-
χουσιν σελίς Δέ ἢ καθέδρα.

Κόραξ ὑδρεύσθ· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶς
τῆς Τυγχαρόντων.

Καὶ κόρκορος ἐν λαχαμοῖς· κόρκορον πελοπονη-
σῶσι φασὶν ἔμει λαχαρόν τι τῶν ὠτελῶν· Διὸ
καὶ ἡ παροιμία.

Κορύβον ἠλιθιώτερος· ὠήτης καὶ μωρός· ἐπὶ γὰρ
τοῦ μωραίνοντος ἔταπον τὸν κορύβον ἀπὸ τίτος

κορύβου μωροῦ ἔν' οἶοντα τὸν μάγδωρος ἔχει παῖ
δα τοῦ φρυγὸς κατὰ τὰ ῥωϊκὰ γεγόμενον· τί-
μις δὲ τοῦτον ἀνάσσειτον φασὶ γεγόμεναι ὥς καὶ
τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἀριθμῶν·

Κορυθαίως δ' εὐχέσθρος· οὗτος ὁ κορυθεὺς ἐπὶ Δυὸς
μορφία ἐκωμῶδειτο καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ· ἔνα δὲ
τῶν ἀρχαιοτάτων ἔχει φασίν·

Κορώνη τὸν σκορπίου· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχε-
ρείσιν καὶ βλαβεροῖς ἐπὶ χθρόνωντων· ἔλκετο πικρὴ δέ ἐ-
στὶ· λέγουσι γὰρ τὸ ἥρπασε· καὶ γὰρ ἄρπασθης ὁ
σκορπίος οὐκ ἔλαττον ἔδρασε ἐμβαλὼν τῷ κέμ-
πτῳ τὸν ἰὸν ἢ τῷ ἔσταθε·

Κουρήτων γόμα· ἐδόκωσι γὰρ ἔχει οὗτοι μάντις
οἶον θεοῦ ὡς δὸν γόμα·

Κρητίζην· ἐπὶ τοῦ φένεσθαι καὶ ἀπατᾶν ἔτα-
τον τὴν λέξιν· καὶ φασίν ἀπὸ τοῦ ἰδομενέως τοῦ
κρητὸς τῷ παροιμίαν διὰ δοθῆναι· λέγουσι γὰρ διὰ
φορὰς ποτε ἱερομένης τοῖς ἐν ῥοῖα ἑλλήσιν περὶ τοῦ
μέζουτος· καὶ πάντων προθυμονμένων τὸν σωμα-
χθόντα χαλκὸν ἐκ τῶν λαφύρων πρὸς ἑαυτοὺς ἀ-
ποφέρεισθαι λεγόμενον κρητὴν τοῦ ἰδομενέα· καὶ λα-
βόντα παρ' αὐτῶν τὰς ἐνδεχομένας πύσας ἐφ' ᾧ κα-
τακλῆσθαι τοὺς κρητισσομένοις ἀντὶ πάντων τῶν
ἀρίστων ἐαυτὸν προτάζει· διὸ λέγεσθαι τὸ κρητίζην·
Κρητὸς ῥοφθα ἀπέτισεν· ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχα-
ρίστων ἐπὶ τὰς φάτρας πλήθουσιν οἱ κρητοὶ· λέγεται
γὰρ ὡς ἔρηται ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων τοῖς ἐν προσδια-

τιβοῖ κριός τὰ ῥοφῶα καὶ ἰὰ τοὺς κριούς ἐκτα
φέρτας τὴν πῆλιν τοὺς θρέφαντας καὶ ἐπὶ ῥεφοῦτας
μέμνηται αὐτῆς μέγα ἄνδρος.

Κίονα μῖσκῳς· οὗτος ἦν πολυθρέμματος τοῦ
τωφασίῳ ἐκ χειλῶν ἐπὶ φαιρομένῳ κατ' ἔτος τὸ
κάλλιτον τῶν προβάτων ἀρτὰ ζῆν καὶ τὸν κίονα
μὴ ἀρελῆν αὐτῷ· φαιρομένῳ δ' αὐτῷ κατ' ὅσον ἀρε
λεῦσαι κατὰ θάψαι αὐτῷ· τὸν δὲ μὴ φροῦτίσαι τα
παγγεῖν ἀπολέσθαι.

Καρβάρ' σοφώτρως· ἡ παροιμία ἐφ' ἣται ἐπὶ τῶν
πορνῶν καὶ κακουργῶν· ἐπεὶ δὴ τις ἀθήνησ' ἡ κα
πιλος κάρβαρος καλούμενος ἐπὶ πορνείᾳ καὶ
προδοσίᾳ θανάτου ἐκμίσθῃ.

Κωφώτρως· κίχλης· ταύτης ἐν βῆλος ἐν Διόνῳ μέ
μνηται· φασὶ ἰὰρ κωφένῃ τὸ ζῶν.

Κέρδος ἀσχύνης ἀμφοῖν· ἑλκεμοιχὸν ἢ μυχόν·
ταύτης μέμνηται καλλίας ἐν ἀταλεσῇ.

Κωφώτερον τοῦ τορναίου λίμενος· λίμηρ ἐστὶ ἐπὶ
τορώνῃ τῆς θράκης· σερὰς δὲ ἔχει δύο μακρὰς
τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους καταρρέουσας ὥς μὴ ἀ
κούεσθαι τοὺς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον.

Κροκύλου ζεύγος· παροιμία ἐστὶ τοῖς ὑπερβα
λόντι πορνείᾳ κεχρημένοις ταπόμενοι· μάλιστα
δὲ ἀπὸ πορνοδοσκῶν τὴν κροκύλου· ἐταῖρας
κτίσας μέγαν δύο· ὥς μὴ μόνον ἐπὶ ταύταις πολ
λοὺς τῶν ῥέων λυμάνεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ἐκλεπ
τερελνμάνετο· τοὺς δ' ὧν ἴσους τῇ ἐκείνου πορνείᾳ

ὥς Διῶσθαι σὺν ῥά θῃραι αὐτῷ κροβίλον ζεύγος
ἔλεγον· ἢ Διὰ τὸ εἶναι δύο τὰς εἰπάρας.

Κύνος· λοιδορία· κακολογία· καὶ κυδαίζω
τὸ λοιδορεῖν καὶ κακολογεῖν· ἢ Δὲ πρώτη σὺν
λαβὴ βραχέως ἐκφέρεται· καὶ ὅταν λοιδορία γέ-
νηται τίς ἐπὶ μηδενὶ ἀξίως σὺνκοφαντομένοισι
παροιμίᾳ δὲ λέγεται κύνους ἐκτετικέειν.

Κυζικηνοὶ σατύρες· Διὲ βεβόλωτο οὐ τοι ὥς εὖ κε-
χαραγμένοι πρόσωπον Διὲ κρησθακείον ὁ τύπος
μητρὸς θεῶν· ἐπὶ Δεβατίον προτομή λεγόμενος.
Κυνωρύμιον αἰσχός· αἰσχίον κλέος· ἐχορτός· ἢ
οὐ ἀντίς ἐπὶ κρῦψιν τὸ ὄνομα διὰ τὰς συμφορὰς
καὶ τὰς πράξεις· ἢ δυνωρύμιον ἢ περιβοήτου
περὶ τὰς πράξεις ἢ ἀξίον κεκρύφθαι.

Κύνω· ἐπὶ Δισμὰ· παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς
ἔδεχολάσας ἐπὶ Δόγτων· καὶ βούς
ἐπὶ Δισμὰ.

Κῶος χίω· ὁ κῶος ἀσράγαλος ἢ δύνατο· ἐξ· πα-
ροιμία Διὲς χίος πρὸς κῶον· ὁ μὲν γὰρ χίος ἢ δύ-
νατο· ἢ ὁ Δὲ κῶος ἐξ.

Κωρυκαῖος ἢ κροάζετο· ταύτης
μὲν ἄνδρος μέμνηται ἐν τῷ
ἐγχαρὶ Δίῳ· πῦρα τὰ γὰρ περὶ κώρυκον
τῆς πρυμνίας ἦσαν.

καὶ τινες τῶν ἐκ κώρυκου σὺν πρῶτοντες αὐ-
τοῖς περιφράζοντο· τῶν πλεόντων τὰ φορτία

καὶ τὸν κερὸν καὶ ἐν μέλλοιεν πλεῖν καὶ τοῖς πε-
ραταῖς ἐμνήνεν· τοῦτο μαβόρτες οἱ ἐμποροὶ ἐκρυ-
πτον τὰ πολλὰ· ἐπεὶ δὲ καὶ οὕτω τοῖς περαταῖς ἐ-
γόνει κράτιστον ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκοῦτων
μὴ λάθρα πράττειν αἵ γε γῶσι δὲ ἐρχομένων·
καὶ σφακέλοι ποιοῦσιν ἀτέλεια· περὶ σφραγος
ὡς φασὶν ὁ τύραννος δεκάτω τῶν γεωργῶν μένων
ἀπὸ τῆς τῶν ἀθηναίων· παρὶν δὲ ποτε καὶ ἰδὼν
πρεσβύτῳ ἑτέρας ἐργαζόμενον καὶ τόπους λιθῶ
δεῖ ἤρτο τὸν πρεσβύτη· τίνας ἐκ τῶν τόπων
κομίζοιτο τὸν καρπὸν· ὃ δὲ ἀπεκρίνατο·
δῶας καὶ σφακέλους· καὶ τούτων δεκάτω πε-
ρὶ σφραγος φέρει· θαυμάσας δὲ ὁ περὶ σφραγος τῷ
παρρησίαν αὐτοῦ τῆς δεκάτης ἀτέλεια ἔδωκε
καὶ ἐκ τούτου οἱ ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο·
κύριοις κακῶν· καλοῦνται παρὰ τοῖς ἀθηναίοις
σαγίδες· τρίγωνοι· ἐν αἷς τὸν νόμον ἀγράφον
καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδικοῦντων τιμωρίας· ἐπὶ
τοῖς τῶν σφόδρα πονηρόντων ἢ παροιμία
ῥηται·
κλαίει ὁ ριχίσας ὃ δὲ ριχθὲς ἀπόλωλεν· ὥτι πα-
ρηλθεν ἐκ χρησμοῦ σιδύλῃς τῆς ἐρυθραῖκης· περὶ
τὰρ φιλιππου μαρτάομένη μετὰ τῷ ἐν χαίρω-
ντα μάχῃ τὸ ἔπος ῥηται· ἔπειθ' οἱ μὲν ἀθηναῖ-
οι καὶ οἱ θεσσαῖοι ἠπλητέοντες ἀπώλοντο· φιλιππος
δὲ ριχίσας μετὰ τῷ μάχῃ βύς ὑπὸ πωσα-
ρίον διεφθάρη·

Κοιρά τὰ φίλων. τίματος φησὶν ὅτι προσϊόντας
τυθαγόρα μαθητάς περὶ τῇ ἰταλίᾳ ἔπαθεν ὁ
φιλόσοφος κοιράς τὰς οὐσίας ποιῆσαι. ὅθεν ἔς
παροιμίαν ἢ συμβουλὴν τοῦ τυθαγόρα ἦλθεν.

Κέλμεις ἐν σίδηρι. αὐτὴ τὰ Πείσαισι τῶν σφοδρῶν
ἐαυτοῖς τισὶν ἀνθρώπων ὅτι ἰσχυροὶ καὶ ἀνσχέρω
τοὶ πεφύκασι. κέλμεις γὰρ ἔς τῶν ἰονδαίων δ' αὖ
ἐκτύλω τῷ μητέρᾳ ῥίαν ὑβρίσας. καὶ μὴ ὑποδε
ξάμενος ὑπὸ τῶν δελφῶν ὥς μερῶς ἐν τῇ ἰδνῇ ἀφ'
οὗ ὁ σπέρματός ἐγενετο σίδηρος. μέμνηται τῆς ἱ
στορίας σοφοκλῆς ἐν σατύροις.

Κάκιον βάβων ἀλλεῖ. τὰ Πουσί ταύτῃ ἐπὶ τῶν
κατὰ τὸ χεῖρον ἀσκοῦντων. φασὶ δέ ὅτι ὁ βά
βων ἀδελφὸς ἢ μαρσύνου ὃν ἀπὸ ἁλλῶν ὑπερτερῆν
κρεμάσας ἐκ τῆς τῆς ἐξέδρεν ἐρίσαντα αὐτῷ πε
ρὶ μουσικῆς. βουλόμενος δ' ἐκ αὐτοῦ τὸν βάβων ἀγγεῖν
ἀθηνᾶς ὑποθεμένης ὡς ἀφ' οὗ τῷ αὐτῷ χράται ἄ
φ' ἧς αὐτὸν. ὅθεν ἔς παροιμίαν προήχθη ὅτι κα
κίον βάβων ἀλλεῖ.

Κακὸν κόρακος κακὸν ὦον. τῷ παροιμίᾳ ταύ
τῃ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζῶον φασὶν εἶρησθαι.
ὅτι οὐτε αὐτὸς βρωτὸς ἐστὶ οὐτε τὸ ὦον ὃ ἐχθρὸν οἱ
ἀπὸ κόρακος τοῦ συρρακουσίου ῥητορος πρῶ
τον διδάξαντος τέχνῃν ῥητορικῇ. ὑπὸ γὰρ
τούτου ὡς φασὶ μαθητῆς τίσιας οὐνόματι μίαν ὅν
ἀπαυτούμενος καὶ εἰσαγόμενος ἔς τὸ δίκαστήριον

ἔπειτα πρὸς τὸν κόρακα ἔμειμεν γινώσκοντας ὃν κόραξ
ὄνδρ' ἐμμεμάθηκα . καὶ οὐ λήθητι τὸ ἔδ' ἡ Πηθήση ὄν
κομῆν τὸν μισθὸν ὡσαύτως . βαυμάσαντες οὖν
οἱ Δίκασαι τὸ σόφισμα τοῦ γεαμίσκου ἐπεφώνη
σαν . κακοῦ κόρακος κακὸν ὥον . ἔρηται Δ' ἡ
παροιμία ἐπὶ τῶν πομπῶν πομπῶν ποιούτων .
Κυβρώδης συμφορὰ . τοῦτο ἔς παροιμίαν ἦλθε
Διὰ τὰ κυβρίοις συμβάμτα . φησὶ γὰρ ἄριστο
τέλις οὕτως κακῶ ἑαυτοὺς .
Διατελῆναι ὑπὸ
ἀμφιτρύωνος ὥστε τὰς μεγάλας συμφορὰς κυβρώ
δης καλεῖσθαι .

Λ

α γὰρ καβένδων . παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς
ποιοιμένων καβένδων .
Λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχων . Διὰ τὸν ἄγαυον
τὸ ζῶον . ὅθεν καὶ ὁ ῥηγίμος λαγὼς ἐλέχθη . καὶ
γὰρ τοὺς ῥηγίμους ἐπὶ Διὰ τὴν ἐκωμώδωσαν . πα
ροιμία Δ' ἐστὶν ὁ λαγὼς τὸν περὶ
τῶν κρεῶν τρέχον . ἐπὶ τῶν διακινδυνάων ἰαίς
ψυχῆς . καὶ Διὰ τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων

ταυτομένη.

Λέρμη κακῶν· παροιμία τις ἐστὶν ἀργολικὴ καὶ
ἀποδιοπομπαίου μεροῖ ἐλεγον· τὰ γὰρ ἀποκα-
βάρματα ἔδε τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλλον.

Διὰ τὸ σύμμικτον ἔχει καὶ παρτοπατόν ὁ-
χλον ἔχει· ἀκριβέστερον δ' αὖτις τῷ παροιμίᾳ
φαίνεται ὅτι τὸς ἱστορίας διαδιδόσθαι· Λαμαὸς Ἰὰρ
ἱστορεῖται τὰς τῶν αἰγυπτιᾶδων κεφαλὰς αὐτό-
θι καταβεῖναι· καὶ ἐξέκρημον τοῦ παραμομήματος
ἡ παροιμία ἐλέχθη· ἴσως δὲ καὶ ἔς ὕβριν αὐτῶν
ὁ Λαμαὸς ἐκελεύσατο ἐκεί τὰ καθάρσια
βάλλεσθαι.

Λάττω χάρις· κλέαρχος τῷ περὶ βίῃ φησὶ
συμβαίνει τι ἐπὶ τὸ ἑταρῶσι τιμῶν.
ὁ Δελφὸς ποιεῖ· φησὶν αὖτις ἐπὶ τῶν τοιούτων τῷ
παροιμίᾳ.

Λεοβίω ἀζία· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων·
Λευκὴ γάβμη· ἐπὶ τῶν μηδέν
σωτῆρων ἡ παροιμία ἐλέγετο· ἐν λάκῳ λάκῃ
γάβμη· ἐν γὰρ τοῖς λάκοις λίθοις λάκκα γάβμαι
ὄνδρ' ἀπώανται· ἀφκνῶναι· καθαίρειν
ὁ δὲ τῆς μίλτου γάβμη δέεσι
σπάρτος τεκτορική.

Λήθαργος κύων· ὁ προαίμων
μὲν λάθρα δὲ δάκνων· καὶ τῶν ἰσχυρῶν οἱ ῥωθοὶ
ληθαργοὶ καὶ πάθος τὶ σὺν τυρετῷ.

Λήμριον κακόν· παροιμία ἐν διαδοθῆναι φασὶν
ἀπὸ τῶν παραρομηνέων· ἔχοντες ἄνδρας ἐν λήμ-
ρῳ ὑπὸ τῶν Ἰωακῶν· ἢ διὰ τὸ τὰς ἀρπαγῆσας ὑ-
πὸ πελασγῶν ἐκ τῆς ἀττικῆς Ἰωακας· ἔς λήμρον
ἀπαχρῆναι· ἃς ἀποτεκούσας ῥόπας τε τῶν ἀθη-
ναίων διδάζει τοὺς παῖδας καὶ Γλώτταν· τοῦτο
δὲ τίμωρ ἐν ἀγγέλοις καὶ τῶν ἐκ τῶν θρασύων γεγενημέ-
νων ἐπικρατῆν· τοὺς δὲ πελασγούς ἐπὶ τούτῳ ἀχ-
θομένους κτεῖναι αὐτοὺς καὶ τὰς μητέρας αὐτῶν· ἢ
διὰ τὴν δυσωδίαν τῶν λημρίαδων Ἰωακῶν τὴν
παροιμίαν διαδοθῆναι λημρία χφρί ὠμηκαὶ πα-
ραρόμῳ ἀπὸ τῆς παροιμίας·

Λούσας τὸν πελῖαν· αὕτη ἡ παροιμία προήχθη
ἐκ τῶν συμβεβηκότων τῷ πελῖα· ἐν αὐθυγατέρες
αὐτοῦ ἔς λέβητα ζέοντα καθῆκαν ἕξαστῇ θείσαι
ὑπὸ μηδ' ἄς ἑς μέτρον ποίησονται· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
δαταμένηντα ἀπόλυσαν πελῖας Ἰάριωλκού· ἔα
σίλασεν ὡς χρωμένῳ περὶ τῆς βασιλῆας ἐθέσπισεν
ὁ θεὸς τὸν μορσάνδαλον φυλάξασθαι· τὸ μὲν οὖν
πρῶτον ἡγόρεον χρυσμόν· αὐτὸς δὲ ὕστρον ἐτίθει
τελῶν Ἰάρι τῷ ποσὶ δῶρι θυσίαν ὥστε τέ πολλοὺς ἐ-
πί τὰύτη καὶ τὸν ἰάσονα μετεπέμψατο· ὃ δὲ
ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν ἔσπευδε πρὶ τῷ θυσίαν
διαβαῖν· δὲ ποταμόν ἄνωρον ἔξῃ ληβε μορσάν-
δαλος τὸ ἕτερον ἀπολίσας ἐν τῷ ὕδατι πέ-
διλον βελοάμενος δὲ πελῖας αὐτὸν καὶ
τὸν χρυσμόν συμβαλὼν ἡρώτα προσελθόν· τί ἂν

ἔποίησας ἐξουσίαν ἔχων· ἥ λογίον ἦρτο πρὸς τῆρος
φορὰν θηοῦται τῶν πολιτῶν· ὃ δὲ τὸ χρυσάμινον
δέρας ἔφη προσέτατόν αὖ φέρειν αὐτῷ τοῦτο πελί-
ας ἀκούσας ἐνθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευεν
αὐτόν· τοῦτο δὲ ἐν κόλχοις ἢ ἄρει· ἄρα τε θημέρον
ἐφρουρήτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αὐτόν· ἐπὶ τοῦτο
πεμπόμενος ἰάσων μάιν κατεσκάασε, περτι-
κόρτορον τῷ ὅντω κληθεῖσαν ἄργῶ· ἀπὸ τοῦ ταῦ
τῷ τεκτῆρα μέρον ἄργου· καὶ τοὺς ἀρίστους τῆς ἑλλά-
δος σωμαθροῖσας ἀπέπλευσε· κατὰ λαβὼν δὲ ἔδε
κόλχους αἰνέτω παρεκάλετόν τῃς κολχικῆς βασι-
λεύοντα γῆς δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· τοῦ δὲ ἀπαρ-
μενμένου τῷ Δοσίῳ μῆδεα ἢ τούτου θυγάτηρ ἔ-
ρατα ἰσχυρὸς ἰάσορος· καὶ αὐτῷ ἐπαγγέλλεται τὸ δέ-
ρας ἐγχεῖσθαι· ἥ ὁμοσφῶ τῷ ἐξήγγελλε καὶ
ἔδε ἑλλάδα σύμπλον αἰγῆται· ὁμοσφῶτος δὲ
ἰάσορος μυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας μῆδεα τοῦτον ἤγα-
γε· καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσα-
σα τοῖς φαρμάκοις μετὰ ἰάσορος ἔχουσα τὸ δέ-
ρας ἐπὶ τῷ ἄργῳ παρὰ γίγεται· σῶφ' ὅτε δὲ αὐ-
τῇ· καὶ ὁ ἀδελφὸς ἄφ' υρτος· οἱ δὲ μυκτὸς μετὰ
τούτων ἀνέχθησαν· αἰνέτης δὲ ἐπὶ γόνους τὰ τῇ μη-
δεα τετολμημένα ἄρμισε τῷ μάιν δῖωκῃ· ἰδοῦ
σα δὲ αὐτὸν πλῆθος ἰόντα μῆδεα τὸν ἀδελφόν
φοράει· καὶ μελίσασα κατὰ τοῦ βυθοῦ ῥίπτει·
σωμαθροῖζον δὲ αἰνέτης τὰ τοῦ πηλὸς μέλητης

Διὸς ἑὸς ὑπέρθεον · ὑπέρθεον ὡς οὐδὲν ὅτι οὐδὲν
κὸν το μὲν δέρας πελία δὲ δῶσι · περὶ ὧν Διὸς
κῆτη μετῆλθεν ἐβέλων παρικάλῃ μῆδαν ὅπως
πελίας αὐτῷ δίκας ἰφέξῃ Διὸς πῆρθεας θυλάτερας
αὐτοῦ τὸν πατέρα καθεύησαν ὑποσχομένη ποιῇ
σαι μέρον · καὶ τοῦ πῆρθεον χάριν κρῖον μελίσσας
καὶ καθεύησας ἐποίησεν ἄρμα · αἱ δὲ πῆρθεον
σαι τὸν πατέρα ἑλθέβητα ζέοντα ἐμβαλοῦσαι κα
θεύησαν · ἐλόνσαρτο δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ κακῶς μέ
γα μὲν γὰρ τὸν τοῦ φιλοπᾶτορος ἀδελφὸν ὁ θεός
γος λονόμερον καθεύησε · ζέοντα ἐλθέβητα ἐπικλύ
σας αὐτῷ μίρω δὲ τῷ κρητῶν βασιλῆα κωκάλῃ θυ
λάτερες ἐπέχσαν ζέσαν πῆρθεον δαίδαλον ἄρμα
ἰκάρῳ τῷ πατρὶ καθεύησε μίρως ἐν τῷ λαβυρίνθῳ ·
διὸ περὶ ἄρμασαν το μίρως ἐπὶ τῷ τῆς πασιφάνης
ἔρωτι τῷ πρὸς τὸν ταυρὸν · ὁ δὲ πῆρθεον κατὰ κῆ
άσας αὐτῷ καὶ τῷ πατρὶ ἐξῆλθε τοῦ λαβυρίνθου ·
καὶ ἀγαπᾶμενος ἐφυέσιν ἰκάρῳ · ἰκάρου μὲν οὐ
μετεωρότερον φερομένου · καὶ τῆς κόλλης ὑπὸ
τοῦ ἡλίου τακῆσθαι ἀπέρυγες Διελύθησαν · καὶ
οὗτος μὲν ἑς τὸ ἀπὸ κῆρου κλήρῳ ἰκάρῳ πελία
γος κατὰ τῆς πῆρθεον · Δαίδαλος Διὸς ἀσώζεται ·
ὁ μίρως οὐκ ἐλθέβητα Δαίδαλον · καὶ καθεύησαν
χάρμη ἐράων ἐκόμεζε κόχλον · καὶ πολὺν ὑπὸ
χρῆτο Δοῶσαι μίρῳ τῷ
Διὰ τοῦ κοχλίου λίγον Διὸς ἀρτῆ · Διὰ τούτῳ

νομίζων ἐνρήσῃ δαίδαλον· ἐλθὼν δὲ ἴδὼς κώκαλον
παρῶ δαίδαλος ἐκρύπτετο δῆκνυσί τὸν κοχλί-
αν· ὁ δὲ λαβὼν ἐστὶν γέλλετο δ' ἱέρξῃ· καὶ δαυδά-
λω δίδωσιν· ὁ δὲ ἐξάψας μύρμηκος λίγον· καὶ
τρήσας τὸν κοχλίαν ἴδασε δαυτοῦ διελθῆν· λα-
βὼν δὲ μέγας τὸν λίγον δίδρασμαίον ἡσθεόφ-
ραι παρ' ἐκείνου τὸν δαίδαλον καὶ ὠθεὺς ἀπῆλθε·
κώκαλος δὲ ὑποσχόμενος δώσειν ἐξέτισεν αὐτόν·
ὁ δὲ λουσάμενος ὑπὸ τῶν κωκάλου θυγατέρων ἀ-
μυρέθη ζέονσαν πύργον ἐστὶν χεαμένων αὐτῶ·

Λιμὸν πεδίορον· αὕτη τὰ πτετα ἐπὶ τῶν ὑπὸ λι-
μὸν πτεζομένων πόλεων· τόπος γάρ ἐστιν ὄντω
καλούμενος· καὶ λέγουσιν ὅτι λιμὸν ποτὶ κατὰ
σχόρυτος ἔχρησεν ὁ θεὸς ἰκέταρ βιάσθαι καὶ τὸν λι-
μὸν ἐξίλειώσασθαι· οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἀμῆκαν αὐτῷ τὸ
ὅτι αὐτὸν τοῦ πρυτανεῖος πεδίον·

Λιμὴ μνηλίω· παροιμία ἐστὶν ἀθηναῖοι ἐκ ἀκωσαν
μνηλίους πολλοὺς κοῦωτες ἐν λιμῶ· ὡς βουκνυδάνας
ἐν τῇ· ε·

Λιμδαῖοι τῶν θυσίαν· παροιμία ἐστὶν τῶν Δυσφί-
μως ἱερουργούτων ἀπὸ Ἡρακλέους ἐν λιμδαβοῶν
ἀποπαάσαντος γεωργοῦ καὶ θοιηνοσάμενον· τοῦ
δὲ γεωργοῦ λοιδορουμένου αὐτόν· ὅθεν καὶ λιμ-
δαῖοι κατὰ χρησμὸν ὄντω θυνοσὶν Ἡρακλῆος λοιδο-
ρούμενοι·

Λίγον λίγω σωματίδος· παροιμία ἐστὶν τῶν τὰ αὐτὰ
πραινόντων·

Λοκρῶν σὺνθήμα . παροιμία τὰ πηται Δι' ὅτι
τῶν παρὰ κανονέων . λοκροὶ γὰρ τὰς σωθῆκας
πρὸς τοὺς πελοπονησίους προδόντες μετὰ
τῶν ἡρακληδῶν ἐγένοντο . ἀναβίβαζεν δὲ τοὺς
χρόνους . οἱ δὲ ὅτι τοὺς σῆκλους ἠπάτησαν
παρὰ λογισάμενοι .

Λυδὸς τὴν θύραν ἐκλῄσεν . παροιμία ἐπὶ τῶν μω
ροκλεπῶν .

Λυκζον ποτόν . ἢ τοὶ ἀπὸ κρήνης τῆς ἀπὸ ἀπόλ
λωμος ἐτίβη καὶ τόπου . προπέριασθώς δὲ ἔκασαν
δὲ ἀναδοξῆσαι κρήνην . ἢ μὲν οἶνον . ἢ δὲ μέλιτος
ἐν αἷσι σωθεῖναι τὰ πηρὰ προσίξην καὶ τοξάεσθαι .

Λύκος περὶ φρέαρ χοράει . παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσ
χολουμένων περὶ τι μάτῳ . καὶ γὰρ ὁ λύκος ἀ
πρακτος περίφοιμ' ὅταν διΐψῃσιν . μὴ δυνάμενος
δὲ πῖναι τὸ φρέαρ περιέρχεται . ἀλλὰ καὶ Διόχορ
τος αἰεὶ τὶς αὐτὸ διωκόμενον ἐμπείσῃς φρέαρ
περίφοι καὶ τῆνικαὐτα τὸ φρέαρ μὴδὲν ἀμύνει .

Λυδὸς κατηλάει . φασὶ κύρον περιγεόμενων τῶν
λυδῶν προσάξει αὐτοῖς κατηλάειν καὶ μὴ κεκ
τῆσθαι ὅπλον . ἀλλὰ ποδὶ ἥρας ἀμφιέμνυται χι
τῶνας . καὶ οὕτως ἔσεινεν μάλλον μεταρρυνμι
αἰψάσας τοὺς λυδοὺς ἀφοράδες λείπειν κατὰ πῆλδε .
Λύκον δεκάς . παροιμιώδης ἐπὶ δὴ λύκος ὁ ἡ
ρως πρὸς τοῖς ἐν ἀνθρώποις δικαστηρίοις ἰδρυτο
τοῦ ἐνρίστῳ μορφῇ ἔχων . ἔρτα οἱ δορυδοκομήτες

οἱ σὺν κοφάνται κατὰ δέκα γεόμενοι σωεσρέφον
το· ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας·

λυδῶν καρύνκας· παροιμία μήτε λυδῶν καρύ-
κας μήτε μασίγων τόφρος· ἐστὶ δὲ ἡ καρύνκη
βρῶμα λυδίου ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων σωεσῶς
καὶ αἵματος· ὡς φερεκράτης· ἀμυρτάκω ᾤ-
ψαντα καὶ λυδίαν καρύνκω·

Λοκροὶ τὰς σωθῆκας· παρὰ λοκροῖς τοῖς ἐπὶ -
ζεφυρίοις ὡς φασὶν ἐγένετο ζάλακος νομοθέτης·
ὅς νόμον ἐβηκε συγγραφῇ ἐπὶ τῶν δαμφσμάτων
μὴ γίνεσθαι· ὅθεν πολλῶν ἀρμονιῶν τὰ σωμαλλά-
γματα ἐπὶ τῶν ἑαδομένων ἢ παροιμία ἐκρά-
τησεν·

Λοκρὶκός βοῦς· ἐπὶ τῶν βυτελῶν ἢ παροιμία τέ-
τακται· οἱ λοκροὶ γὰρ ἀποροῦντες ποτὲ βοῶς
πρὸς Δημοτελὴ θυσίαν· σικύοις ἀποβέντες ἐν-
λαμικρὰ καὶ σχηματίσαντες βοῶν ὅντω τὸ θῆ-
ον ἐβράτθαν·

Λόγους ἐρμόδωρος ἐμπορεύεται· ὁ ἐρμόδωρος ἀκρο-
ατὴς γέγονε πλάττωρος· καὶ τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ σωτε
βήμενους λογισμοὺς κομίζων ὅς σικελίαρ ἐπὶ ὧν
ἔρηται ὧν διατρεῖτο ἡ παροιμία·

M

Μασχάλην αἶρην . ἀντί τοῦ καθ' ὅν ζοῦται καὶ
 τῆρην . κρατῆρος ὡς ἀνω τῷ μασχάλη
 αἶρην καταμωκόμενον τὰς χερσὶν οὐδ' ἐστὶ τὰ
 παρ' ὁμήρῳ . χάρας ἀνασχόμενοι .

Μεγαρέων δάκρυα . αὐτὴ τέτακται ἐπὶ τῶν πρὸς
 βίαν δακρύνοντων καὶ μὴ ἐπὶ οἰκῶν πάθῃ . λέγῃ
 σὶ γὰρ βίῃ χιὸν τινα κορίνθιον γῆμαι τῷ κλυτί
 ου τοῦ μεγαρέων βασιλέως θυγατέρα . ἥς ἀποθα-
 μούσης ἀγαγκασθῆναι τὸν μεγαρέας ὑπὸ τοῦ
 κλυτίου πέμπτῃ παρθένους καὶ ἡθίους ἄς κόριν-
 θον . τοὺς μέλλοντας αὐτοῦ τῷ θυγατέρα κα-
 ταβρῆναι . οἱ δὲ φασὶν ὅτι

πλείστα δοκῇ φύεσθαι ἐν τῇ μεγαρέων
 σκορόδα . ἐνθεν τῷ παροιμίαν εἶρησθαι ἐπὶ τῶν
 προποικητῶν δακρύνοντων . παρόσοι οἱ ἐμ-
 πλάμενοι τῶν σκορόδων ἀποδακρύνει σιωπῶν
 ὑπὸ τῆς δριμύτητος ὅθεν τὰ μὴ ἐκ παθῶν μὴ δὲ
 ἐκ βάθους δάκρυα ἀλλ' ἐξ ἐπὶ πολλῆς μεγαρέων δά-
 κρυα ἔλεγον .

Μετὰ λίσσθιον ὠδὴν . παροιμία ταπνομένη ἐπὶ τοῖς

τὰ Δέντερα φερόμενοις ἐξ αἰτίας τοιαύτης. λακε
δαμόριοι σασία ζῶντες μετέμειψον κατὰ χρις
μόρ του βεόν ἐκ λίσβου του μουσικόν τέρταρδρον
ἐλθόν Δε ἐκ ἑρος καὶ τῇ μουσικῇ χρώμενος ἤρμοι
σι αὐτῶν τὰς τύχας. καὶ τῷ σάσιον ἔπαυσεν.
ἔπειτα εὐὼ μετὰ ταῦτα μουσικὸν τῆρος ἤκου
ον οἱ λακεδαμόριοι ἐπεφώρισαν μετὰ λίσβου ὡδῶ
μὲμνηται τῆς παροιμίας ταύτης κρατῆρος
ἐν χάρωνι.

Μηνοῦγε μελαμπύγου τύχοις. μήτηρος ἀνδρῶ
ον καὶ ισχυροῦ τύχοις. παροιμία Δε ἐστὶν ἐν τῷ
βιβλ. θῆρας τῆς ὠκείας βυγατρός ἐγεγοντο παί
δες δύο. οὗτοι τὸν ταριόντα διαζόμενοι ἡδί
κοι καὶ Δε μήτηρ αὐτοῖς παρὶν ἡμὴν Δε ἄδικον
ποιεῖν. ἵνα μήτηρος μελαμπύγου τύχοις Δι
κῶ Δώσεν οἱ. ἐφίσταται ὡς αὐτοῖς ἡ ἀκλῆς
καὶ τὸν πόδα αὐτῶν σπῶδῃσας προαλλήλοισι
καὶ τῆς λεογῆς ἐξάρτησας κατὰ ἄρας ἐπέθηκε
τοῖς ὅμοις αὐτοῦ. οἱ Δε δασύτητα περὶ τῷ πν
γῶν τοῦ ἡρακλίου οὐδῶντες ἐγέλων
ἀγαμνηθέντες τῆς μητρός. τυζόμενος
Δε ἡρακλῆς τῷ αἰτίαν του γέλωτος ἠόθη καὶ ἄ
πέλυσεν αὐτούς.

Μία λόχη μὲν τρέφει δύο ἐρίθαικους. ἐπὶ τῶν
ἐκ μικροῦ τῆρος κερδῶν ἀνὰ πονδάζοντων ἐρίθαικος
Δε ἐστὶν ὄρεον μονήρες καὶ μονότροπον.

μία χελιδὼν ἑαροῦ ποιεῖ· παροιμιῶδες τοῦτο
ὅτι μία χελιδὼν ἑαροῦ ποιεῖ· βούλεται δὲ ἡ παροιμία
ὅτι μία ἡμέρα οὐκ εἰς ἡμέραν γινώσκῃ ἐμβαλεῖν ἢ ἡμέραν
μαθῆναι

Μωρότερος ἢ μορύχου· αὐτὴ ἡ παροιμία λέγεται
παρὰ τοῖς σικελιώταις ἐπὶ τῶν ἐνὸν Τί διαπρα-
γομένων ὡς φησὶ πολέμων ἐν τῇ πρὸς Διοφίλου
ἐπιστολῇ· λέγεται δὲ οὕτως μωρότερος ἢ μορίχου
ὅς τὰ ἐνδοῦ ἀφ᾽ ἐξωτῆς οἰκίας κάθηται· μορύ-
χος δὲ δῖον ὕσπου ἐπίβουτον ἀπὸ τοῦ τοῦ πρὸς αὐτὸν
αὐτοῦ μολύνεσθαι ἐπὶ δὲ ἀνὰ ῥυγῶσι τῷ ἀπὸ τῶν
βορύνων γλενέει καὶ τοῖς χλαροῖς σὺν κούρι· μορύχου
γὰρ τὸ μολύναι· καταγινώσκῃ δὲ αὐτοῦ ὅτι
βῆεν παρόσον ἐξω τοῦ περὶ τὸ ἀγαλλμα
αὐτοῦ ἐστὶ παρὰ τῶν ἡσοδοῦ ἐν ὑπαίθρῳ· κα-
τασκεύασαι δὲ ἀπὸ πέλλας καλουμένου λίθου
ὑπὸ σιμμίου τοῦ Ὀπαλάμυ.

Μῦλος πάντῃ ἀκούων· αὐτὴ τίτακται
ἐπὶ τῶν κωφότητῃ ἀποποιουμένων καὶ πάντῃ
ἀκονοῦται· μέμνηται αὐτῆς κρατῆρος ἐν κλειοβυλῇ
γαις ἐστὶ δὲ καὶ κωμωδῶν ποιητῆς μῦλος.

Μυσὼν λῆα· παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπάζο-
μένων· οἱ γὰρ περὶ οἱ κατὰ κείνον τὸν χρόνον
τοὺς μυσσοὺς ἐλκίζοντο ἕως ἂν ἤσαν ἀγαρχοὶ ἐκείθεν
ὅπως ἐλέγετο ἡ μυσὼν λῆα.

Μάλλον ὄφρυς· σωμαγαγὼν ὁ κροῖσος ὡς φασὶ τοὺς
σοφροὺς ἡρώτα τίνα ἔδιδεν ὁ Δαίμων ἵστατον· ἄλλος

Δ' ἄλλον λέγοντος Δίσωπος ὁ φρύνξ

ὁ μυροποῖός τοσούτον ἔφη τὸν κροῖσον τῶν ἄλλων
ὅσον καὶ τὴν βάλατταν τῶν ποταμῶν προέχον·
ἀκόνσας δὲ ὁ κροῖσος ἔφη μάλλον ὁ φρύνξ·

Μία μὲν κερὸς· μηλέως προσέταξε τοῖς ἰαῷ τοῦ πα-
τρὸς ἡγήτορι καὶ ἰπποκλέει τὰς κήσους κατασρέ-
ψασθαι· χερῶσα μίνον δὲ πολλὰς τοῦ ἡγήτορος
ἰπποκλείους δὲ μία μὲν τῶν μνηστῶν· βουλομένου
δὲ πασῶν ἔχον τὸ μέρος· πέμψαντες ἡρώτησαν
κοιῆν τὸν θεόν· τίνας ἤεν τοῦ ἡγήτορος κήσοι· ὁ δὲ
ἔφη μία μὲν κερὸς·

Μὴ κίρῃ καμαρίαν· φασὶν ἔρραι λίμνῃ τῇ πόλει
τῇ καμαρίῃ ὁ μὲν μορταύτη· ἢ οἱ καμαρινοὶ
μτοχετεῖσαι ἔς τῶν πεδίων βουλομένοι ἐχρήσαν
το τῶν θεῶν δὲ ἔφη· μὴ κίρῃ καμαρίαν· οἱ δὲ πα-
ρακόνσαντες τοῦ χρησμοῦ ἐβλάβησαν· καὶ κή-
σεν ἡ παροιμία ἔρρηται ἐπὶ τῶν βλαβείων τοῖς
ἰαῷ τοῖς μελλόντων· τίνας δὲ φασὶ φυτὸν λυσῶ-
δες ἔρραι τῇ καμαρίαν· οὐ τὸν κλάδον δια-
σφομένους ἀνδρείον ὅζον·

Μέτρο μὲν ὕδωρ τίνοντες ἀμέρην δὲ μάζαν ἑ-
λκοντες· οὐτος ὁ σίχος ἔς ταραοιμίαν περιέσκη· ἐκ
τίνος χρησμοῦ· ἐν ἀμείλῃ ὁ θεὸς συμβαρίτως ὑφίστα-
τὰρ ὄντες καὶ ἀμείροσόντα ἀπόλλων τοῦ πτοκροτο-
γία τῶν· τοῖς οὖν διαφυγεῖσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη·
Μέγα φρόνι μάλλον ἢ πελένης ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ·
μέμνηται ταύτης ἀρακρίων καὶ τῶν Δαρος ἐν ὧ

μιοῖ καὶ φασὶ Δεῖσιν ὑπὸ ἡφαιστου γερομένην
δύρου τηλὴ σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ θεῶν Δοθῆ-
ναι ἢ χρώμενος πάντα κατ' ὄρθον καὶ ἐν ταῖς μά-
χαις καὶ ἐν ταῖς θήραις.

Μηκρόριος γάρ τ' ἐστιν ὥς τι τέτακται ἐπὶ τῶν Δία
βεβλημένων ἐπὶ σμικρότητι καὶ μικροτέρῳ
παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς μήκους ἥσου καὶ
ὧς τέλειται.

Μηλον ἥρα κλέῃς ἂν πολλόδωρος ἦ τοῖς περὶ θεῶν
ὅτι θύεται ἂν ἡμισὶν ἥρα κλέῃ ἀλεξικάκῳ ἰδία ζον
σά τις θυσία τοῦ γὰρ βοὸς ποτὶ ἐκφυγόντος
ὅν ἔμελλον τῷ ἥρα κλέῃ προσάξει· μηλον λαβόν-
τας καὶ κλάδους ὑποθέμεντας τέτογας μὲν ἂν
τὶ σκελῶν· δύο δ' ἂν τὶ κεράτων σχηματίσαι
τὸν βοῶν καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

Μερίδου τ' ὀρίγῃ· Δικαίαντος φησὶν ἐν τοῖς περὶ
τῆς ἐλλάδος ἐν τοῖς ἀθέτοις μὴ εἶναι σωίνθες τοῖς
ἀρχαίοις Διὰ μέν τινι μερίδας· διὰ δὲ προφάσεως
τινὰς ἐν δεσέρων γερομένων τῶν Δεσμῶν κρατῆ-
σαι τὸ εἶδος τῶν μερίδων καὶ Διὰ τοῦτο τὴν παροι-
μίαν εἶρησθαι· τῶν γὰρ Δεσμῶν κοινὴ καὶ μὴ
κατὰ μέρος τῶν μερῶν τὸ πρότερον ὕδνωσώτεροι
τὰς τροφὰς τῶν ἀδελφῶν ἢ πατρὶος καὶ συνέβαινε
τῶν τούτων ἀποπρίγεσθαι· μὴ δυνάμενοι ἰαυτοῖς βου-
θεῖν· Διὰ τοῦτο οὕτως

ὁ μερίσμος

ἐπερὶ θη.

N

ἄκρα καὶ χαρμίον· τούτων ἡ μὲν τῶν τρι-
 χῶν ἐπὶ μέλαρ ἐποιήτο κλεοπάτρας τῆς
 βασιλίσσης· ἡ δὲ τῶν ὀνύχων· παρέμεινεν δ' αὖ-
 τῇ καὶ μέχρι θανάτου· καὶ ἀποθαροῦσαι πολυ-
 τελούς ταφῆς ἠξιώθησαν, καὶ τιμῆς ἐτυχον· κλε-
 οπάτραν γὰρ καὶ ἰσαρὸς ἀνγούσας χερσὶ ἀμείβας,
 ἐβουλήθη τὸ βασιλικὸν αὐτῆς περιελεῖν διὰ δόγμα,
 καὶ θρίαμβον ἀγαγεῖν ἐπὶ μέσου τῆς πόλεως·
 ἡ δὲ κλεοπάτρα ἀρουμένη μάλλυν ἐν τῇ μὲν ἀ-
 ποθαρεῖν, ἡ ἐν ἰδιωτικῇ τάξει ἐπὶ βιάτρου ἀγίμα-
 σθῆναι, ἀμελεῖν ἐαυτῇ ἐμέλναι· ἀπόπτεφεν
 δὲ τῆς σκῆψος ποιοῦμένη, ἐπὶ τρεῖς ἐν-
 ραῖρας καὶ χαρμίον ἐχίδροις παρέκα-
 τέρεν τῶν μαζῶν ἐπιθέσθαι· αἱ δὲ
 τοῦτο ποίησασα, ἀνιρέθησαν·
 ἔχοντες καὶ κλεοπάτρα
 βασιλικῶς ἐαυτῇ περιεφλάσα,
 ἐχίδρα ἐπὶ ἐβηκε τῇ μαζῇ·
 καὶ νῦν αὖτ' ἀνιρέθη·
 ἀνδρίαρτες οὖν χαλκιοὶ πρὸ τοῦ βήματος

της κλεισπιάτρας ὃ καλεῖται μασιώλιον, γαῖρα
καὶ καρμίου ἡγετέθισαν. διὰ τὸ καὶ μέχρι θα-
λάτου αὐτῇ παραμένει. ἔρηται δὲ ἡ παροιμία
ἐπὶ τῶν μέχρι θαλάτου τοῖς ἐκρήταις συγγεν-
μόντων.

Νόμος καὶ χώρα. ἡ παροιμία αὕτη λέγεται. διὰ
τὸ ἕκαστον ἔρος ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι. τέρεται
μὲν γὰρ μεθύοντες δουλένονται, καὶ τοὺς βασιλεῖς
ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι. καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀλλή-
λους καταφιλοῦσιν. οἱ δὲ ταπεινοὶ γέροι τῶν τα-
ρῶν τῶν μεζόνων μόνων τυγχάνουσι. τὰ δὲ γε-
νηθέντα αὐτοῖς παῖδία, μετὰ τριετίαν ἐλπίσ-
σι. καὶ ἄλλα ἔσοι τὰ ῥαυτοῖς. ὥς μόνον κατὰ ἰ-
δίον ἔθος χρῶνται. γόρδιοι τὸν παχύτατον
αὐτῶν βασιλέα ἀρωῶνται. σύρρακοι τὸ διαδι-
μα ἀκροτάτῃ διδύκασιν. ὥς δὲ τίνας
φασί, τῷ μακροτάτῳ

ἔχοντι τὴν κεφαλὴν συμφαλοὶ
τίμῃσι γυνίκα τὴν πλῆθος ἡγετῆσι
προσομιλίσασαν. ὅριοι μαχαγίται
ἐν ταῖς ὁδοῖς πλίσσάζουσι.
σωρομάται περὶ πότον τὰς θυγατέρας τι-
τράσκουσι. μαζύσιος δὲ
γυναικὶ οὐκ ἔγγινται, ἥ μὲν πολέμιαν ἔλη. τίθα-
ρηνοὶ τῶν γυναικῶν τικόντων αὐτοῖς τὰς
κεφαλὰς δέονται καὶ κατακλίνασαι παρὰ
τοῖς κικερτάοις οἱ ἐργάζονται φορτία βαρύνει.

σῖν· ἄχρις οὗ τις αὐτὰ ὤρμισται· οἱ σὶ δῶρες τοὺς
γορεῖς ἐσθίει· χωρὶς τῆς κεφαλῆς, τῶ δὲ κεφαλῷ
χρυσοῦσιν· κασιὰ ἐπὶ γερρωμένοις
δακρύουσιν, ἐπὶ δὲ ἀποβήσκουσιν· χάρουσι δὲ
κχῆριοι· ἅμ' ἀπὸ γόσου σωθῶσιν· κνυοὶ δὲ τὸν
παρὰ βάλανον· ὄργιστοι οἰκίας
οὐκ ἔχουσιν· γόνυ δὲ ἐμφυκόν τι σὶ τοῦται· 42
καὶ σὺ γωαξί φαλακροὶ διὰ φύσιν ὕδατος
ἐν τῷ οὐκ· ἔνυται τοῖ θεοῖς, τὰ ὅσα ἐνυνοῖν αὐτοῖς,
τὰς σάρκας ἐσθίοντες· ταυροσκήνυται
ἀνθρώπων τυβοῦσιν· βυζοὶ μεσόγχοι οὐκ
ἀμείλγοντες, μόνη ταύτη
τροφὴ χρῶνται· οἱ κατὰ τῶ ἡμετέραν
οἰκουμένῃ· ἱβηρες, κνωὶ ἀγέλην
τρέφουσιν· ἀντὶ προβάτων· αἰθίοτες
δὲ οἱ λεγόμενοι κολκίς· ἄνθρωποι· διὰ ταῦτα ἡ
παρθενία ἀρῆται·

Σ

— ἔρος ἔλθοι ὅστις οὐκ ἔσθ· ταῦτα μὲν φησὶ θεὸς πομ
— πος ὑπὸ φίλίστον πρῶτον λεχθῆναι· εἰ
ταῦτα γὰρ κατὰ σφαιρὰ μέγας πόλιν καὶ τὸν

αὐτόθι ξέμονες πολήσας χλαῖνάζων ἕτερη ἔλθοι ξέ-
ρος ὅστις ὀρήσῃ.

ζαίμενος δὲ τῶν· λέγεται

ἡ παροιμία αὕτη ἐπὶ

τῶν μάτῳ κακοῦ

παθόντων

δ

Ὑκέτωρ ἐβόηκε οὐδὲν περὶ δὲ τῶν· ἐπὶ τῶν
σφόδρα πομπῶν ἡ παροιμία λέλεκται
καὶ μηδὲ τοῦ τυχόντος ἐπαίνου ἀξίον· ἰδέσθασι
γὰρ οἱ θαλαοὶ ἐν τοῖς περὶ δὲ τῶν τοῖς τελευτῇ
παρταῖς ἐπαυρῇ καὶ ἡ φαῦλος ἦν.

Οἰκόν τινι χαράδραν· ἡ παροιμία αὕτη λέγεται
ἐπὶ τῶν αὐτοῖς κακόν τι ἐφελκομένων· οἰκόν γὰρ
Δῆμος ἐστὶ τῆς ἀττικῆς· οἱ δὲ οἰκῶντες αὐτοῦ
χαράδραν ὑπὲρ αὐτῶν φερομένην παρήγαγαν
ἕως τῆς αὐτῶν χώρας· πολλὴ δὲ γενομένη ἡ χα-
ράδρα· ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ γεώργια καὶ τὰς
οικίας μετέβαλεν.

Οὐκ ἔστιν ἡ θάλαττα· ἐπὶ τῶν ἐν οἷς διαφέρουσιν
ταῦτα φεύγειν προσηγοριῶν ἡ παροιμία.

ἐστὶν· ἐστὶ δὲ ἡρωϊκῶτατοι οἱ κρήτις ἐγίνοντο·
μὲμνηται ταύτης Ἀλκᾶιος·

Οὐ φροντὶς

ἰπποκλέδῃ ἢ ἰπποκλέδῃς μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν
ἐμνηστεύσατο τῷ κλέδῃ· τὸν σικυνῶν δὲ
γατέρα· τοῦ δὲ κλέδῃ· τὸν ἐν ἑαυτῷ ὅλῳ δὲ
κῆμαζοντος τοὺς μνηστῆρας οἱ ἰπποκλέδῃς ἐν
συμπόσῳ ἐπὶ κρέας κυβίσθησας ἄνω περιήγε
τοὺς πόδας· τοῦ δὲ κλέδῃ· τὸν ἐν ἑαυτῷ ὅλῳ δὲ
χῆσας τὸν γάμον οἱ ἰπποκλέδῃς ἐφῆ· οὐ φροντὶς
ἰπποκλέδῃ·

Οὐκ ἐπὶ πλοῦς· ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τί ποιῶν-
των· ἢ γὰρ μὴ ἀκριβῆς τῆς μνηκτὸς τοῖς πε-
λαγοδραμονοῖσι διὰ τὰς
τῶν ἀσπρῶν σιμῶν· ὁ δὲ χρῦ-
σι· τὸς ἀφελὼν τῷ ὄντι ἀπόφα-
σιν μνηκτὸς πλοῦς ἔπει·

Οὐκ ἀνάγε· θησέως· θησέως πολλοῖς ἀρίστῳ σῶσιν
γαρίσατο· τῷ γὰρ μελέα γρῶσιν ἠρῆσιν πρὸς τῷ
τοῦ καλυδωνίου κάτρου
θήρα· τῷ πέρβῳ σῶσι μάχῃ
κατὰ τῶν κερταύρων· καὶ ἡρακλῆς πρὸς τὰς ἀ-
μαζόνας· ὅταν οὖν θαυμαστὸν τι τραχὴ
ὄνχ' ὑπὸ μόρον τῆς δῶθαι
λέγῃ αὐτῷ ὄνχ' ἀνάγε· θησέως· ἢ δὲ περὶ τοῦ με-
λεάγρου ἰστορίας καὶ τοῦ καλυ-
δωνίου συνὸς ὄντως ἐχθ· μελέα γρῶν
γεμνῆντος φασὶ τὰς μοῖρας παραγενομένας

ἔφθην τότε τελευτήσῃ μελίσσῃ γρος ὅταν ὁ καόμε-
ρος ἐπὶ τῆς εἰς χάρας δαλός κατακαῖ· τοῦ τοῦ ἄ-
κούσασα ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀλθαία τὸν δαλὸν ἀνέ-
λετο καὶ κατέθετο ἑσὶ λάρνακα· μελίσσῃ γρος
δὲ ἀνὴρ γενηῖος γεγόμενος τὸν δὲ τὸν τρόπον
ἰτελεύτησεν· οἰνέας δὲ τούτου πατήρ τας
ἀπαρχὰς τῶν ἐτησίων καρπῶν τοῖς θεοῖς θύων
τῆς ἀρτέμιδος ἐτελεύθετο· ἡ δὲ ὀργισθεῖσα καὶ
προεφῆκεν ἄγριον μεγέθει καὶ ῥῶμῃ ἔξοχον·
ὅς τινι γυναικὶ καλυδαίῳ διέφθρε καὶ τοὺς
καρπὸν ἐλυμάνετο· ἐπὶ τούτῳ τὸ κάπρον
τοὺς ἀρίστους ἐκ τῶν ἐλλάδος πάντας
σωικάλισαν· καὶ τῷ κτήμοντι
τὸν θῆρα τινὶ δορὰν δώσῃ ἀρίστου ἐπὶ γέλατο
πολλῶν οἷω σμιελόροντων καὶ ὁ μελίσσῃ γρος ἐπὶ τινὶ
θύρα γένηθαι σὺν μαχοῖ προσκαλεσάμενος τὸν
θηρία· σμιελόροντος δὲ μετὰ τῶν ἀρίστων
καὶ ἀταλάρτης τῆς θυγατρὸς τοῦ σχοιρέας κοινῇ
τὸν κάπρον περιέσσαν ἅπαντας· πρώτη
μὲν οὖν ἀταλάρτη τὸν κάπρον ἐς τὰ ῥῶτα ἐτό-
ξε· μελίσσῃ γρος δὲ κατὰ τοῦ
καρμῶρος πλήξας ἀπέκτεψε· καὶ λαβὼν τὸ δέ-
ρας ἀταλάρτη χαρίζο-
μενος ἔδωκε παρόντων δέ
ἐκεῖσε καὶ τῶν θεσίου παίδων τῶν ἀδελφῶν
τῆς ἀλθαίας καὶ ἀδοξοῦντων ἢ τὰ ἀρίστειά γυνή

λήθεται τὸ Δέρας ἐξ Ἀταλάντης ἀφύλογο·
λέγοντες κατὰ γένος αὐτῆς Δία φέρει ἡ μελέα
γρὸς λαμβάνει μὴ προαιροῖτο· ὀρίσθης δὲ μελέα
γρὸς τοὺς μὲν θεσίου παῖδας ἀπέκτεψε· τὸ δὲ
Δέρας Ἀταλάντῃ δέδωκεν· Ἀλθία δὲ λυπηθεῖσα ἐ
πὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπώλῃ· τὸν δαλὸν ἀνῆκεν
καὶ ὁ μελέα γρὸς ἐξ αἴφνης ἀπέθανε· σωμελᾶχος ἐ
δὲ τῷ πφρίθῳ θησέας ὅτι κατὰ τῶν κερταύρων
σωμελῆσατο πόλεμον· πφρίθους γὰρ ἰπποδάμῃ
αὐμνησάμενος εἰσὶν κερταύρους ὡς συγγε
νεῖς ὄντας αὐτῇ· ἀσπίνθας δὲ ἔχοντες οἶνον ἀφ
δὲς ἐμφορῆσάμενοι ἐμῖνον·
καὶ ἔσαχομένῃ τῷ μύμφῳ ἔπειχόνον βιάζε
σθαι· ὁ δὲ πφρίθους μετὰ θησέας
καθοπλίσσάμενος μάχῃ σωῆκε· καὶ πολλοὺς
ὁ θησέας ἀπὸ τῶν ἀρεῖων· ἀπῆλθε δὲ
θησέας καὶ μετὰ Ἡρακλίου πρὸς Ἀμαζόνιας·
Ὀρναδίως γὰρ ἐπὶ τὰς ἄγας Ἡρακλεῖ
κομίσαι τὸν ἰππολύτης Ζωστῆρα
τῆς τῶν Ἀμαζόνων
Βασίλισσας ἀπελθὼν Ἡρακλῆς ἐζήτη
τοῦτον· τῆς δὲ σωβεμένης Δωῖσαι Ἡρά
μαρίαν φυλάττουσα πρὸς
αὐτὸν ἔκασθεῖσα μῖα τῶν Ἀμαζόνων περὶ
πάσας λέγουσα ὅτι ὁ παρὰ βαλὼν ζέγος τῷ
Βασίλει δὲ βιάζεται· καὶ ταύτης τὸν Ζωστῆρα ὄν

ἐξ' ἁρίος ἔς Δαῖγμα τῆς βασιλείας ἐληφεν ἀφελέ-
σθαι βούλεται. τοῦτο ἀκόνσασαι ἅμα ζόγες ἀφα-
πλισμέναι κατὰ τοῦ Ἡρακλείους ἐξήσαν. νομί-
σας Δὲ Ἡρακλῆς ἐκ Δόλου τοῦτο γερῆσθαι τῶν
μὲν ἰσχυρόν τινος κτήνας τὸν Ζωστῆρα ἀφαιρῆτο.
πρὸς Δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ.
Διὰ τοῦτο ὕστερον βουλόμενος Ἡρακλῆς ἅμα ζό-
γας ἀμύσασθαι ἐσράτασε κατὰ τῶν συμπαρε-
λαβῶν καὶ θησεία ἔς συμαχίαν ἄς καὶ κατεπο-
λέμνησε παρὰ τοῦ συμαχεομένου.

Οὐ Δὲ τυρφόρος ἐλθὼν. ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύ-
νων ἔρηται ἡ παροιμία. ἐπὶ Δὲ τῆς πόλεως
κῆς παρασκῆς ἔδωκε τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι. Δαί-
φνης ἔχοντα κλάδον καὶ σέμματα. καὶ τούτῳ
νόμος ἢ νόμον φέρεσθαι τοὺς πολεμίους.
ἐπὶ τοῖς νητῶν παρωλεθρία διηφθαρμένων καιρῶν
ἔσχεν ἡ παροιμία.

Ὁ σκῆψις ἐν χώρα. ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπνῶν
τῶν ἡ παροιμία ἔρηται. σκῆψις γάρ ἐστι θηρίδιον
ξύλοφάγον. ἀπὸ τοῦ τόπου
ἔς τόπον μεταπνῶν. μέμνηται
ταύτης στρατῆς.

Οἱ Δὲ πύλας ταῦτα καὶ τυτῆνας. ὁ τυτῆνης
εἰς ἀνδραποδιστῆς ἢ. ἐπὶ Δὲ τῆς πύλας
τὰ ἀλλότρια. τά τῃσι Δὲ ἡ παροιμία κατὰ τῶν
ἀλλότρια ἀρπαζόντων καὶ πωλούντων.

Οὐ πάντες ἀνδρὸς ἐς κόρινθον ἰαθ' ὅπλοις· κό-
ρινθος πολλὰς ἔχει ἐταίρας καὶ πολυτελεῖς αἱ
τοὺς ἀφικομένους τῶν ξένων ἐδασμολόγουν τὰ ἐ-
φόδια αὐτῶν ἀγαλαμβάμενσαι· διὰ τοῦτο
ἐπὶ τῶν τρυφᾶν βουλομένων ἔφηται τὴν παροι-
μίαν·

Ὅρου πόκους ζητᾷς· ἐπὶ τῶν ἄνυπόστατα ζητούν-
των· παρόσον τὴν ὁρὴν οὔτε πέζει τις δυνάται
οὔτε κάρσαι· λέγεται δὲ καὶ ὁρὴν κήρης ἐπὶ τῶν
ἐμμηρύτοις ἐπὶ χερσίνων·

Ὅρου παρακύνφως· μέμνηται ταύτης μέγα
δρος ἐν ἱερίᾳ· λέγουσι δὲ ὅτι κεραμεὺς τις ἔρε-
φε πολλὰς ὀρμίθας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ· ὁμος δὲ
παρ' αὐτὸν ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀγκλάτου
παρακύνφας διὰ τῆς βυρίδος ἀμισόβησε
τὰς ὀρμίθας· καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ σωέτριψαν
σκεῖν· ὁ τοῖμιν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου
ἐπὶ κρίσιν ἤγε τὸν ὀγκλάτῳ· ἐρωτώμενος
δὲ ἐκ δῆμος ὑπὸ τῶν ἀπάντων τίμος
κρίνοιτο· ἔλεγε παρακύνφως ὁμος ἐπὶ
τῶν καταγελάσας ὡς συκοφαντομένων ἔφηται
ἡ παροιμία·

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον· ἐπὶ
τῶν τὰ μὴ προσήκοντα τοῖς ὑποκείμενοις
λεγόντων ἡ παροιμία ἔφηται· ἐπεὶ δὲ
τῶν χορῶν ἐξ ἀρχῆς ἔθισμένων
διθύραμβον ἀδῆν ἔς τὸν Διόνυσον· οἱ

ποιητάι ὑσερον ἐκβάγτες τὴν σωήθησαν ταύτῃ αἰ-
αγτας καὶ κενταύρους γράφει περὶ χάρου . ὅθεν
οἱ θιώμενοι . σκόπιοιτες ἐλέγον ὅτι δὲν πρὸς τὸν
Διόνυσον . διὰ γὰρ τοῦτο τοὺς σαύρους ὑσερον
ἔδοξε αὐτοῖς προστάγειν ἵνα μὴ δοκῶσιν ἐπι-
λαμβάνεσθαι τοῦ θεοῦ .

Οἱ δὲ σίμων καὶ σίμων ἐμὲ . τελχίων φύσιν βα-
σκαίων ὄντων . καὶ γὰρ τῷ τῆς θυγῆος ὕδατι
τὴν γῆν καταρρίοντες ἄρμον ἐποίησαν . Δύο ἐγένον
τοῖς γεμόρες σίμων καὶ ρίκων ὑπερίσχυε . Δὲ οὐσί-
μων κακὸς ὁσώτατος ὥρῳσε τὴν ἐπὶ ρίκων φήμην
ἐπαλείψαι . διότι οἱ παροιμιαζόμενοι μόνον
τοῦ σίμωνος ὀνομαζοῦσι . λεχθήν δ' αὖν ἡ παροιμία
ἐπὶ τῶν ἀλλήλων ἐπὶ κακία γινώσκοντων .

Ὅρα τις ἐλεγε μύθον ὃ δὲ τὰ ὦτα ἐκίμῃ . ἦς ἀραι-
οθησία τῆς ἡ παροιμία ἔρηται κατὰ μφότερα
τότε γὰρ ζῶον μαχελεῖ ἐπὶ τὰ ἔργα καὶ τὰ ὦτα
κίμῃ . οἷον δ' ἐπὶ τοῦ τῆς ἀλαλήσει τὰ πάντα ἀκήκο-
εν . ὅτι ἐστὶ καὶ αὐτὸ ἀραιοθησίας πῶς γὰρ Διῶσι
τότις ἐγρυκίμει τὰ μὴ λαληθέντα αὐτῷ . καὶ αὖ
τὰ μίγῃ λαλῶσιν ὅπως ἔχῃ .

Οἱ δὲ ποδοδὸς ἀρὰ . τῷ τῆς μέμνηται αἰσχύνος ἐν
τοῖς ἐπὶ τῇ βίβας . ἱστορεῖται δὲ ὅτι ὁ τεοκλῆς
καὶ πολυμήκης δι' ἔθους ἔχοντες σέμψον τῷ οἱ δι-
ποδὶ ἐκάσιν ἱερῶν τὸν ὦμον ἐπὶ λαβόμενοι ἰσχί-
αν ἐπιμήσαν . ὃ δὲ νομίσας ὑβρίσθαι κατήρασάτο

αὐτοῖς· ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι μετὰ τὸ ἀναγνῶρι-
σθῆναι οἱ Δάιμονες τῇ μηρὶ αὐτοῦ ἰοκάζηται· ἰαί-
ας ὅφρα ἐτύφλωσεν· γυνῶν δὲ τῶν ἐγχωρίων
τὸ γεγόμενον μῦθος καὶ τῶν ἐνδοῶν οἱ δὲ τὸν ἐξε-
λαυνόντων τοῖς πασι καθράσατο· ἐπὶ δὲ ἰωκομέ-
ρω τῆς πόλεως οὐκ ἐπύμψαν διατοῦτο καὶ ὑπὸ ἀλ-
λήλων ὑστερον ἀμυρέθησαν·

Οἱ ταῖος Δάιμων· κλέαρχος φησὶν ὅτι Δάιμων
τίς οἱ ταῖος ἐπὶ νομάσθῃ ὅς ὑβρίην καὶ ὑπερηφανί-
αν πάντῃ ἐμίσησεν·

Οἶω μὲν ὁ Δάιμων τέρατ' ἰσχυρὰ θάρξεν· ἐπὶ τῶν δ' ὑ-
σασσασκετοῦ τῶν ἐπὶ τῇ δυνάμει τῶν πραγμάτων
λέγεται ἡ παροιμία· κύκλω γὰρ ἐστὶ δράμα φῖ-
λοξέου τοῦ ποιητοῦ· ἐν ᾧ ὁ Δυναῖος περισχέθας
τῷ κύκλω πρὸς ἀπὸ λαίω λέγει· Οἶω μὲν ὁ Δάιμων τέ-
ρατ' ἰσχυρὰ θάρξεν·

Οσα μὲν ἐν τῷ σπῆν· αὐτὴ ἡ παροιμία φησὶ ἐπὶ
τῶν γενικῶν τῶν τοῦ ἀνταγωνιστῆς διὰ πολλοῦ πό-
ρος μὲν τὰ ῥα ταυτῆρος τῶν κτῆς ἐν τῷ σπῆν ἀγωνίζομε-
νος καὶ πρὸς πολλοὺς ἔχων ἀντὶ μάχους πολλὰς
ἐπληγὰς λαβὼν μόλις ἐνίκησεν·

Οὐδ' ἐν ἱερῷ ὑπάρχει· κλέαρχος φησὶν ὅτι ἡρα-
κλῆς ἰδὼν τὸν ἄδωρην ἰδρυμένον ἔφη οὐδ' ἐν ἱερῷ
ἔφρηται οὐκ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παρτελῶν· ὅτι
λῶν καὶ ἀχρήστων·

Οὗτος ἄλλος ἡρακλῆς· κλέαρχος ἐξηγούμενος τῷ

παροιμίαν φησὶ τὸν βριάρειον καλούμενον ἥρακλέ
α ἐλθὲν ἔς Δελφούς· καὶ λαβόντα τίτῳ γέκῃ
κηλίῳ κατὰ τίτῳ αὐτὸν ἔβος ὑρμῆσαι ἐπὶ τὰς
ἥρακλέους σήλας καλουμένας καὶ τῶν γέκῃ περὶ
γερίσθαι· χρόνῳ δὲ ὕστερον τὸν τυρτίον ἥρακλέα ἐλ
θεῖν ἔς Δελφούς χρησόμενον τῷ ματρίῳ· τὸν δὲ θεὸν
προσφθεῖν αὐτὸν ἄλλῳ ἥρακλέα· καὶ οὕτω τῷ πα
ροιμίαν κρετῆσαι·

Οὐδὲ ἥρακλῆς πρὸς δύο· φασὶν ἥρακλέα θέντα
τὸν ὀλυμπίακον ἀγῶνα πρὸς ἑσάρτα τετῆσαι
τοῦ Δωιάμῃ τῇ δ' ἐντέρῳ περταετρίδι πρὸς δύο
πυκτάσασθαι ἡττηθῆναι· λέγουσι δὲ τούτους
ἔσθαι· οἱ μὲν λαῖον καὶ φερανδροῦ· οἱ δὲ κτεάτου
καὶ ἑνυτοῦ·

Οἱ κρητῆς τῷ θυσίῳ· ἀγαμέμνων ὡς φασὶ χθμα
σθῆς κατημέχθῃ ἔς κρητῷ· καὶ ἀραβάς ἔς τὸ
πολυρρήγιον θυσίῳ ἐπετέλῃ· ἐν τούτῳ δὲ οἱ ἀχ
μάλωτοι τὰς γὰν ἐπέπρησαν· οὐδ' ἀπαγγελέθῃς
αὐτῷ μεσούσης τῆς θυσίας τὸ μὲν καόμενον ἱερὸν
καταλίπειν λέγεται· ἐλθεῖν δὲ πρὸς βάλασσαν,
ταραχθέντα καὶ μίαν μόλις ἐνρόντα γὰν ἔσθαι
τῆς ἀναχθῆναι· πολλὰ καταρασάμενον τοῖς τῷ
χώρῳ οἰκοῦσιν· ὅθεν ἔσποτε ταραχῶδης θυσία γέ
νοιτο κρητῆκῳ καλῆσθαι·

Οὐκ ἐλὸς τῷ βάλασσαν· οὐκ ἐλὸς φασὶν ἑμπερος
σὺ καὶ ἀγὼν ἐναντία γίνεσθαι· ἔτα ἐπὶ τῆς πίπρας

καθήμενος καὶ ὄρων τὴν βάλαρα ἐν γαλήνῃ· ἔφη·
οἶδα ὃ βέλθ' οὐ κατέλθ'.

Οὐτοὶ αἱ ἑλάφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν· ὁ δὲ
μυρμησκὸν ἐν τοῖς τραχέσι καὶ ἀνσβάτοις τό-
ποις τοὺς ἐλάφους προσρίθοντας τὰ κέρατα
πρὸς τὰς θάμνους ἀποβάλλει αὐτὰ· ὁθεν ἐπὶ τῷ
ἐργῷ δὲ τὰς διαρίθους ποιομένων ἔρησται τὴν
παροιμίαν· οὐδ' ἡλιούται· ἡ παροιμία ἔρησται ἐπὶ
τῶν ἐξωπάσης φροντίδος ἐσώτων· τοῦτέστι οὐτε
βρέχεται· οὐτε ἡλιοβλεῖται.

Οὐδὲ τὸ δάινος γρὺν· οὐτός δ' αἶων· ἀλλ' ἀνδρὶν
μὲν ἢ τὸ γένος· διαβόντος δ' ἐπὶ φιλοσοφίᾳ.
ἔχων ἀδελφὸν θαλάσῳ τότ' ἰομένεπι καλούμενον
λοιδορὸν μενον· δὲν πὸ τῆς τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐ-
τοῦ· καὶ ἀκόνων ῥητὰ καὶ ἄρρητα καὶ τοι πολ-
λοῦ ὄχλον ἐπακολουθούντος αὐτός μὲν οὐδ' ἐν-
ἐφ' ἐξήγατο· κατεσταλμένον τὸ τῆς φιλοσοφίας πα-
ράγγλημα· ἐν τῷ δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶρος ἱε-
ρόμενος καὶ μηδ' ἐν ὀργῇς ὑποφύνας ἔπειτα πρὸς τὸν
μεταίαν· οὐδὲ γρὺν ὁ δὲ ἀβυμῆσας ἀπὸν ἔγατο· ἔ-
ρηται δ' ἐκὰς παρὰ τοῖς ἀπικοῖς τὸ γρὺν ἐπὶ τοῦ
μικροῦ καὶ τοῦ τυχοῦτος· καὶ γὰρ τὸν ἐν τοῖς ὀ-
μνησί ῥύπον λέγουσι· ἱεὺ καὶ ἱεὺ τὰ ῥητὰ κατὰ τὴν οἰ-
κίαν· λεπτὰ σκευάρια· καὶ γρὺν το πῶλῳ τὸν τὴν
σκευάρια παλοῶται·

Οὐδ' ἡκταρβάλ

λην· τὸ ἱκταρ σσημαίνετο τὸ τίσιμον· δι' ἐργὸς ἐστὶν
ἔρηται· δι' ἐκὰς τὰ γλῶττα ὡς περ τὸ διωλυγίον
κακὸν σσημαίνετο μέγα· μέμνηται δ' ἀμφοτέρων
ὁ πλάτων τοῦ μὴ διωλυγίου ἐν θειότητι· τοῦ
δ' ἱκταρ βάλλει ἐν πολιτείᾳ.

Ὅρτυξ ἴσως ἐν ἥρα κλήν τὸν καρτερόν· αὐτὴ τὰ
ῥόν· δι' ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἐστὶ· λέγεται δ' ἐπὶ τῶν σω-
ζόμενων ἀφ' ὧν οὐκ ἠλπίσαμεν· φησὶ δ' ἐν δόξος ἥρα
κλῆν τὸν τυρίον ὑπὸ τυφῶνος διαφθαρῆναι· τὸν
λαόν δ' ἀάπαρτα πρᾶττοντα διὰ τὸ ἀμασῆσαι
τὸν ἥρα κλῆν· τὸν ὄρτυγα ὡς ἔχαιεν ἥρα κλῆς ζῶν-
τα κἄνσαι· ἐκ δ' ἐκ τῆς κηρύκας μεταβιῶναι τὸν
ἥρα κλῆν.

Οἱκοι τὰ μίλησια· ἡ παροιμία τίτταται ἐπὶ
τῶν ὅπου μὴ προσήκει τῷ ῥυθμῷ ἐπὶ δ' ἐκ νύμφων
ἀρίστα γόρας γὰρ ὁ μίλησιος ἐλθὼν ποτὶ ἔδρα κε
δαίμονα ἡξίου βοηθῆν τοῖς ἰωσὶ πολέμου μένοις
ὑπὸ περσῶν· ἐδὴ μὴ γόρ' ἀπὸ θῆτα ἔχων πολὺ τι-
λῆ· καὶ τῷ ἄλλῳ ῥυθμῷ τῷ ἰωνικῷ· ἔπειθ' οὐκ ἴσ-
τερος αὐτὸν τῶν ἐφόρων οἱκοι τὰ μίλησια.

Ὅσ' αἰς τὸν κρύσαλλον· ἐπὶ τῶν μήτε κατέχευεν δυ-
ναμέων μήτε μεταθῆναι βουλομένων ἡ παροιμία
ἔρηται· μέμνηται αὐτῆς σοφοκλῆς ἀχιλλέως ἐρα-
στῆς.

Ὅσ' ἐκ τῆς τῶν ἰσσοῦ· ἐπὶ τῶν κρύφα τῶν ἐφ' ἐμέ-
ων· φανερώς δ' ἀποβονμέων καὶ διαπνόντων

αὐτὸ δῆται ἢ παροιμία μάρτυρ δὲ καὶ τῆς
δαρος λέγων· ἄνδρες τιρὶς ἀγαζόμενοι σκύβαι,
κεκροτ' ἴσσοι συγέουσι λόγῳ κτάνεμον ἐν φασί·
κρύφα δὲ σχολίους γένυσιν ἀγα-
θέρροισι πόδας ἢ δὲ κεφαλὰς·
Οὐκ ἔμὶ τούτων τῶν ἡρώων·

αὕτη τέτακται

ἐπὶ

τῶν βουλομένων ἐν τοῖς· οἱ γὰρ ἥρως καὶ κοῦ
ἔτοι
μοι μάλλον ἢ Κεργετῆν· ὡς φησὶ καὶ μέγα ἄνδρος
ἐν σωφρονοῖς·

Π

ἰταρὴν δὲ μὴ· αὕτη παρ' ἀλκαῶν κεῖται· λέ-
γεται δὲ κατὰ τῶν πνεύματι συμφοραῖς
περιττὴ πόντων ἅμα καὶ ὡς τραγίαις· παρόσον
καὶ τῇ πῖτῃ τοιαῦτα σιμῶν τράγματα ὦν
καὶ ἐλλάριος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτῷ ὑπὸ τῆς
λασγῶν ἄνδρα ποδισθῆναι· καὶ πάλιν ὑπὸ ἐρυ-
θραῶν ἐλαβερῶν·

Πάντα κάλων σέ· παροιμία ἐστὶ τῶν πᾶσι τρω-
θυμία χρομίων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρ-
μινα λαχόντων·

πάντα λίθοι κίη· παροιμία ὅτι γὰρ ξέρξης ἐπὶ
τοὺς Ἕλληνας ἐπισφράττασεν ἡ Πηλὴς περὶ σάλα-
μῖνα αὐτὸς μὲν ἀνέκευξε· μαρδωνίου δὲ κατέ-
λιπε πολέμους τα τοῖς Ἕλλησι· ἡ Πηλὴντος δὲ
τοῦτου τῷ ἐν πλάταις μάχῃ φημι τις κατέ-
σχευεν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηπῆς ὁ μαρδωνίος
θησαυρὸν καταλείλοιπε· τριῖς μὲν οὖν πολυκρά-
της ὁ θηβαῖος τὸν τότε χρόνον μὲν πολὺν ἐζητή-
τῃν θησαυρὸν· ὡς δὲ οὐδὲν ἑτέρα μετέμψας δὲ ἐλ-
φὸν ἐπὶ πρᾶτα πῶς ἂν ἔννοιαι τὰ χρήματα· τὸν
δὲ ἀπὸ ἄλλων ἀποκρίνασθαι· πάντα λίθων
κίη· ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν·

Πολυκράτης μητέρα πέμψ· μέμνηται ταύτης
Δούρις· λέγει δὲ ὅτι πολυκράτης ὁ σάμιος τῶν
ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντων τὰ μητέρας σωμα-
γαγὼν δέδωκε τοῖς πλουσίοις τῶν πολιτῶν τρέ-
φειν· πρὸς ἑκάστην λέγων ὅτι μητέρα σοι ταύτῃ
Δίδωμι ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν·

Πάρεξ νηλὸν μένον· ἐπὶ γῆρας τὸν γοῦν παρὲξ νη-
λὸν ἔχων ἁμύδρον ἢ διεφθυρότα· μετετρέφε-
ται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσῶν τῶν ἐν τοῖς αἰλοῖς· οἱ
γὰρ κατατέρη μίνοι ἐξ νηλῶν λέγονται·
πτωχοῦ γῆρας οὐδέ μὲν τλάται· τοῦτο παρὰ

καλλιμάχῳ ὡς τῷ τῶν ἀπλησῶν ἔρηται πτωχῶν.
Πόλεις παύζην· μέμνηται ταύτης κρατῖνος ἐνδρα-
πειτισμῶν· ἡ δὲ πόλις ἔδος ἐστὶ τῆς Διᾶς πεπεντή-
κης· καὶ Δοκῆ μετεμνήκεται ἀπὸ τῶν ταῖς φη-
φοις παύζων τῶν λεγομένων σὺν χώραις τότε
Δεπόλειον.

Πόλλοι δ' ἀλώτῃς ἀλλ' ἐχίμος ἐν μέγα· μέμνηται
ταύτης ἀρχιλοχος ἐν ὧδῃ· γράφει δὲ καὶ Ὀμη-
ρος τὸν ἐπίχον· φησὶ δὲ καὶ ἰωνὸν τραγικός· ἀλλ' ἐν
τῇ χίρῳ τὰς λείοντος ἦρεσιν καὶ τὰς ἐχίρον μάλ-
λον οἰζυράς τε χρας ὅς ἐν τῇ ἀγῶν θηρίων ὅς μιν λά-
βη· πρόοντος ἀμφ' ἀκαρθὰν ἐλίζας δέμας κῆται
γῆδ' ἐν τῇ καὶ Δακεῖν ἀμύχαρος· λείεταί δ' ἐν πα-
ροιμῖα ἐπὶ τῶν παρουργοῦσιν.

Πύρεψι τῶν· παροιμία ἡς μέμνηται πλάτων
καὶ κακὸν ἐπὶ κακῷ.

Πρὸς κέντρα λακτίζην· παροιμία ἡς μέμνηται
Ὀρίτιδος· πρὸς κέντρα λακτίζου θνητὸς ὡς θεῶν
καὶ αἰσχύλος δὲ ταύτης μέμνηται.

Πολλὰ μετὰ ξυπέλῃ κύλικος καὶ χέλεος ἀκρον·
παροιμία λεχθεῖσα ἐξ αἰτίας τοιαύτης· ἀλκίαιος
τῶν πᾶσι φθῶρος φυτῶν ἀμπελῶνα βαρέως ἐ-
πέκτετο τοῖς οἰκέταις· εἰς δὲ τῶν οἰκείων ἐφη-
μὴ μετὰ λήθησιν τοῦ δεσπότην τοῦ καρποῦ· ὃ δὲ
ἀγκαιὸς ἐπέδ' ὃν καρπὸς ἐφ' ἄκῃ καὶ χαίρων ἐτρυ-
φα· καὶ τὸν οἰκείτην ἐκέλευσε καρᾶσαι αὐτῷ.

Μέλλων δὲ τὴν κύλικα πρὸς

liiii

φέρην τὸ σῶμα τὶ ὑπερίμνησεν αὐτὸν τοῦ λό-
γου· ὁ δὲ ἔφη τὸν ἑρμείον σίχον· τούτων λεγο-
μένων οἰκίτης ἦλθεν ἀπαγγέλων ὡς ὑπερμεγέθης
σὺς τὸν ὄρχατον λυμάνεται· ὁ δὲ ἀγκάσιος ἀοπ-
βαλὼν τῷ πόσιν· ἐπὶ τὸν σὺν ὥρμησε καὶ πλῆ-
γῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησεν· ὅθεν ἡ παροιμία Διὸς
γνῶσιος Διφνοῖν ἔρκεσθαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἀρτίφου
μνησάσα μέρου τῷ πηλεότῳ συμφορας· πρε-
σαγόμενος γάρ τὸ ἐκ τῶμα ἐτελεύτησε τοξά-
βης παρὰ τοῦ ὀδυνάως.

Πηρία Δέ σοφίῳ ἔλαχε· κομματικῶς τοῦτο ἐκ-
τῶν Ὀρίτιδου εἰληνται· παρόσον οἱ τέμντες
πολλὰς τέχρας ἐπὶ τῇ Δένοσι.

Πάντα χράματα· λέγουσι τὰ ἀποβράσματα
τῶν ἰτρίων καὶ τλακοῦ των τοῦ πᾶν χράν-
μα σημάφειον τῶν πράγμα.

Πάσα γῆ πατρὶς· τοῦτο μέρος ἐστὶ χρῆσμον ὅν
ἀνδρῶν ὁ θεὸς μελεῶ τῷ τελασγῷ περὶ ριχέως
μαρτυρομένη· μέμνηται τοῦ χρῆσμον καὶ μῆσῃ
εὐκαὶ Διὸς γνῶσιος ὁ χαλκίδης.

πολλοὶ θριοβόλοι· πάντες Δέ τε μάγῃτες ἀνδρες·
φιλόχωρος φησὶν ὅτι γύμνα κατεῖχον τὸν παρ-
μασὸν τροφοὶ ἀπὸ πολλῶν τρεῖς καλούμεναι θρία·
ἀφ' ὧν αἱ τε μαρτῖκα καὶ ψῆφοι θρία καλούνται,

ἄνθρωποι Δέ λέγον

εἰ τῷ ἀβηγᾶν ἐνδὲ τῷ διὰ τῶν ψῆφων μαρτῖκῳ·

ἥς ὁ Δοκίμουσιν μάλλον τῶν Δελφικῶν χρὸς
μὲν τὸν Δία χαρίζομεν τῷ Ἀπόλλωνι ἑαδὴ
καταστῆσαι τῷ Διᾷ τῶν ἑήων μαρτυκῶν· πάλιν
οὖν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοὺς Δελφικοὺς ἐρχο-
μένων χρὸς μὲν τῷ Πυθίᾳ ἑστῶν πολλοὶ θριοβό-
λοι πάντες δὲ τε μάρτυρες ἄνδρες·

Πένκης τρόπον· ἀντιτάσσεται κατὰ τῶν πάντων
λεβρία Ἀπολλυμενῶν· παρόσον ἢ πένκη κοπείσα
οὐκ ἐτί φύνεται· μέμνηται Δέωτης σάφυλος ὁ
ραυκράτης·

Πολλοὶ τοι γαρήνηφόροι· πάντες δὲ τε βᾶκχοι·
παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαδὴ δόξα μέχοντες·

Πάντα ὅκτω· ἕνα ἄνδρος ἑφ' ὅκτω τὸν σᾶν-
των ἑμὰ κρατοῦντας θεὸς· τῶν· ὕδαρ· γῆν· οὐ-
ρανὸν· σελήνην· ἥλιον· μίθραν· νύκτα· ἄνθρωποι δὲ
φασὶν ἐν ὀλυμπίᾳ τὰ πάντα ἑμὰ ἀγωνίσματα
ὅκτω σάδιον· δάυλον· ὅσπλιν· πνίμην· παρ-
κράτην· καὶ τὰ λοιπὰ· ἀφ' ὧν ἑρῆσθαι πάντα
ὅκτω·

Πυρᾶτος μῶρος· πηνὸν ἐστὶ ζώνφιον· ὁ προσίτη
μεν τοῖς λυχνοῖς· καὶ δοκοῦν ἀπείσθαι τοῦ πυ-
ρὸς κατακαίεται· μέμνηται καὶ αὐτοῦ ἀσχύλος
ἑστῶν δέδοικα μωρὸν κάρτα πυρᾶτος μῶρον·
ἑρῆται δὲ ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς προζενοῦ-
μεν Ἀπόλλωνι·

Πάλαι ποτὶσαν ἄλκιμοι μίλησιν· φασὶ τοὺς

κάρας πολεμουμένους ὑπὸ Δαρφίου τοῦ τέτοιο
κατάτινα παλαῶν μαγίαν ἐφριμένω αὐτοῖς
τοὺς ἀλκιμωτάτους προσθῆσαι συμμαχούς·
ἐλθὲν δὲ βραγχίδας καὶ τὸν ἐκεῖ θιὸν ἐρωτῆσαι ἑμίλη
σίους προδοίην το συμμαχούς τὸν Δεῖα ποκρί
μασθαι· πάλαι ποτὶ σαυρὸν κίμοι μιλῆσιοι· οὗτος

Δεῖος σίκος ἐφριται τὸ

πρότερον παρὰ

ἀνακρέοντι

ὅς ἦν -

μα

σεμάλισα κατὰ κύρον τὸν

τέτονον· τρίτος

Δεῖος ἄπο

κύρον δα

ρείος·

ρ

ἅδ αμάθνος ὄρκος· κρατῖνος φησὶ ἐπὶ
τῷ χηρὶ καὶ τῷ κωὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὄρ
κον ῥα δαμάσθην ἀνατιθέασιν· ὡς καὶ σοκράτης
ἐν Δευτέρῳ κτητικῶν· ἴνα μὴ θ' ἰὺς ὁμνῶσιν·
Γαμροσία γέμισις· ἐν ῥα μροῦν τι γέμισις ἰδρυ
ται ἀγλῆμα δὲ καὶ τῆχυν· ὁλόλυδον· ἔργον φη
δαίου· ἔχδ δὲ ἐν τῇ χερὶ μιλίας κλάδον· ἐξ οὗ
φησὶν ἀντίγονος ὁ κάρνσιος πῦν χιόν τι μῆκρον ἐξ

πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ γραφῶν ἔχον ἀγοράκριτος πᾶ-
ριος ἐποίησεν· οὐ βαμασὸν δὲ καὶ ἄλλοι τὰ πολλοὶ
ἐπὶ τῶν οἰκῶν ἔργων ἕτερον ἐπὶ γεγράφασιν ὄρο-
μα· ἡ δὲ οὖν καὶ τῷ φηδία τῷ ἀγοράκριτω συ-
γχεχωρηκεῖται· ἢ γὰρ αὐτοῦ ἱρώμενος· καὶ ἄλλως
πλῆνται περὶ τὰ παιδικά·

Ῥηγίων δ' αὖτε· τοὺς δ' αὖτε Ῥηγίονας ἔλεγον
ἑταρχος γὰρ ὁ σάφρονος ἦος ἔς δ' αὖτε ἐκ μῶδι
σε τοὺς Ῥηγίονας·

6

Ἰκελὸς ὀμφακίζεται· ἐπὶ τῶν τὰ μηδε-
ρὸς ἀξία κλεπτόντων λέγεται ἡ παροιμία
μετήρεται δ' ἀπὸ τῶν σικελῶν· τὰς ἀεὶ πρώτους
ὀμφακας κλεπτόντων· μέμνηται ταῦτα ἐπὶ-
χαρμος·

Σαρδόνιος γέλως· αἰσχύλος ἐν τοῖς περὶ παροι-
μιῶν περὶ τούτου φησὶν ὅτι· οἱ τῷ σαρδῶ
κατοικοῦντες καρχηδονίῳ ὄντες ἀποικοι· τοὺς
ὑπὲρ τὰ ἐβδόμηκοντα ἔτη γεγονότας τῷ κρό-
νῳ ἔθνον γελῶντες καὶ ἀπαζόμενοι ἀλλήλους·
αἰσχρὸν γὰρ ἡ γοῖντο δακρύειν καὶ θρηνεῖν· τὸν οὖν
προσείητον γέλωτα σαρδόνιον κληθῆναι· τίμα-
ος δ' ἐφ' οὗ αὐτοὺς ἱσάμετας τοὺς γυνῆς ἐν οἷς μέλ-
λονσι βάλλεσθαι βότρυς πᾶν σχίζαις καὶ κα-
τακρημνίζειν φθέρομένους δ' αὐτοὺς γελάει

διὰ τὴν ἀπό τῶν τίκτων ἀδικίαν καὶ δόξαν τοῦ
μακαρίου καὶ καλῶς τελευτᾶν. τῆς δὲ ἀπὸ
σαρδῶος τῆς γῆσου. φύεται γάρ τις βοτάνη ἐν ταῦ
θα. ἥς οἱ γὰρ σάμενοι μετὰ πωσμοῦ καὶ γέλωτος ἀ
ποβῆσκουσιν. αἱ οἱ δὲ τὸν καθ' ὑπὸ κρίσιν γέλωτα
γινόμενον σαρδόνιον καλεῖσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ
σισηρῆσαι τοῖς ὀδοῦσι. σίμωνίδης δὲ φησὶ τὸν τα
λῶ πρὸ τῆς ἑς κρήτης ἀφίξεως οἰκῆσαι τὴν σαρδῶ.
καὶ πολλοὺς τῶν ἐν ταύτῃ διαφθῆραι. οὗς τε λῶ
τῶντας σισηρῆσαι καὶ ἐκ τούτου ὁ σαρδόνιος γέ
λως. περὶ δὲ τοῦ ταλῶ τοιοῦτο μιν βολογῆται
φασὶν αὐτὸν τοῦ χαλκικοῦ γένους εἶναι. δοτῆναι
δὲ μίαν παρρηφάσον ἑς φυλακὴν τῆς γῆσου κρή
της. οὗτος φλέβα μίαν ἔχεν ἀπὸ αὐχένος ἀχρι
σφυρῶν κατατέγουσαν. κατὰ δὲ τὸ δέρμα
τῆς φλεβὸς ἦλος διήρθετο χαλκῶς. τρίς δὲ ἐκά
στης ἡμέρας τὴν γῆσον περιέρχόμενος ὁ ταλῶς ἐτή
ρε. διὸ καὶ προσπλέουσιν τὴν ἀργὴν μετὰ ἰάσο
ρος ὑποσπέρφοτος ἀπὸ κόλχων ἐκώλυε τὴν γῆσον
προσπέρμεισθαι. ἀπατηθῆς δὲ ὑπὸ μηδέας
ἀπέβλεψεν ὡς μὲν ἔγιντο λέγουσι διὰ φαρμάκων αὐ
τῆς μαρίαν ἐμβαλόνσης. ὡς δὲ τῆς ὑποσχομέ
νης ποιεῖν ἀβάνατον. καὶ τὸν ἦλον ἐξελούσης δι
αρρύνετος τοῦ ἰχώρος σὺν ὅλῳ τῷ αἵματι οὕτως
αὐτὸν τεύμαται. τῆς δὲ αὐτὸν τελευτῆσαι λέγου
σιν ὑπὸ ποίαντος ἑς τὸ σφυρὸν τοξάβεινται.

Σαρπηδόρια ἀκτὴν. τόπος οὗτος θράκης ἀφ' ἧς
δαμας ἔχων καὶ κυματίζόμενος ἱερὸν ποσὶ δώ-
ρος. ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρα σαρπηδόρια περὶ κίλικίαν
καὶ ἤδη πρὸς τῷ ὠκεανῷ γοργόνων οἰκητήριον.

Συβαρίτικὴν τράπεζαν. ἀντὶ τοῦ ἐν πολυτελείᾳ
ῥυφῆται γὰρ οἱ συβαρίται.

Συβαρίται διὰ πλάττας. παροιμία ἐπὶ τῶν σο-
βαρῶς πορόμενων.

Σικελόστρατιώτης. παροιμιῶδες ἐπὶ ξένοις ἐ-
κρῶτο στρατιώταις ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ ὑπὸ ἱέρωκα.

Σκορακίζειν. ἀντὶ τοῦ ὅς κοράκας πέμπτειν ἐκ
φωλίζειν.

Σύκοι αὐτεῖς. αὕτη λέγεται κατὰ τῶν κολαχάδων
τοῦ. οἱ γὰρ ἀθηναῖοι ἐκολαχάδων τοὺς γεωργούς.
βουλόμενοι παρ' αὐτῶν λαμβάνειν τὰ πρῶτα σύ-
κα. οἰωνίζοντο γὰρ ἐαυτῶν καὶ πάλιν εἰλθεῖν ὅς γεώ-
τα.

Σύκοι ἐφ' ἑρμῇ. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐκκείμενων ἐπὶ
φέδαν τοῖς βουλομένοις. ὅποτε γὰρ φανερὴ σύκοι
τοῦτο τῷ ἑρμῇ ἀνατίθεται. τοῦτο δὲ οἱ βουλόμε-
ροι ἀνελάμβανον.

Σὺν ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίρῃ. παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ
χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθυμένους ἀργεῖν
τίθεται ἢ παροιμία ἐπὶ γυναικῶν μάλιστ' ὀφθαλ-
σῶν ἐργάζεσθαι. ἢ γὰρ ἀθηνᾷ ἐργάειν. φηται δὲ ἀ-
πὸ ὀφθαλμοῦ. ὃν ὁ μὲν ὄρος ὅς πελὸν ἐπιπλάκει.

ὁ δὲ δῖος βουθῆρς ἐπεκαλεῖτο τὸν ἥρα κλέα· μίμνῃ
ταύτης τῆς παροιμίας Εὐριπίδης· ἕτεροι
δὲ φασὶν ὅτι μέλλων τις ἀγωνίσασθαι χρῆσθαι
παρὰ τῆς ἀβηρᾶς ἔληφεν ὅτι γῆκῆς· ἐν γὰρ τοσ
δε τοῦ ἀγῶνος ἔσελθὼν ἔς τὸ θέατρον· καὶ κατὰ
βαλὼν τὰς χεῖρας εἰσῆκς ἕως τυπτόμενος ὑπὸ
τοῦ ἀρταγόρου ἐνίκησε· ὁ δὲ τὸν ἀγῶνα
συρακουσία ῥά περ· ἡ πολυτέλης ἐδοκῶν γάρ
οἱ σὶ κελίῳ τῷ ἀβροδία τοι εἶναι μάλλον τῶν
συνομώτερος σκάφης· παροιμία ἐστὶ τῶν τὰς
σκάφας φερόντων μετοίκων· διατὸ ἀπαρρησία
στον· οἷς οὐδὲ χαρεῖν ἐφείτο· τὰ πῆται δὲ ἐστὶ τὸν
μὴ δυνάμενον παρρησιάζεσθαι· ἐπεὶ δὲ οἱ μέτο
κοι σκάφας ἔφερον ἐν ταῖς στομταῖς· μεμνηταί
ταύτης μέγα δρὸς ἐν τοῖς ἐννοχοῖς·
σχίρον διαρῶν· ἔδωκε τὸν σχίρον ῥῶν οἱ καλ
λωτὶ ζόμενοι ἕνεκα τοῦ λῶν τοὺς ὀδύνας
παρὰ καὶ τοὺς τοιούτους σχιρῶντας λέγουσιν·
σφῆρ μὲν φίλον ἀγγέλς· ξῆρον δὲ μέλιον· σφ
ρῆνα λέγουσιν τῶν ἀδικῶν παρθένων μίαν· ἀλλὰ
ζῶν ὑπὸ πτεροῦ μελίον εἰκότως φησὶν Ἀριστοτέ
λης·
σοφοὶ τυράγνοι τῶν σοφῶν σωουσίαι· τοῦ τοσο
φοκλέους ἐπὶ ἐξ αἰαντος τοῦ λοκροῦ· πλάτων
δὲ ὅριτι δουφισὶν εἶναι τοῖς ἀμβίοις· καὶ οὐδὲν
βωμασὶν συμπίπτει σὶ ἱερῶν τοῖς οἰοῖνται·

ὣν δὲ θεοὶ μάκαρες. τοῦτο ἐπιλέγουσιν οἱ ῥα φη-
δοί. ὥς καὶ οἱ κιθαρωδοὶ ἀλλ' ἀγαθὰ μάλα χαίρει.
σωτὴν ἔπαινε. αὐτὴ τῶν κατ' ἐλπίδ' ἱερ' ἐλπομένων
ἐστὶ. τὸ δὲ πλῆρες ἔχει οὕτως. σωτὴν ἔπαινε
ὥσπερ ἄσπδαμας γυναι. ἄσπδαμας γὰρ ὁμοροί-
μον Ὀμηρίσας ἐν τῇ ὑποκρίσει παρθενότητος.
ἐφηφίσθη ἑκτόρος ἐν τῷ θεάτρῳ ἀξιώθηναι. γράφας
οὖν αὐτὸς ἐπὶ ῥαμμα ὁ ἄσπδαμας ἔχων ἀνῆλθεν
ἐπὶ τῷ βουλῷ. οἱ δὲ ἐφηφίσαντο ὡς ἐπαχθεὶς
αὐτὸ μηκέτι ἐπὶ γραφῇ. Δίῳ καὶ σκώπιοιτες
αὐτὸν οἱ ποιηταὶ ἔλεγον. σωτὴν ἔπαινε ὥσπερ ἄ-
σπδαμας γυναι.

Εὐρβήνης χορὸς. αὐτὴ τίεται κατὰ τῶν ἀ-
τάκτων χορῶν. ἀπὸ τοῦ τῆς τοῖς ὑσὶν ἐπιφα-
ρεῖν σύρδας. σύρδω δὲ τὸν τὰραχον ἔλεγον.

Εὐκτύτη βλέπει. μέμνηται αὐτῆς ἐν πόλιν ἐν χρυ-

σογειῖ. φησὶ γὰρ ἄτεχνος

μηδ' οὖν τὸ λεγόμενον σκλῆ

τη βλέπει. φησὶται δὲ

ἐπὶ τοῖς ὑποφίεσι

κῶς διακρίνοισι

πρὸς τὰ μέλ

λογτα κα

κα.

Τὸ αὐτὸ τρίτοδος· παροιμία ἐστὶ τῶν ἁλιν
θῶς λεγομένων· ἢ τοιαῦτα τοῦ Δελφικοῦ
τρίτοδος ἢ αὐτοῦ τοῦ συνβαγοῦ· τῆμι γὰρ
πομπῇ χρωμένῳ πολλὰ αὐτοῦ οὐ βίος ἀγῆλε· καὶ
τέλος ἐστὶ τὰ ταῦτα τοι ἐκ τρίτοδος Δελφικῶν
ἐφράσατο φοῖβος·

Τάλαρτα ταρτάλου· Διὲ βεβόητο ὁ τάρταλος
ἐπὶ πολούτω ὥς καὶ ἔς παροιμίαν διαδοθῆναι·
Διὶ πλὴν Διὲ συμβέβηκεν ἔφη τῶν παροιμιῶν καὶ
τῷ μὲν ταρτάλου τάλαρτα τάλαντι ζέται· τῷ
δὲ ταρτάλου τάλαρτε·

Τὸ δωδωνάϊον χαλκῆον· κεῖται παρὰ μὲν
Δρωῖν τῷ ἄριστο· ἔφηται δὲ ἐπὶ τῶν πολλῶν
λαλοῦντων καὶ μὴ διαλειτουργῶν· φασὶ γὰρ ἐν
Δωδώνῃ χαλκεῖον ἐπὶ κίονος ἐν μετιώρῳ κεῖσθαι·
ἐπὶ Διὶ ἑτέρου σλησιῶν κίονος ἐσθῆναι τὸν παῖδα
ἐξερτημένον μάστιγα χαλκῶν· πρῶτα δὲ κί-
νηθῆναι τοῦ μεγάλου τῷ μάστιγα πολλὰ κίς ἔς τὸν
λίβητα ἐκπίπτειν καὶ ἡ χεὶρ οὐ τῶν λίβητα ἐπὶ
χρόνον πολὺν·

Τερμερία κακὰ· τὰ μεγάλα καὶ παροιμία ἐν
τενθεῖν·

Τεῖράδι γέγονας· παροιμία τὸν ἥρα κλέα γὰρ
φισὶ τεῖράδι γιγνῆσθαι· καὶ ἐνδοξον ὄντα καὶ ἐ-
πιφανεῖσα τοῦ ἥρα ταλαπῶρεϊν· ἔστιν ὡν ἡ παροι-
μία ἐπὶ τῶν ἄλλοις ποιοῦντων· μέμνηται ταύτης

ἔφηται ἐπὶ τῶν ὑψάτα καὶ τελευτάια ποιοούντων·
μέμνηται δὲ αὐτῆς μέγαλδος· φασὶ δὲ ὅτι πο-
λυκράτης ὁ σάμιων ἱερατῆς αὐτοῦ· τὸν τῶν πα-
τρῶν θάνατον βουλόμενοι τιμωρῆσασθαι· τῆρε-
σίον δὲ τοῦ μάρτεως θεασάμενος θηβαίοις τῷ
ρίκῳ ἐπ' ἀργείοις κῆσθαι δρασμὸν ἐπερόνησεν·
καὶ ἀλλοῦσι μὲν πρίσβας πρὸς ἀργεῖον· αὐτοὶ
δὲ μυκτὸς τῷ πόλιν καταλιπόμενος φυγάδες
ἔχορτο· ἑσάσιν οὖν ἔς τῷ πόλιν ἀργεῖοι· καὶ τὰ
ταύτης τῆς κατελόντες τῷ λῆαν σκηνήσασθαι
ὅθεν ἡ παροιμία προήχθη λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἁδῶν
καὶ διαπραττομένων· καὶ τῷ δίκῳ μὴ ἐκφά-
γοντων·

Τὰ δὲ μῆδος οὐ φυλάξει· δῖκα ἄρχος ἔφησιν ὅ-
τι μελλούσης τῆς ξέρξου στρατῆρας γίγνεται εἰς ἑλλη-
νες ἀπογόνους τῆς σωτηρίας τὰς οὐσίας αὐ-
τῶν ἀνελίσκουσι· ἐπιλέγοντες τὰ δὲ μῆδος οὐ φυ-
λάξει·

Τί οὐκ ἀπὸ γῆς ἵμαθ' ἠβησὶν ἥρωε γένῃ· ταύτης
πλάτων ἐν μεγάλῳ μέμνηται· φασὶ δὲ ὅτι ἐν βῆβαις
οἱ ἑαυτοὺς ἀραιροῦντες οὐδὲ μίαν τιμὴν μετεῖ-
χον· καὶ ἀριστοτέλης δὲ φησὶ περὶ βηβαίων τὸ αὐ-
τὸ τοῦτο· ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἑαυτῶν γιγόμε-
νης οὐκ ἐτίμων· τὸ οὖν ἵμαθ' ἥρωε γένῃ κατὰ φημισ-
μὸν ἔφηται·

Τὸ ἴσῳ γῆρας· ἐπὶ τῶν πολυχρόνιων καὶ ὑπὲρ

γῆρας τὰ πτεται· ἰσφορῆται δὲ ὅτι τῖς ὁσος κατὰ
χλὼ τὸ γῆρας ἀποθίμενος τέτιζέγειτο· ὡς φησὶ
κλῆαρχος ἐν τῷ περὶ βίου.

Τὸ βῆμον τοῦ ὀβελού· ἐπὶ τῶν ἀγαυομένων τὰ
χέρονα ἀντὶ τῶν κρητόρων ἔρηται ἡ παροιμία·
μετήρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀσφῶς δραστομένων κα-
τὰ τὸ πειτυρωμένον τῶν ὀβελίσκων· μέμνηται
ταύτης σοφοκλῆς.

Υ

Υπὸ παρτί λίθω· παροιμία ὑπὸ παρτί λί-
θω σκορπίος καθάδδ.

Υλα κραιγά ζει· ἐπὶ τῶν μάτω βούρωτων ἡ πα-
ροιμία ἔρηται· ἐπὶ δὲ τὸν ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον
ὁ ἥρακλῆς ἀποβάς τῆς ἀργούς· καὶ μετὰ κραι-
γῆς πολλὰ ζητήσας οὐκ εἴρει· ἰσφορῆται δὲ περὶ
τοῦ ὕλα ὅτι ἡρώα γηπαρὰ τῶν περὶ Διὸς
καλλος· φασὶ γάρ τινες καὶ τὸν ἥρακλῆα σὺν
πλὸν γενέσθαι τῷ ἰάσορι μετὰ καὶ τοῦ ὕλα· Διὰ
δὲ τῷ τούτου ἀπώλετο λυσιπῆγτα τὸν ἥρακλῆ-
α ἔς μυσία ἀπολεφθῆναι· ἐκ δὲ σέ γάρ οἱ ἀργοναῦ-
ται προσχόντες τὸν ὕλαν ἥρακλέους ἐρώμενον
πρὸς θῆραν πέμπευσιν· ὃ δὲ Διὰ καλλος ὑπὸν
ρηίδωρ ἀρπαγεὶς ἀμεβόνη· καὶ πολὺ φημος ἀκού-

σας αὐτοῦ βοκόαντος σπασάμενος τὸ ξίφος ἰδί-
ωκεν· ὑπὸ ληστῶν ἀγροδαίρομίζον· καὶ διηλοῖ πε-
ρὶ τοῦτον ἥρακλῆϊ ζήτησαν τὶ δὲ πολλὰ τὸν ὕμ-
νον ἥρακλίου καὶ μὴ ὑποστέφαντος διὰ λυ-
πῶν· ἐπεὶ τὸν ζητούμενον οὐχ εὖ χερὲν ἥραυς ἀν-
χθῆ· καὶ ἥρακλῆς πρὸς ἄργος ὑπέσπερεν·

Ὑδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἄν τέκῃς· τοῦτο
Διμητρίου τοῦ ἀλίκαρμασέως φασὶν εἶναι· λείον
τος οἶκος τοῦ χάριεν τί φέρει ταχὺς ἴστωρ
ἄοιδων· Ὑδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἄν τέκῃς
Ὑπὲρ τὰ ἔσκαμμένα· φύλλος ἐγένετο πέμτα
θλος πόρτιος ὃς ἐδόκη μέγιστα Διοκυνθῆ καὶ ἄλ-
λεσθαι· ἐπεὶ δὴ αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἔσκαμμένους πε-
τήκοιεν πόδας ἔς τὸ σπέρον ἦλατο τὸ σὺν
βαρὺς παροιμία γυμνασίου

Ὑδωρ παρρησίᾳ· αὐτὴν τὰ τίεται ἐπὶ τῶν παρ-
τὸς ἔργου ἐπαγγελλομένων κατὰ πράξειν τὸ προ-
κήμενον· μετὶνέκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς
ἔσπερον ταπλοῖα ἔς βαρύντων καὶ παραβαλλο-
μένων τῷ κῆρδι· μέμνηται αὐτῆς κρατῆρος ἐν
δραπέτῃσιν·

Ὑπὲρ ὃν ἐπὶ τῷ ὄντι· αὐτὴν τίεται ἐπὶ τῶν πάν-
τα ποιοῦντων καὶ μὴ ἐν πειρασμοῖς· μέμνηται
αὐτῆς φιλήμων ἐν ἡρώσιν·

Ὑδρα γένετο· ἐπὶ τῶν ἀμυχῶν ἔρηται ἡ πα-
ροιμία διὰ τὰς τῆς ὕδρας κεφαλὰς ἀστέρων

ὁ ἥρα κλῆς· οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτῃ τῆς ὕδρας·
ἀρα διδούσης ὕδας ἀντὶ τῶν κοπιόμενων κεφα-
λᾶς· ἡ δὲ ὕδρα θηρίου ἢ μεγίστου ἐν τῇ λέρνῃ τρεφόμενον κεφαλὰς ἔχουσα· οὐκ ἔστι μίαν μίσην ἀθάνα-
τον· ταύτῃ κατέπιτα γινώσκοντος οὐκ ἥρα κλῆς· ἔ-
κτρεν· ἄρματα γὰρ ἔπιβας ἡρῖο χουώτος ἰολά-
ου παρὲν γέντο· ἔς λέρνῃν ὅπου οὐ φύλιος αὐτῆς ὑ-
πῆρχε· καὶ βάλλον θέλεισιν ἡράγκασεν αὐτῷ ἐξελ-
θεῖν· καὶ κρατῆσας τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμεν· ἀλλ'
οὐδὲν ἀνδρὴν ἠδυνάτο· μίας γὰρ κοπιόμενης
δύο ἀμφύετο· προσκαλίσσας μέρος οὐκ ἔχον
τὸν ἰόλαον· ἐπέταξε αὐτῷ μέρος τὶ καταπρῆ-
σαι τῆς ἐγγυς ὕλης· καὶ τοῖς δαλοῖς ἰπτικαῖς τὸν
τόπους τῶν τιτμημένων κεφαλῶν· καὶ τοῦτο
τὸν τρόπον ἰόλαου κωλύοντος ἀναφνομίνας
ἥρα κλῆς περιγίρεται τῷ ἀθάνατον ἔτοκόν· τας
τὸ σῶμα δὲ τῆς ὕδρας ἀρασχίσας· καὶ τῇ χο-
λῇ ταύτης τοὺς οἴσους βάψας θανατηφόρους· ἔρ-
γάσατο·

Υγιέσιρος κρόταρος· ἐπὶ τῶν πάντων γινώσκοντων
ἡ παρσιμία ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρόταρος λεῖον
γάρ ἐστιν ὅλον καὶ χαρὶς ἀμυχῆς· καὶ μὴδὲν ἔχον
σῆμος· μέμνηται τούτου μέγαλδρος ἐν λοκροῖς·
Υπὲρ ῥέου σκιάς· μέμνηται ταύτης ἐν τῷ ἐγχεφρὶ
Διὸ μέγαλδρος· λέγουσι δὲ ὅτι Διὸς οὐρανὸς ὁ

ῥητῶν ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν καὶ ἀνωτέρων
οὐκ ἀμεχομένων τῶν Δικαστῶν ἔπει· ἀκούσαντες
ὡὲν ἄνδρες Δικηγέτας τερπνέον· μαγίσκος πρὸς
ὄρον ἐμιοῦσατο τὸ ἄρνηθαι μέγαρά Δε· μεσημερί-
ας Δὲ καταλαβούσης καταλύσας τὸν γόμον,
ἀπῆλθε ἔς τῷ σκίᾳ τοῦ ὄρου· ἐκβαλλόμενος Δὲ ὑ-
πὸ τοῦ ὄρηλάτου πρὸς βίαν Διεφέρετο· μεμ-
νημένος καὶ τῷ σκίᾳ λέγων· ἀντιλέγοντος Δὲ
ὄρηλάτου καὶ φάσκοντος τὸν ὄρον μεμνησθῆναι
ἔς Δικαστῆριον ἔσῃληθον ἀμφοτέρω· ἔπειτα Δὲ
ταῦτα ὁ Δημοθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ ὄρηματος·
ἀξιοώτων Δὲ τῶν Δικαστῶν τῆς Δίκης τὸ τέλος
μαθὲν ἔπειτα ἀναβάς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος·
ὑπὲρ μὲν ὄρου σκίας ἀκούειν ὡὲν ἄνδρες ἐπιθυμῶ-
ν· ἀνθρώπου Δὲ κῆρυγμα δόοντος ὑπὲρ τυχῆος
οὐδέ τῆς φωνῆς ἀνέχεσθαι· οἳ Δὲ λέγουσιν ὅτι
ἄρνηθαι ἔς Δελφούς τὸν ὄρον ἐμιοῦσατο· ὅθεν
φασὶ καὶ αὐτὸς Δημοθένης περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς
σκίας φησὶ· καὶ ὁ πλάτων Δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ
καὶ ἀρχίπρω Δὲ καὶ μακρὰ γέγονεν ὄρου σκία·
τάπεινα Δὲ ἐστὶ τῶν περὶ μηδείας χρησίου Φί-
λοτίμου μένων.

ὑπὲρ τὰ καλλικράτους· κλέαρχος φησὶν ὅτι
καλλικράτης τίς ἐγένετο ἐν καρύσῳ πλουσιώτα-
τος· ἔπειτα οὐρθεώμαζον τινα εἰ καρύσιοι ἐπὶ
πλούτῳ ὑπερβολικῶς ἔλεγον· ὑπὲρ τὰ

καλλικράτους· ἀριστέλης Δέ φησιν ἐν τῇ ἄθῃ
μαῶν πολιτῆα· καλλικράτῳ τιγὰ πρῶτον Δι
κατῶν τοὺς μισθοὺς ὅς ὑπερβολῶς αὐξήσαι· ὅθεν
καὶ τῶν παροιμιῶν ἔρῃσθαι·

Ὑπερβερεταῖα· ἐπὶ τῶν ὑπερχρογίω ἔρῃται·

παρὰ τὰρ μακεδόσι

ὁ τελευταῖος

μὴν τοῦ ἐν

ωτὸν

ὑπερβερεταῖος ἀεγράφῃ·

Φ

ὁμοῦ πλεόν· τὸν Διὰ τῶν οἰσῶν πλεονέτα
ἦτα· χῶ· βέλτιον Δέ ἀκούειν περιφρασί -
κως τὸν φόνον·

Φρουρῆν ἢ πλουτῆν· ἐπὶ τῶν ἀμαλίσκων τῶν ἐκ
τῶν ἀλλοτριῶν ἢ παροιμία ἔρῃται· ἀθηναῖοι γὰρ
φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς μισθώτας μισθοὺς
ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάτουσιν ὑπ' αὐτῶν
χορηγεῖσθαι τῶν μισθῶν·

Φρουρῆσαι ἐν μωτῶν κτῶ· φίλιππὸν μωτῶν κτῶν
ἐλόγτος ἀχαιοὶ

ἀπὸ φαζαν· καὶ πασσαμίαν τὸν ἄρχον -

τα τῆς φρονσῆς ἀπὸ τῆς φαν ὡς φησὶν ῥεόφομπος·

Φιλίππου ἀλεκτρῶν . ὧν τὰ πλεῖστα ἐπὶ τῶν ἐν
μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονόμενον . ἀλεκ-
τρῶν γάρ τις ἐγένετο Φιλίππου στρατηγὸς ἐν
ἀπείκτῳ ὡς φασὶ χάρις ὁ ἀθηναῖος . μέμνται
Δε αὐτοῦ ἡρακλῆδεος ὁ κωμικός καὶ ἀρτίφανης .
Φωκαῖω ἄρ' . οἱ Φωκαεῖς ποτὲ τῆς αὐτῶν ἐκπε-
σόντες ἐπὶ ῥάσαρτο μὴ Δέσποτε κατελθεῖν ἔδε
αὐτῷ . μέμνται τῆς ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ
Φασιλίτῳ θῦμα . ἐπὶ τῶν Κτελῶν καὶ ἀγῶνων
λέγεται . φασὶ γὰρ τὸν Φασκλίτασ ταρίχους
τοῖς θεοῖς θύειν .

Φῶκου ἕρανος . ὧν λέγεται κατὰ τῶν Κωχίας
σωαγόντων ἐπὶ τῷ αὐτῶν κακῷ . Φῶκος γάρ
τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμον πολλῶν αὐτῷ
μνησθόμενον ἕρανους σωῆγε . καὶ ἐπὶ τὸν μνη-
στῆρας ἀγεβάλλετο τὸ γάμον .

ὀργισθέντες

ὡς ἐκεῖ

μοι

ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπείκτῳ ἀπὸ τοῦ Φῶκου

Χαλίστα τὰ καλά· παροιμία ἢς μίμνηται
καὶ πλάτων· ἐλέχθη δὲ ἐν τέλει·· περίαν
δρον τὸν κορίνθιον κατ' ἀρχὰς μὲν ἦναι Δημοτί-
κον· ὑστερον δὲ τῷ προαρίσειν μεταβαλεῖν· καὶ
τυραμαγνικὸν ἀπὸ Δημοτικοῦ γενέσθαι· καὶ ταῦ-
τα πειθακὸν πυνόμενον τὸν μίτυληναῖον καὶ δὲ
σαυτά· περί τῆς αὐτῆς γνώμης φυγεῖν τότε τυ-
ραγγοῦτα μίτυληναῖον· ἀλλὰ πυνθαγόμενον δι-
κραιτίαν ἀφίστα τοῦ τῆς ἐξουσίας ἔσθῃν τὸν πειθα-
κὸν· ὥς ἄρα χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· νομίσαν-
τα διὰ τὰ συμβαῖντα τῷ περιάνδρῳ ἄνσχερέ-
στατον ἦναι τηρῆσαι τῷ αὐτοῦ γνώμῃ· σόλονα δὲ
ταῦτα πυνθαγόμενον ἔσθῃν χαλίστα τὰ κα-
λὰ καὶ ἐν τέλει· ἢς παροιμίαν ἐλθεῖν· ἄλλοι δὲ τὸ
χαλεπὸν ἀκούουσι ἐπὶ τοῦ ἀδωάτου· ἀδωά-
του οὖν ἦναι ἐφ' ἅπαντα ἀγαθόν·

Χαράδρα ἰος λείω· ὁ παρὰ ταῖς χαράδραις ἔμνη-
τοῦ θεσπιακὸν λέγει· ὅν πρῶτον ἀρεῖλεν ἡρακλῆς
ἐν θεσπιάς· χαράδρα δὲ καλεῖται ὁ τόπος·

Χάραξ τῷ ἀμπελογ·· παροιμία ὅταν ὑπὸ τοῦ
σώζοντος τοσούτομον πάθῃ· ἀναγράφει δὲ αὐ-
τῷ κακῶς ἀριστοφάνης· ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τῷ
ἀμπελογ··

Χαράγιος θύρα· μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα δι-
ἡσσοὶ κατὰ δίκαιον τῷ ἐπὶ βασιλῆα τὸν ἐξάγοντα·

Χαίρει φίλον φῶς· γραῦς θείλουσα ἀκολασαμένη

γυνὴν ἵνα μὴ τὴν ῥάχωσιν τοῦ σώματος ἐλέγξῃ τοῦ
λύχρον ἀποσβέσασα ὅτε χαίρει φίλον φῶς.
χρήματα μὴρ. αὐτὴ ἀποφρεγματικὴ ἐστὶν ὡς
τὰ παργύελλα τῶν ἐπὶ ἀσοφῶν. μέμνηται
αὐτῆς τὸν Δαρος. ἀλκαῖος Δεῦ ποιντὴς ὑπὸ ἁ
ρίσο Δῆμον τοῦ λακεδαίμονιου ἔφηθα ταύτῃ
φυσίῃ.

χθροβρωτὶ Δεσμῷ. τοῖς ποικτικῶς ἑμασίδῃ
τὸ τὰς σάρκας διακόπῃ καὶ ἀγαλίσκῃ. βέλ
τιον Δεσμὸν ἀκούει τοῦ ἀποβιόρωσκα τῷ
χθρε. ἐδέθη γὰρ ἐν τῇ τετραώσῃ χορὸς ὡ
μαρχῇ τῶν ἐπὶ πελίσκῃ ἀβλῶν.

χθρὸν αλουργά. τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπὶ φρόνιμα. καὶ
μίζετο γὰρ ἐπὶ τὸν τάφον αλουργά.

χθρῶντον ἑλκος. τὸ ἀπὸ πτελλῆς εἰς εὐστοῖν
ποσὶ γινόμενον τραῦμα καὶ διηκῶς ἰχθῶρας ἐκ
κρίνον. τοξενὴν γὰρ ὑπὸ ἡρακλείου ὁ χθρῶν μά
χῃ πρὸς κερταῖρους ἐψησάμενον ἀγίατον ἐσ
χεν ἑλκος περὶ τοῦ πόδα. Διὸ καὶ ἀπέθανεν.
ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγιάτων προήχθη τῇ
ματῶν.

Χρυσός ο κολοφώνιος· μέμνηται ταύτης ἀρίστοφά
νης ἐν κωκάλῳ· ἔρηται δὲ παρόσον οἱ κολοφώνιοι
τὸν κάλλιπον χρυσὸν ἐργάζεσθαι μερίζονται· καὶ
ἡρόδοτος δὲ κολοφώνιον καλεῖ τὸν ἀρίστον χρυσόν·

Ἥμαϊ ἀντλῆς· πλὴν

βοηθῶν· φακόν

κόπῃς· αὐταὶ

πάσαι ἐπὶ

τῶν τοῖς ἀδωάτοις ἐπὶ χερσὶν αὐτῶν

ἔρηται·

Ψ

Ἦρα ἡράκλειος· ἡ τῶν ἡρακλείων λουτρῶν
Διομένη πρὸς θέραν· ἡ γὰρ ἀθηνᾶ τῇ
ἡρακλείᾳ ἀμνηκε πολλὰ χεῖμα λούσθαι πρὸς ἀγά-

σάλας τῶν πόλεων·

ὥς φησὶ καὶ πίνδαρος

ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς

περὶ

ἡρας

κλείους·

παρ χαλκίδεικὴ τίτοκερὴ μὲν γυνή. τῷ
Τῆς πολὺ ζήλος μέμνηται ἐν μενύων χοροῖς
ἐπὶ τίμος πολλὰς βυγατέρας ἀπογεγνώσκας. ἐπεὶ δὲ
χαλκίδα τῆς βυβοίας πόλιν φασὶ ποτὶ ἐν β. ο. α.
δόρασί τε καὶ πλήθι τέρων ἄρματ' ἐν. οἱ δὲ φα-
σί οὐ τῷ πόλιν ἀλλὰ τῷ ἡρώϊδ' ἀκαλκίδα φη-
σθαι. κομβῶ γὰρ φασὶ τὴν ἐπικληθεῖσαν χαλκί-
δα ἐπεὶ δὲ ὅπλα χαλκᾶ ἐποίησατο πρώτην συ-
ροικήσασαν ἄνδρ' ἰκατόν τ' αἰδῶν γενέσθαι μήτρα
ὡς ἰσοροῦσιν οἷα ἐν βοικὰ συγγράφαι τις. καὶ ἄ-
ριτος ὁ σαλαμίης.

Ὡς οὐχ ὑπάρχων. ἀλλὰ τίμωροί μερος. ταῦτις
μέμνηται μέγα ἄνδρος ἐν ὀλῳβία.

Ὡς τῷ ἐν ἄργ' ἀσπίδα καθελὼν σεμνύνει. ἐν αὐτῇ
δεῖται φασὶν ἄρμα ἐν ἄργ' ἀσπίδα καθελόντα ἐν

χυρὰν καὶ δυσκαθαίρετον.

οἱ δὲ λόγον φασὶν ἄρμα

ἐν ἄργ' τῶν τ' αὐτῶν

ἄκμα ζόγων

αἰσίων ἐν

ἀσπίδα

καλὰ

εἶναι

Τέλος. ἐν τῇ φλυριγτίᾳ.

Impressum Florentie: Impensis ac Cura P^{ri}hy
 lippi de zunta Florentini. Anno domini. m. cccc.
 lxxxvii.

lypago	salinas
lespau	diaras
lupas	lunas
chiro	x
luras	aditus
	manus

it mao
hete phano
smato
lupao

senfano
onocao
polonico
smato
lupao

lupao

in mdo gubini Loris p^{ri}mo mato Foni
 Acci sibi madio canas l^{re}cc^o l^{re}
 Cantabie ipi Lina mudo p^{ri}mo mato a Titi
 Pompey historis illi l^{re}cc^o Tui
 nam l^{re}cc^o mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo

in mdo gubini Loris p^{ri}mo mato Foni
 Acci sibi madio canas l^{re}cc^o l^{re}
 Cantabie ipi Lina mudo p^{ri}mo mato a Titi
 Pompey historis illi l^{re}cc^o Tui
 nam l^{re}cc^o mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo

in mdo gubini Loris p^{ri}mo mato Foni
 Acci sibi madio canas l^{re}cc^o l^{re}
 Cantabie ipi Lina mudo p^{ri}mo mato a Titi
 Pompey historis illi l^{re}cc^o Tui
 nam l^{re}cc^o mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo
 mudo mudo mudo mudo mudo mudo mudo

erol. jag.

BIBLIOTHECA
 UNIVERSITATIS
 CRACOVENSIS

oterrachit
 1 ichoy tis
 ichonot
 oerros
 erem

10. 11. 12. 13.

14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200.

